

Gallud rogare scientem. In illo iudicatu: hic autem obsequum.
a Sic ergo orabit: Pater noster qui es in celis.
 Reprobata hypocritarū ostentatio et ethnicoz multiloquio
 dīs tradit dīs et infidelitate: tradit dīs discipulis suis rectam formā orandi
 cādi ap̄t̄ mīta de honorē. **D**ālach. j.b. **S**ic ego pa-
 ter vbi ē honor me? **a** p̄mit eū. **S**ic ḡvōs orabit:
 Secundū ē: vt ab ip-

so solo qd necessarii est postulest. **U**nū. **I**llū. **R**egl. j.b. **M**unqđ
 nō est de in israel vt eatis ad p̄sulendū beelcebub. **T**ertium
 ē: vt rogar qd petis largiat. **U**nū. **J**. **V**ñ. **A**. Petite et dabis vob.
Ibi dicit Olo. Nō denegat se petentib⁹ qui sponte obtulit se
 non petentib⁹. **Q**uartū est: vt quid petendū sit instruat. Mā
 qd oremus sicut oportet nescimus. **R**oma. viij. e. **Q**uintum
 est: vt humiliemur. **O**mnis enī petens ei qd petit se humili-
 at. **E**ccl. xxv. c. **O**io humiliat̄ sc̄ nubes penetrab̄. **P**g.
 p̄. 85. **E**xaudi me dñe qm̄ inops et paup̄ sum ego. **S**extū est: vt no-
 ua petamus. **M**am nouis fugueniētib⁹ vetera p̄cietis. **L**e-
 uis. xxvi. b. **S**eptimū est: vt cultus dei ostendat dīmū cul-
 tui idolor. **E**xo. xx. a. **N**ō habebis deos alienos coram me.

Cōmendaſ autē hēc oīo et p̄cellit̄ in tribus. **s.** In dignitate bre-
 uitate ſecūditate. In dignitate: qz ab ipso deo qz orat̄ edita ē
 et edocita. In breuitate: vt cito ſciat̄ et facili memorie cōmen-
 def: vt frequēt̄ dicat̄: vt tēdū nō faciat̄: vt de ignorātia el̄
 nemo ſe excusare valeat: vt cito deſ exaudire innuat̄. In fe-
 cunditate etiā cōmendaſ: qz oīa petēda p̄tinet. **A**nde septem
 tm̄ ibi ſunt petitiones: septim⁹ enī numer⁹ eſt vniuerſitatis.
 Et ſunt diſtincte iste ſeptem petitiones fm̄ duas vitas. **i.** item/
 poralem et celeſtē. **D**e tempore enī ſit transiſtus ad celeſtem ſi
 bene vtitur temporali viator. **T**res prime petiſtiones p̄tinent
 ad vitam celeſtē. **I**bi enī ſumabūt et dabūt plenarie: ſed
 hic inchoant̄. **T**res vltim⁹ p̄tinet ad vitam tempore. **D**e-
 dia quaſ p̄finiſt̄ eſt vtrarūqz: p̄ſorans et diuidēs tranſetēm
 de terrena vita ad celeſtem: Sufficientia autē petitionis ſic pa-
 ter. **O**mnis petiſtio autē eſt de bonis adipiſcēdīs et dīcī oratio:
 aut de malis amouēdīs et dīcī dep̄cātio. **O**mne autē bonum
 aut eſt celeſte aut ſpirituale aut tēpale. **C**eleſte petis: ibi: Ad
 ueniat regnū tuū. **S**pirituale: ibi: Fiat voluntas tua.
Tempore: ibi: Panē noſtrū ſupſubſtantiale da nob̄
 hodie. **E**t ita in hac oīone petis onine bonū. **I**te oīe malum
 aut eſt p̄terēt̄ aut p̄ſens aut futur. Amotio p̄terēt̄ petiſt
 ibi: Dūmitte nob̄ debita nřa ſicut et nos dimittimus debitorib⁹ nřis. **C**autela futuri petis: ibi: Et ne
 nos inducas in tēptationē. **L**iberatio a p̄ſenti petiſt
 ibi: Sed libera nos a malo. **S**eptima petiſtio. **f.** **S**an-
 cificet nomē tuū: e qz oīm p̄ſfirmatio. Quidā th̄ dicunt
 qz e qz, p̄gimilū nō ponēt̄ niſi ſex petitiones. **S**ed h̄ eſt p̄tra
 glōlas qz ponēt̄ ſepte petiſtiones: ſicut ſepte dona et ſepte
 virtutes p̄uis numeratas in p̄ncipio ſermonis dñi. **P**er ſe-
 tem em̄ petiſtiones impretrans ſepte dona: et p̄ ſepte dona veniſt
 ad ſepte virtutes: vt dicit ſanct. **S**ed quō b̄ fit: diſputationi
 relinqm̄. **A**nteqz dñi veniat ad petiſtiones: more boni oratoř
 p̄mītrit qz breue, p̄gimilū: in quo capraſ beniuolētia. **P**rimo
 a pſona rogata: cum dīcī: **P**ater. **S**cđo a pſona rogat̄: cū
 dīcī: noſter. **T**ertio a pſona aſſezor̄: cū dīcī: **Q**ui eſt i
 celis. **I**nducit autē vnuſqz orās: vt nō ſibi ſed oīb̄ oīet̄: vt
 charitas et vnitas ecclēſie deſignet̄: i qz nihil, p̄tūlū eſte debet:
 ſed oīa cōmunia: ſicut i p̄mītua ecclēſia: ſicut legitur Acl.
 liij. f. **D**ultitudinis credentiū erat cor vnum et aīa vna: nec
 quifōz eoz que poſſidebat aliqd eſte ſub dicebat: ſed erat illis
 oīa cōmunia. **P**onit autē dñi i p̄ncipio oīonis ſuę. **b** **P**at̄:
 nō dñs: qz amari appetit̄ non timeri. **U**nū. **H**iere. iiij. b. Ergo
 ſalte amodo voa me pater me⁹: dūt virginitatis me⁹ tu es.
Ite vt daret orāti fiduciā impetrandi. **U**nū. **B**rūs. **B**ern. **O**zo
 que p̄uis dulceſt̄ noīe: oīm petiſtione mea p̄ impetrādarum
 fiduciā mihi p̄stat. **U**nū. **E**fa. xlii. d. **M**unqđ obliuisci potest
 mulier infantē ſuī: vt nō misereat filio vteri ſuī. **I**te vt vocāſ
 eū patrē ſe monſtreſ ſuī et p̄ imitationē: nō degenerāſ a tali
 et tanto p̄ie: qz affectu et beniuolētia pat̄ eſt. **U**nū. **E**fa. li. a. **A**l-

tendite ad petram vnde exelliſt̄ per creationē. **s.** et ad ca-
 uernam lacū de qz p̄cīſi eſt̄ per recreationē. **U**nū ſequit̄: At-
 tendite ad abraā patrem vestrū. **i.** ad christū: et ad ſaram que
 peperit vob̄. **s.** ad ecclēſiā. Item vt ſic excite ad orandū et ho-
 norandū ſe. **U**nde Eccl. iij. b. **G**loria hoīis ex honore patris

ſui. **I**te vt oſtendat
 ſic orātes iam nō ſer
 uos ſed filios eſte: qz Depe. dīſ. 3. c.
 nō mobilita cum hīſ de quotidianiſ

mæle ſed immobilita cum Iſaac p̄cipere petunt. **U**nde Joh.
 xv. b. **I**am nō dicā vos ſeruos: qz ſeruo nescit qd faciat dñs
 eſt̄. **G**oſ autē dixi amicōs: qz oīa queſtū audiuſ a p̄e meo
 nota ſecti vobis. **I**te. **c** **P**ater dīc/nō me⁹: vt oſtendat qz
 nō vniuſ ſed multoꝝ pater eſt. **P**atus erat pater vni⁹. **s.** chri-
 ſti qz naturā: ſed ex tempore factus eſt pater multoꝝ p̄ grām.

Quā differentiā inuictus dñs Joh. xx. d. vbi dicit: Alcedo ad
 patrē meū et patrē vestrū. Item p̄ b̄ inuitat nos ad humili-
 tam: vt nemo applauſat ſibi de nobilitate generis. **Q**ēs enim
 filii dei ſuī. **U**nde Dālach. ii. c. **M**unqđ nō pater vni⁹ om-
 niſi noſtri: nūqđ non de vnuſ creauit nos. **Q**uare qz deſpi-
 cēt vnuſqz ſratrem ſuī. Item per hoc inuitat nos ad ſrat-
 ritatis amore: vt quilibet pro alio quaſ pro ſe oreſ. **J**aco.
 vlt. d. **O**rate pro inuicem vt ſaluemini. Item p̄ hoc inuict
 dñs: qz oratio quāto eſt cōmunitoꝝ: tanto eſt acceptioꝝ. **U**nde
 ē. v. g. p̄cepit eam extendi vſq ad inimicos. **U**nde dīcī:
Orate pro pſequētib⁹ et calūlantib⁹ vos. Item per b̄ inuict
 nos ad pacis p̄cordiā. **N**ō enī debet eſte iurgiſ vel p̄ten-
 tio inter fratres. **U**nde Gen. xiij. b. **Q**uelo ne iurgiſ ſit inter
 me et te: et pafiores meos et pafiores tuos: frares enī ſumus.

Item per hoc inuitat nos ad mutuū honorem qui debet eſte
 inter fratres. **R**oma. xiij. c. **H**onore inuicem p̄ueniēt̄. **j.** **L**
 moth. vi. a. **Q**ui fideles habent diſios non tremunt: qz fra-
 tressū ſed magis ſeruati. **I**te per hoc inuitat nos ad mutuū
 auxiliū qd debet eſte maxime int̄ ſrēs. **P**rouer. xviij. d. **F**ra-
 ter qui aduuatur a fratre qz cluitas firma. Item per hoc in-
 uitat dñs ſe eſte ſratrem noſtrum: **A**lioqñ non vere dīcīſet:

Pater noſter. **E**t in hoc ſubleuat et conforat ſpēm noſtrā:
 vt tantē ſumus nobilitatis qz ſumus ſratres filii dei. **U**nde
 Gen. xl. b. **E**go ſum iſop̄ ſrat̄ vester. **j.** vlt. b. **I**te nūcia/
 te ſratibus meis vt eant in galileam / ibi me vidēbunt. **H**eb.
 iiij. c. **Q**ui ſanctificat et qui ſanctificat ex uno omnes: propter
 quā causam non confundiſt̄ vocare eos ſratres dīcīſ: **M**un-
 ciabō nomē tuū ſratib⁹ meis. **d** **Q**ui eſt i celis. **P**er b̄
 inuictus dñs: qz potens eſt dare quicqz petiſt ſicut pater ex-
 iſtens in cellario pleno et referto omnī ſuī bonoꝝ affluētia. **U**nde
 cū dīcīſ: **Q**ui eſt in celis; idem eſt ac si dīceremus:
 Da nobis quod petiſt: quia potens eſt in cellario tuo vbi
 omne bonū redundant et affluit. **U**nū. **j.** **L**imoth. vij. c. **B**ūs
 et ſolus potens rex regum et dñs dīſtantium: qui ſolus habet

[immoralitatē et luce]
b **P**ater noſter z̄c. **M**unc breuiter petiſtiones percurra/
 mus ſim qz dīſtēdo ordinantur. **I**lle enī qui petiſt: qz illū. **A**lter
 a quo petiſt vocauerat p̄tēm: ideo illā petitionem p̄metit qz
 patri vīctoriā eſt: que ſi eſt de pace qua homines filii dei effi-
 ciuntur. **U**nde dīcī: **P**ater noſter qui eſt in celis.

[Sanctificet nome tuū]

b **P**ater noſter z̄c. **M**unc breuiter qualit̄ Chryſ. expo/ **S**com-
 nat hāc orationē dīſcam videam: vt melius apparet dīſſi. **Chryſ.**
 cultas littere et glosarum. **P**ater noſter. **P**atrem magiſ ſe
 voluit dici qz dñm: vt nob̄ fiduciā dare ip̄etrādi: qz ſuī nō
 ſe impetrānt. **S**i filii de te crediſ illā pete que tibi expedi-
 unt accipere et illū decet dare. **S**i terrena petas: quō illā ſuī
 libenter p̄ficiat: que etiſ habeas p̄cipit vt ſtēnas. **c** **P**o-
 ster: dīcī: nō me⁹. **L**ibenter exaudiſt̄ deus qz christian⁹ nō ſo-
 lum pro ſe: ſi p̄ altero orat. **P**ro ſe orare/nature eſt: pro altero
 gratiā. **P**ro ſe orare cogit neceſſitas: pro altero charitas.
Dulcioꝝ autē eſt ante deū oīo quā nō neceſſitas mittit ſed cha-
 ritas ſratritatis cōmēdat. **d** **Q**ui eſt in celis. **E**rubē-
 ſcant ſe terrenis ſubſternere ſcientes ſe patrē hēc celeſtē. **S**i
 cut enī degener filius ad oprobriū pertinet generosi patris:
D 5 **v**: ſic et christian⁹ inuictus

Evangeliū scđm Martheum

Gimortalitate & lucem habitat inaccessibile. Roma. x.c. Idē dñs omniū dñues in omnes qui inuocant eum. Unde cum sponsa dixisset Lant. i.a. In odore vnguentorum tuorum currimus; ad te peruenisse congratulās dicit: Introduxit me rex in cellaria sua; exultabimus & letabimur in te. Item Lant. ii.a.

Introduxit me rex

In cellam vñtarā or-

dinauit in me chari-

tatem; videns absi-

dantiā suavitatis cellarū dixit: Fulcite me florib⁹. Et cum sit

vbiq⁹ deus dicit tñ: Qui es in celis. In celis dicit pro-

ppter quinq⁹. Primo ut oretur in sp̄lī sancto & mundo. Unde

Joh. iii. 6. Spiritus est deus: & omnes qui adorant eum: in

spiritu & veritate oportet adorare. Secundo ut ad cœlestia ten-

datur: ut cum eo sis in celo. Lant. i. a. Trahe me post te.

Tertio ut spiritualia petas nō terrena. Joh. xvii. e. Usq⁹ mo-

do non petistis quicq⁹ in noīe meo: petite & accipietis ut gau-

dium vestrum sit plenū. Quarto ut confidas in altissimo: cui

Pd. 124. assistunt angeli & ministri. Ps. Qui confidit in dñs sicut mons sion: non cōmouebis qui habitat in biserualem. Quin-to ut sancrum imiteris. Levit. xix. a. Sancti estote quia ego sanctus sum dñs deus vester. Ecce hoc est p̄gnis: in quo docemur captare beniuelentia. Deinde subtiliter petitiones sed alio ordine q̄ in nobis implentur. Premitur enim illæ petitiones q̄ in futuro plūmabuntur: eo q̄ dignitores sunt & ideo priores i intētione. Similiter fecit Esaias: qui dona di-gnitora p̄misit: descendens de sapientia ad timorem: Es. xj. a. Sic etiam fecit moyses/mandata de deo colendo p̄pō-nens mandatis de proximo honorādo: Exo. xx. a. Et autē meli⁹ videamus dignitatē petitionis: & quō vna ex alla quo-dā modo nascitur/naturalē ordinem finē quem i nobis implē-tur prius exequemur: et postea ad illum ordinem reuertemur b̄reuster exponēdo. Prima petitio q̄ h̄ vltimo ponitur est: Libera nos a malo. Hec prima est: quia homo volens ascendere post patrem suū: videns q̄ non potest ascendere ni si prius liberet a malo hulus mūdi clamat: Libera nos a malo. i. a peccato originali & actuali & amore mūdi & a pro-prio sensu & p̄p: la volūtate: quibus depositis fit homo paup̄ spiritu: qd totū fit per spiritū timoris. Unde cū dicit: Libe-ra nos a malo/rogas tibi dari spiritū timoris: q̄ quē facit spiritu pauper liberatus es a malo. Et ita h̄c petitio petit donū qd efficit virtutem & cōpler ipsam petitionē. Abdica-tis autem his omnibus: tunc fortiores insurgit temptatione: q̄ pharao cōtemptus surgit in sc̄dala: ut dicit Glo. Exo. v. Propter qd dicit Eccl. ii. a. Fili accedens ad seruitutez dei sta in timore &c. Ideo necessaria est mansuetudo: quē nec irritat nec irritatur nec aliquib⁹ iniurijs lacessit. Unde secun-do dicitur: Et ne nos inducas in temptationē. s. ne p̄mittendo succubat homo. i. da nobis spiritū pietatis q̄ quez mites effecti/iniurias contēnentes nullis temptationib⁹ suc-cumbam⁹. Nec oratv non veniant temptationes: sed ne indu-catur in temptationē: qd est succumbere temptationi. Sed q̄/uis homo fit liberatus a malo nec frangatur temptationib⁹: adhuc in multis offendit: quia nemo est qui non peccet: ut dicit salomon. iij. Regi. viii. e. et Eccl. viii. c. et Ideo necessari-us est luctus: quo peccata quotidiana & etiam p̄terita ablu-antur: Unde tertio petit: Et dimittit nobis debita nra: sicut & nos dimittim⁹ debitorib⁹ nris: qd fit q̄ spiri-tum scientię. Scientia enī facit cognoscere: quāt̄ sint miseric̄ presentis vite: quibus cognitis facit lugere & clamare: Di-mittit nobis debiti: nostra sicut & nos dimittim⁹ de-bitorib⁹ nostris. i. da nobis donū scientię quo peccata no-stra atq̄ miserias cognoscam⁹ & cognita lugeamus: & sic lu-gentibus dimittant. Debitorib⁹ nostri sunt qui debent nobis pecuniam: vel qui fecerunt nobis iniuriam. Si debet tibi pe-cunia & perfectus es/dimittit: si imperfect⁹ es/licite requirere potes: si ille habeat unde reddat: si non habet/dimittere debes. Si facit iniuriam tibi & venia petit/dimittit: Si non pe-tit/in corde dimittit: paratus dimittere etiam ei cum loc⁹ fui-rit. H̄c tres petitiones ad vñam temporale pertinent: quia

liberatio a malis/non frangi aduersis/lugere pro peccatis/ se-parant a mūdo. Sequētes euntē ad celum: Unde in p̄misā petitur panis cœlestis quo in vía confortatur viator: ne defici-ar: s. Panē nřm sup̄substātiale dā nob̄ hodie: Et b̄c de celo datur: s. in terra comeditur. Et ideo petitio ista

conflūnt ē & cōve-

nieno transeunt de-

temporalī vita ad et-

nam: quia res cœlestis

petit ut hic habeat. Et hic panis deus est: qui pascit ange-los. Et sicut panis qui a matre comeditur in lac in ea verit̄

ut puer illo fruā: sic de quo integrō ut ita dixerō/ angeli fru-

untur/versus est nobis in lac ut illo fruā possim⁹: Assumpit

enī formam visibilē ut homines erudiret. Comedit autem b̄

panis in scriptura per cognitionē: in sacramento per fidem: i

premptatione per dilectionem. Et dicit sup̄substātalis hic

panis: quia super omnes substātias: et etiam super humānā

intelligentiā est: et quia de celo est. Unde Joh. vi. e. Ego sū

panis vñus qui de celo descendit. Lucas dicit: Panem quo-

tidianū: quia quotidie comedimus illum aliquo supradictorū

modo. Hoc autē vocat vñam p̄sente: sicut in Pd. Ho-

Pd. 94.

die si vocem eius audieris nolite obdurare corda vestra. In

grēco dicit& πνούστορε/epulsion. In hebreo d̄f̄ sogollaiqd̄

ē egregi⁹ vel peculiaris. Egregius: hoc est sup̄substātalis:

peculiaris/hoc est quotidian⁹. Per istum panem esurimus

justiciā futurā. Dabebis autē panis iste p̄ spiritū fortitudinis.

Unde sensus est. s. Panē nostrū: id est nobis necessariū.

b. Da nobis hodie. i. da nobis spiritū fortitudi-

nis quo tuam iusticiā esurimus & esurientes eadem refici-

mur & roboremur quib⁹ esuries nostrę iusticię saties. o. Fiat

voluntas tua. Iste tres petitiones que sequunt non pos-

sunt impleri in terra/possunt tñ inchoari. Pastus enim ho-

mo illo pane supersubstantiā sentiens dulcedinem bone vo-

luntatis diuine: petit ut voluntas dei fiat in terra sicut in celo:

id est sicut in ciubus celis: sic in ciubus terre. Hoc est: Sicut

angeli p̄formāt voluntatē suam voluntati dei: sic faciat & homi-

nes. Acl. Fiat voluntas tua sicut in celo & in terra: id ē

sicut in christo/ita in

c. a. Sanctificē nōmen tuū. i. da nobis ut sanctum Alter

tūlū nōmen sit fit mū in nobis: ut in celo tecum maneamus in

pace & filiū tul efficiamur. Qd̄ ut fiat: b. Adueniat reg-

nū tuū. i. ecclēsia militans vñatur trisiphante. Acl. alter.

d. Sanctificē nōmen tuū. i. sanctum appareat in nobis

per triplicem noticiam. Quarū prima est: credere q̄ deus ē.

Ioh. xj. b. Oportet accedente ad deum credere quia est. Se-

cunda est scire quid non est deus. Aug⁹. Si nō comprehendis

quid sit deus/ multum cōprehendis si comprehendis qd nō

fit deus. Tertia est scire quid sit & quō sit: qd erit quādo co-

gnoscim⁹ eli sicut & cognit⁹ sum⁹. i. Cor. xlii. d. Prima libe-

rat ab insipietia: qua dicit insipies in corde suo/nō est deus.

Pd. 52.

Sic liberat ab idolatria. Tertia a miseria. Et h̄c in patria.

U. i. Joh. iii. a. Scim⁹ qm̄ cl̄i apparet similes ei erimus:

qm̄ vñdeblim⁹ eli sicut est. Sed nō potest regnū venire ad re-

giūm nisi oīno consentiamus voluntati diuine. Et ideo:

Fiat voluntas tua sicut

* sic et christian⁹ int̄us ad blasphemā p̄tinet dei iusti. Nā Scđm

sic p̄ bonos de glozificat: sic p̄ malos blasphemat. Ro. ii. d. Chrys.

Momē dei p̄ vos blasphemat int̄ ḡtēs. a. Sc̄tificē no-

mē tuū. Quō sc̄tificat ab hoīe q̄ sc̄tificat oēs: Aut qd̄ lām ē

quō sc̄tificat: Sz i se qd̄ē sc̄t. ē: B aut̄ q̄rl̄ ut sc̄tificē i nob. i.

vt cū nos illi sc̄tificauerim⁹ i nob: sic ille sc̄tificet nos i se. Nā

q̄ nō sc̄tificat deū: nō sc̄tificat a deo. Sc̄tificam⁹ aut̄ deū i no-

bis: q̄si sc̄tēs eli sc̄t̄m̄ timēm⁹: & sollicitēygl̄lam⁹ ne sortevo-

lem⁹ sc̄tate nōs eli i nob̄ p̄ opa mala: Sic qui p̄clarā veste

idur⁹ ē fugit oēs rē sordidā ne p̄dat grāz cādōis eli: sic q̄ lām

idule/ Gal. iij. d. sollicit⁹ esse debet ne p̄taminet eli. Ite qd̄ē

incōmūrabilis manet: m̄ p̄taminat̄s int̄uria grauit̄ nrovin-

dicabit sc̄tēt. b. Adueniat regnū tuū. Regnū dei d̄r

retributio iustitiae p̄ iustitia: & p̄ctōr p̄ culpa. Ite regnū di-

cūk sancti. Unde. i. xiij. i. Colligent c̄cānia de regno eius: id

ēt de populo christiano.

Gsicut in christo ista i eccl esia. **A**et e*Sicut in celo: in aia iusti: sic in terra.* Lin carne: vt. s. caro pentialis spoli. **A**et e*Sicut in celo: id est in virtus sanctis: sic in terra:* id est in peccatoribus. **A**et q*egli gratia: per terram liberum arbitrium intelligitur.* Et est sensus. **F**iat voluntas tua. s. in celo et in terra: id est fac ut libet arbitrium gratiae consentias: qd totum sit per spiritum consilij qui consilat nobis: **F**iat voluntas tua: sicut in celo et in terra. **P**anem nostrum misericordiam consequit s. **F**iat voluntas tua: sicut in celo et in terra: id est da nobis spiritus consilij quo misericordes effecti: tua voluntate in terra simpleam pro modo vige: sicut simple in celo, p modo patrie. **N**ostro vero homo iam misericordiam consecutus est: et se totum subiecti voluntati obtemperat remotis omnibus nebulis phantasmatum: qd non simplebit nisi in futuro. **H**ec petitio sexto loco ponitur: quia homo sexta die conditus: sexta die diuina visione se priuauit: Sed dñs sexta grata et sexta die ad suam visionem reformatum: et ideo sexto loco postulat visionem quam sexta dñs ammisit: qd sit per cordis mundiciam: quam spiritus intellectus operatur in nobis. **T**hi sensus est. **D**adueniat regnum tuum: id est da nobis spiritum intellectus quo mundo corde facti: **R**egnum tuum: id est te regnante in sanctis tuis videamus. **E**missionem autem dei et regnum eius sequitur pars et qui es et delectatio summa: que sit per spiritum sapientie quam in cognitis celestibus delectantur: qui spiritus sapientie postulatur cum dicitur: **S**anctificetur nomen tuum in nobis. s. ut pater noster dicaris et nos similius tu eternum. **H**oc est: Da nobis spm sapientie quo pacati mente filii dei noiemur et simus. **E**cce ascenditur de terra usque in celum. **E**t hoc ordine complementur in nobis septem petitiones: finit et dñs P. **A**scensiones in corde dispoluit in valle lacrymarum in loco quem statuit.

P.*s. 2.* **F**iat voluntas tua sicut in celo et in terra: ut expostum est. Sed quia voluntati tue per omnia obedire non possemus nisi relatum haberemus: **I**deo. **P**anem nostrum supersubstantiale: **D**a nobis hodie: qd iussumus in hac vita presenti. Sed quia hoc pane sumus indigni qd iussumus peccatorum sorbis inquinati: **I**deo: **E**t dimittite nobis debita

Contra. **E**ccl. 10. est de populo christiano. Item regnum dicitur sacra scriptura. **A**nde. 1. xx. d. **A**usseretur a vobis regnum dei et dabitur genti facienti fructus eius. **E**re omnis unus est intellectus. **A**ud est regem esse et aliud regnare. **E**cce deus naturaliter rex est: s. non in oib regnat: nec oes boies sunt regnum eius: qd nec faciunt oes voluntatem eius. **N**am in omnibus iniquis non deus: sed diabolus regnat: qui faciunt eius voluntatem. **V**nde Ep. vi. b. **R**ectores mundi tenebrarum harum. **N**on dixit mundi tamen: sed addidit tenebras. **T**enebras autem dicuntur iniqui: lux sancti. **E**p. v. b. **F**uistis aliqui tenebras: nunc autem lux in dño: qd sicut q sanctos de ostendit in hoc mundo: sic per iniquis obscuras. **D**iabolus et mali boies sunt in potestate dei: tamen nolunt esse sub deo: non sunt regnum dei. **N**am iusti regnum est quando et rex vult habere homines sub se: et illi volunt esse sub eo: quando autem rex cogit per violentiam esse sub se: illud quantum ad veritatem non est regnum sed tyrannides. **D**o deus quis habeat oes in potestate: tamen volentes tamen recipit: ut non sit tyrannus: sed rex. **D**iabolus plane tyrannus est: q etiam nolentes suam compellit facere voluntatem. **Q**uid est ergo q dicit et interim duo sunt regna in mundo: dei et diaboli: id est iusti et iniqui: et hic queritur ut tollatur de medio regnum diaboli. **I**niqui ut veniant tamenmodo regnum dei. **I**usti. **Q**d sic fieri q omnes iniqui cum principe suo intendentur in stagnis inferni: oes aut sciti resurgent et eutes obviis dno in aere sp. cu ipso erit. **I**. Thassal. Itq. d. **S**ic etiā intelligendum est de iusti. **D**o enim et iusticia et iniquitas regnabit: tamen extincta iniuste sola iustitia regnabit. **F**iat voluntas tua. **M**unquid non facit dñs vobis qd vult: **P**. **O**mnia quecumque voluit dñs fecit. **S**ed hoc qd ut i nobis fiat voluntas dei. **I**. ut eam

nos faciamus. **O**ne diu qd elius regnum misericordia est in terra: sit quidem voluntas dei sed non sicut in celo. In celo enim angeli faciunt voluntatem solius dei. Non sicut est in terra: sed hoc sit in fine. **C**onunter autem accipi debet qd alt: **e Sicut in celo et in terra: Adueniat regnum tuum: sic in celo et in terra.**

Fiat voluntas tua: sicut in celo et in terra. **E**ccl. qd caute locutus est. **D**icit: **P**ater sanctifica nomen tuum in nobis: adduc regnum tuum super nos: fac voluntatem tuam in nobis: ne se ipsum vel deatus deus in hominibus sanctificares aut regnum tuum super quos vult adducere: aut voluntatem tuam in quibus vult facere: et per hoc hoc inueniretur deus personarum acceptor. **N**ec iterum dicit: **S**anctificemus nomen tuum: suscipiamus regnum tuum: faciamus voluntatem tuam sicut in celo et in terra: ne hominum tantummodo videatur esse qd sanctificant deum: aut qd suscipiant regnum elius: aut qd faciant voluntatem elius: sed medie dixit et impionaliter: **S**anctifice adueniat: fiat: ut virtus opus necessarium demonstraret: quia et homo deum necessarium habet: et deus hominem ad iustitiam faciendam. **N**am sicut homo non potest facere bonum nisi habeat dei adiutorium: ita nec deus operatur bonum in homine nisi homo voluerit. **S**icut nec semen sine terra nec terra sine semine fructificat: sic nec homo sine deo: nec deus sine homine iustitiam operatur in homine. **P**anem nostrum quotidiam da nobis hodie. **E**ldetur qd qui petit quotidiam: non habeat in crastinum: **Q**uomodo enim petit quotidianum vel diurnum: qui habet preparatum in quinq vel decem dies: **I**llud enim petitur qd non habet. **Q**d si est: oratio ista paucis potest conuenire aut forsitan nulli. **Q**uis enim tam fidelis ut cu possit amplius habere tantum amplius sibi non fuerit nisi quotidie: **F**orsitan solus coenabatur apostolis: qd oī tpeva gabantur et ipsa vagatio amplius quotidiano victu possidente non poterat. **S**ed ita debemus aptare christi doctrinā ut omnes in ea proficiant. **M**e forte cōmuniū medicina dñi pacis aut nulli prodest: inueniatur superflua: que ad omnium salutem est preparata. **E**rgo non ideo oramus panem ut habeamus qd manducemus: sed ut qd manducamus de manu dñi accipiamus. **N**am habere ad manducandum commune est inter iustos et iniquos: et frequentius habent peccatores qd iusti: de manu autē dei accipere panem non ē cōmune: s. tamen sancto. **P**reparare qd non verā hec verba: sed cu peccato pparare. **N**ā qui cum iusticia panes preparat illi deus dat panem quem manducat: qui autem cum peccato non illi dat deus: sed diabolus. **N**am omnia quidem a deo dantur: non tamen omnia a deo subministrantur. **T**el ita: ut dum a deo datur sanctificatur accipiat. **E**t iō nō dixit: panem quotidianum da nobis: sed addidit nostrum: id est quem iam habemus paratum apud nos: illum da nobis: ut dum ate datur sanctificetur: **T**puta: laicus offert sacerdoti panem ut benedicat et porrigit illi: qd panis ē offerentis est: qd sanctificatus est/beneficium sacerdotis. **M**unquid non sufficit dicere: **P**anem nostrum da nobis bodie: quare addit quotidianum: **A**t luxuriosos cibos compescat: ut tantum quis manducet: quantu natura exigit: non quantum lascivula carnis impellit. **S**i enim tu in uno conutulo tantum expendas: quantum sufficere poterat centum hominibz moderate viventibus: aut tibi ipsi centum diebus disciplina te viventibz: iam non quotidianum cibum manducas: sed multorum dierum. **C**hristianus si possibile est pane quotidiano non plus habeat: qd possibile non est quantum ad possibiliter tem humana. **I**tem quare dixit: **P**anem nostrum: **P**ropriet duas rationes. **P**rimo: qd omnia que dat nobis de sive arantibus sive militari: non nobis solum dat: s. etiā alijs q nos. **Q**uid qd de laboribz suis indigentibz non habet: non potest dicere panem meum da mihi: nec enī tamen panem manducat s. et alieni. **D**einde qd iuste acquisitū panem manducatisū panem manducat: qd aut clu pcrō alie- nū. **D**a nobis hodie: ut nō p crastino sim solliciti. **C**ū enim ignorat si viues crast: qd de causa ita sollicitus es: **A**ccinctos et alatos nos vult eē tamen cedentes naturę non luxui vel avaricie.

Evangelijscōm Matthēum

Blitter. **a** **E**t dimitte nobis debita nřa. l. pcta nřa. **b** **S**i c ř nos dimittim⁹ debitorib⁹ nřis. l. da vt nos dimittam⁹ alio qđ in nos peccauerūt: **c** tu dimitte nobis qđ in te pecca- uim⁹. **d** qz p nos stare ⁊ resistere hosti nō sufficim⁹ ipetim⁹: **e** **E**t ne nos inducas i temptationē. l. iduci gmittas. Et nō tñm b facias nob:

De pe. dis. 1. c. **G**libera nos
tres sū: et dis. q̄ malo. l. a mundo
2. c. si efficeret dis. vel a peccato et a purga-
3. c. de quotidie torio. **A**mē. l.
nis: eccl. adhuc vere vel fidelit. **G**e-
De cōse. 2. c. re: quo ad intellectū:
literatur. **F**idelis/quo ad affec-
Mart. II. d. tū. **E**t tō dñs in fine
posuit. **A**mē: q̄ bēc
ōio pouissime ex in-
tellectu et affectu dice-

Scđm. a. **E**t dimittite nob̄ t̄c. **C**ū q̄ spe orat q̄ ūnicitā seruat eti-
am aduersus lēdētē: **E**c̄j. xxvij. a. **H**oī seruat fr̄am t̄ a
deo q̄rit medelā: **S**i ḡ q̄ l̄esus est fr̄ustra orat n̄iſi indulserit:
quō putas orat q̄ l̄esus n̄ est si ipse q̄ inūsticā alios lēdit et
grauat: **S**ed multi nolētes dare veniā peccātib̄ i se fugiūt
hāc oīonē. **S**tulti p̄mū: qz n̄ sic orāt vt docuit ch̄ristus hec
sūt ch̄risti. **S**cđo: qz nec p̄ exaudit oīonē quā fili⁹ n̄ dicta-
vit. **E**ognoscit eni p̄ fili⁹ sui sensū: et ȳba n̄o suscipit q̄ v̄sur-
patio humana excogitauit: s̄ q̄ sapia ch̄risti exposuit. **H**oī di-
xit: **S**icut t̄ nos dimittim⁹ / s̄ dimittim⁹: vt p̄us dimittam⁹
et postea petam⁹ remissionē. **R**ememorat h̄ p̄ctō: vt humi-
lit̄: iubet remittere vt p̄scitēt̄ purget: p̄mitit veniā vt sta-
tuat i spe: t̄ te facit dñm suū: **S**ic decreueris inq̄t de eo: et ego
de te decernā: tu p̄seruo dimittit̄: ego seruo: tu obnoxius pec-
cato: ego sine p̄ctō. **S**ed dices: Iniuste passus sū. **H**ec sunt
p̄ctā. **S**i eni iuste p̄ctā n̄ sūt: t̄ tu tallū veniſ acceptur remis-
sionē. **P**oterat qđē de⁹ sine h̄ dimittit̄: sed vult falsitatē no-
strā expellere: t̄ philotropiē occasiōes studet dare. **E**t ne
nos inducas i temptationē. Quia m̄lta magnifica sup̄a
posuit: nūc addit̄ humilit̄ doctrinā: vt dñ dic̄: **N**e nos i-
ducas i temptationē: cognoscat se esse iſirmos: t̄ p̄ſideratio
iſirmatis cauſa gloriatiōis extinguit. **D**uo q̄ petim⁹: vt nos
n̄o educat: et vt inductos nos liberet de periculo temptationis.
Nā si h̄m fūtate iusticie hoīes examiaret: null⁹ poterit fieri
salu⁹: id aut difficile temptat: aut si temptat n̄ tādū temptat donec
nos vincam⁹ temptationē: s̄ q̄dū nos vicereuelle considerim⁹:
n̄o virtutē nr̄am temptat / sed voluntatē. j. Cor. x. c. **F**idelis
de⁹ q̄ non patietur vos temptari sup̄a id quod potestis t̄c.
Tolens aut̄ glorificare hoīem temptat eū: non vt eum ma-
gno iudicio glorificet: sed ne sine causa glorificet: docet hu-
milit̄ timere: agones n̄o insilire. **L**ibera nos a malo
gnitioso. **P**ernitiosū diabolū vocat: iubens nos ad ipsū im-
placabile h̄e p̄liū. **E**t mōstrās q̄ n̄o natura talis ē: sed ppter
supabūdātā malicie sic vocat: et qz a nobis nibū passus nos
p̄sequit̄. **E**t n̄o dixit: a malis libera / s̄ a malo: vt n̄o odiam⁹
p̄ximos: cū ab ip̄sis mala passi fuerim⁹: sed ab illis ad istum
trāponam⁹ ūnicitias sic ad causam maloz. **C**hryſ. **T**uū ē
regnum et virtus et gloria in secula seculorum Amen. **T**ria
h̄c ad tria que superi⁹ dixit introducit. **Q**m̄ dixerat: Adue-
nit regnum tuū: **A**c si dicat quis: Non habet deus reg-
num in terra: **R**espondet. **L**uum est regnum. **H**oī potest de-
us facere in terris quod oratis: **F**lat voluntas tua t̄c. **R**ūdet
Lua ē virtus t̄c. **I**tem dicit: **G**loria est si dimittentibus di-
mittit. **S**i eni dimiserit̄ hoīb̄. Post positiā oīonem
subdit dñs ipsi⁹ cōmēdationē q̄ insertā p̄ditionē. q. d. dñs: lu-
sta ē h̄ec p̄ditione vt dimittēt̄ dimittat̄ t̄ n̄o dimittēt̄ n̄o
dimittat̄. **E**c̄j. xxvij. a. **D**imitte primo tuo nocēti te / t̄ tūc
dep̄cāti nibū p̄ctā soluent̄. **E**t ibidem. **H**oī seruat fr̄am t̄ a
deo q̄rit medelā: **D**icit ḡ: **S**i eni dimiserit̄ hoīb̄. **N**o-
ta q̄ n̄o ait: **S**i aut̄ vos hoīes dimiserit̄ hoīb̄ p̄ctā eop̄: sed
ait simplicit̄: dimiserit̄ / h̄ addēs vos hoīes: in h̄ ipso inuēs
condonātes iñurtias/bñfaciētes iñuntic̄/orātes p̄ eis quodā
modo esse sup̄a hoīes: qz peccare i fr̄atrē humani est: b̄ rāco
rē odij dimittere t̄ p̄ iñurias/bñficiā reddere q̄si diuinū est.

Unus dicitur Intercessio. **V**os quod estis qui si dominus. **P**ro. **E**go dixi vobis estis. **P**ro. **s**i. **E**t **E**xo. vii. a. **C**onstitutus te deus pharaonis. **H**ec sunt opera quae
aperte operas in nobis dominus. **E**sa. xxyi. c. **O**ra opera nostra operas es
in nobis dominus tuas. **O**ra. i. pfecta vel excelsa. **S**ed **H**oc est pec
cata eorum: quod in hoc peccatum homines sunt. **G**en. vii. a. **N**on permane

b peccata eorum: dimittete vo-
bis pater vester celestis deli-
cta vestra. Si autem non di-
misericordis hominibus nec pa-
ter vester dimittet vobis pec-
cata vestra. Cum autem leuatis:

abgall dimittit iurias illatas a nabal: Et lo el dñs facile dimis-
sit triplex pctrū ptra vrlā cōmīssū. **q.** Reg. xij. d. Luc. vij. f.
Dimittite et dimittet vob. **I**Si autē nō dimiserit hoī
bus. Procedit p̄ditio q̄si ab oppositū. q.d. sicut ad dimissio-
nē vīam dimittit vobis: ita ad nō dimissionē vīam nō dimis-
titur vobis. **K**lec pater vester dimittet vob pec-
cata vīa: vt sit negatio extinctiva totū negās. q.d. nec pec-
cata vīa vob dimittet: nec p̄i vester ē. **H**ic dicit vīa: qr hec
est sola possessio et opatio hoīs. In bonū enī p se nō pōt̄ s in
malū pōt̄. **J**aco. iiij. c. **J**udicū sine misericordia fier illi q non fecit
misericordiam. **C**ū autē ieiunat. Supra admonuit dñs d
elemosyna et orōne vt recta intentiō fieret: nō humanae laudis
appetitu: nunc idē admonet de letunio. **D**e q nō remouet dñs
tristiciā oīmodā / tristiciā hypocritarū: que nō solū meriti
nō habet/ sed suppliciū pmeret. Motadū autē q̄ ieiunat aliud **D**uplex ieiuniū
est spūale: aliud corpore. Spūale ē qd abstiner a p̄tō. **D**e q̄
Esa. lviij. b. Nōne bē magis letunū qb̄ elegit: Dissolute collis
gatiōes impletat. Ieiunū corpore ē abstinenre a cibo corporis
tpe certo. Qd mīta bona efficit cū recte fit. Primo pauperē re-
ficit. Tunc enī est rectū letunū: q̄i qd vīti subtrahit paupi rale mīta bon
dat. Unde **E**sa. lviij. c. postq̄ monuit ad letunium subiungit: efficit.
Frāge esuriēti panē tuū. Item intellectū subtillat. **D**aniel. i.
d. **W**alasar q̄ inter p̄eat despectio angustiā p̄ tollebat cibaria
et vīnu pot̄ eoy dabatq̄ eis legumīa: pueris autē bis dedit
de scientiā et disciplinā in omni libro et in oī scīctia: danieli au-
tem intelligētiā oīm vīsionī. Itē ḡraz docēdi impetrat. **T**ū
Exo. xxiiij. d. legif q̄ moyses letunauit q̄draginta dieb̄: et
tū suscepit legē qua doceret populu. Item ūevelatiōes se-
cretor̄ mereb̄. Unde **D**aniel. ix. f. post ieiunū audiuit ab an-
gelo: Eu ergo aīaduerte sermonē et intellige vīsionē. Itē ad
vīsionē dei p̄ducit. **T**ū. iiij. **R**eg. xix. b. legif de belia q̄ le-
tunauit q̄draginta dieb̄ et q̄draginta noctib̄ et ventit ad mon-
tem dei oreb̄ vībi vīlēt deū. Itē auctoritatē et grām apud ho-
mīnes p̄fert. **T**ū. S. lij. b. legitur de lobāne baptista: q̄ omnes
exibāt ad eū. q̄p̄ vītē austētate et letunū dursit. Itē p̄gnam
eustat. Unde **J**onc. lij. d. letunio mīseritus est dñs nīmītis.
Item carnis lasciviam domat. Unde **H**iero⁹. Oratione sa-
nanc pestes mentis: letunio pestes corporis. **M**arc. ix. e.
Hoc genitū in nullo potest exire nisi in oīone et letunio. Item
hoīem cū deo seruat. **E**sa. xxx. e. Dabit tibi dñs panē artū et
aquā breuē: et nō faciet auolare a te doctorē tuū. Itē sanitatē
corporis p̄seruat. **E**ccl. xxxi. c. Vigilia et cholera et tortura vī-
ro instruistro: somnus sanitatis in hoīe parco. Itē temptatio-
nem demōnis eliminat. Unde **J**udith. xiij. b. post letunium
amputauit caput holofernīs: id ē suggestionē demōnis. Itē
liberationē a morte p̄ alijs impetrat. Unde **W**ester. viij. b.
post letunū impetrat apud regem liberationē iudicor̄/ de
quisbus data erat sentētia mortis. Item gratiam vel augmē-
tum gratiā impetrat. Unde **A**cl. iiij. a. post letunū q̄dragin-
ta dierib̄ dār̄ ē aplis spūscitū. Itē exēplo informat: Et iō le-
tunauit dñs i desertō. S. lij. a. **S**icit ḡ: Cū asit letunatis:
in tpe certo et determinato. Nō enī semp̄ est letunandū: qr oīa
tempus habent. **C**hris. Elemosyna p̄cedit quasi merca-
trix vt locum habeat oratio. Letunū sequitur orationē: qr
non oratio letunū adiutorium est / sed letunū orationis.

Nolite fieri sicut hypocrite. Non solum phibet facere sed velle, cu dicit: Nolite. Involutate enim prima radix merendi vel demerendi est. **b** Tristes in appetita. Ipsa enim vultus tristitia est ostentatio letunum. q.d. nolite letunare ea intentione quod illi. s. pro letunum ostentatio et tristitia. **c** Exterminat enim extra terminos, prolos ponuntur: qui neque exquisitie delitatis neque affectatione sorde decet christianum.

Bl. tqua
sacra vni
c.c. vnic.

d Facies suas: non brachia: s. facies in quibus magis apparuit: **e** Et appareat hoib. letunates: quod non videri nisi exteriora: **f** S. dominus ituel cor. i. Reg. xvij. b. Eccl. i. d. Nolite fieri hypocrita in aspectu homini. Chrys. Si destructio faciei est ad vanagloriam vbi idem apparet: quod dicitur de multib. quae colorib. et subscriptionibus facie corruptum in periculis incertitudinis suuens: Illi enim si bi soli nocent: iste autem et sibi et videretur. Her. Non tuum est labi us homini committere gloriam suam: arce utique sine sera et sine clavis: Nam si ponit in os meum non tam in tua parte sed in mea est parte: cu meo libito possum laudare te vel derogare tibi. **a** Nolite fieri sicut hypocrite tristes. Chrys. Scilicet dominus quod non potest esse hilaris quod letunatus: non dicitur: nolite esse tristes sed nolite fieri. Aliud enim est esse: aliud fieri. Assiduum letunatus naturaliter facit esse tristes: qui autem per imposturam vel hypocritismus pallentes appetunt non sunt tristes sed futili. **g** Si ergo quod letunatus et tristes se facit hypocrita est: quanto iniquius est qui non letunatus: sed in facie sua argumentis quibusdam pingit venale pallorem: **h** Amen. i. vere: **g** Dico vobis amici meis: **h** Recepitur mercedem suam: laude: s. suam quam iterabatur. **i** Hoc letunatus primitus est et deo sicut. **j** Esa. lvij. b. Numquid h. est letunatus quod elegit Gregorius super Amos. liij. Incassum enim caro atterit si a prauis voluptatibus non refrenatur. Isidorus. Qui cibis abstinent et mala agunt: demones imitantur: quibus non esca sed nequit semper adest. **k** Tu autem. Et quo remouit remouendus docet quod faciendum. Dicit ergo: Tu autem. Iste enim oligon est demonstratio: alio non. Propheta dicitur est in plurimis supra: Cuius autem letunatus. **l** Huius enim sunt in pluralitate. **m** Cui letunatus. **n** Jesus. Abstinet eger: regens: cupidus: gula: summa: virtus. **o** An ge caput tuum: oleo. Metaphora est a palestinis sumpta. Isti enim in festis caput suum vngebant. **p** Jesus est. **q** Inge caput tuum: oleo. **r** festinus et hilarus exibit. **s** Cor. ix. b. **t** Hilarus datum diligit deus. **u** Eccl. xxxv. b. In oī dato hilarus fac vultu tuum. **v** Sel. Ange caput tuum. i. mente tuam oleo gratias. Caput. i. mens inunguis: ne diabolus per capillos. i. cogitationes retineat. **w** Esa. x. f. **x** Opus erit iugum a facie olei. Itē oleo spiritualis leticie per tristitia seculi. **y** Ps. **z** Unxit te deus tuus oleo leticie et. Itē oleo misericordie et auaricia. **aa** Luc. x. f. Samaritanus vulneribus sauciatus infudit oleum. Itē oleo nitide et mundus conscientiae et negligenter. **bb** Hoc caruerunt fatigatas virgines. **cc** xxv. a. Itē carnem vnguentum. i. macerationem carnis. **dd** Judith. x. a. Unxit se myrto optimo. **ee** Job. xij. a. **ff** Domus repleta est ex odore vnguenti. **gg** Et facie tuam laua. Chrys. Facies ait conscientia est. Propterea ab te sordes auaricia: purum stercora: malicie putredinem et lauidum facies aq. peripherica. **hh** Esa. j. c. Lauamini nihil estote: aufferte malum cogitationis viziari. **ii** Caput tuum christum est: Esurientem cibas: sicut pota: et sic caput tuum vniuersitatem precioso myrto. i. christum oleo misericordie: qui clamat in euangelio: Quid enim ex misericordia mea fecisti: mihi fecisti. **jj** xxv. d. Itē iustitia et duobus: ne facias malum: ut facias bonum. Ad illud primus laua: ad alterum **kk** Unge. **ll** Non dicitur: laua caput: Caput enim tuum lortionem necessariam non habet: infra autem conscientia semper sordida est in peccatis quod in corpore. **mm** Laua facie tuam. i. intellectum a curiositate: affectionem ab illicito amore. In hac autem facie inspirat hoī aia vivens. **nn** Ne videar hoib. letunatus. Non phibet similitudinem videri: sed velle videri et undelaudari. **oo** Sed patri

tuo: per creationem: per recreationem: per seruationem. p. **pp** Qui est in abscondito. **qq** Esa. xiv. c. Vere tu es deus absconditus. q. **rr** Et pater tuus qui videt in abscondito. **ss** in humili et pura scientia: quod celum dicitur. **tt** Esa. viij. a. Celum mihi sedes est. **uu** Reddet tibi. **vv** Sap. x. d. Reddet deus mercedem laborum suorum.

ww Nolite thesaurificare tecum. Supradictum phibuit dominus letunatum per humano sauro re captando: et adhuc idem phibet fieri pro lucro temporali acquerendo. **xx** Sunt enim quidam auctoritate letunates ut parcant rebus suis et multiplicent sibi thesauros: et tale letunatum phibet deus. **yy** Vnde potest sic distinguiri: ut sit summa et brevis inclusio omnis predictorum. q.d. nolite dare elemosynam letunare orare. p. modo terreno: et quod diceretur singulare: nolite thesaurificare tecum. Id est aliqua opera miscitum vel de genere bonorum ageretur vobis in terra: id est pro emolumento terreno. **zz** Sic ergo. **aa** Nolite thesaurificare vobis in terra. i. spem vobis collocare in terrena: diutinas reputando. **bb** Vnde ergo et linea de molitur: ad latram. **cc** consumit et destruit. **dd** Iacob. v. a. Argentum vim et aurum eruginault. **ee** Et ubi fures effodiuntur et furantur: ad latram sepe. **ff** Vnde Eccl. xix. b. Non abscondas eam. pecunias sub lapide in predictione. **gg** Sic fecit quidam subscriptus lapidi hic sunt: et alienis et accipitris subscriptus: hic non sunt: et mortuus est ille qui absconderat per dolorem. **hh** Eius est thesaurus scientie: De quo Eccl. xx. d. Sapientia abscondita et thesaurus iussus est in vtilitate. **ii** Prover. xi. d. Qui abscondit frumenta maledicetur in populis. **jj** Itē ergo. **kk** Prover. xxi. c. Thesaurus desiderabilis et oles in habitaculo iusti. Et malus thesaurus culpae. **ll** Roma. ii. a. Secundum duritiam tuam et cor impunitus thesauricas tibi latram in die ire et reuelationis iusti iudicium det. **mm** Vnde ergo. **nn** Moraliter. **oo** Thesaurus autem est metallum: aut vestimentum: aut lapidis preciositas. **pp** Primus demolitus erugo: secundus linea: tertius fures. **qq** Quid ergo dicitur de his thesauris: **rr** Ciprius tagit clericos. **ss** Eccl. v. a. Nolite attendere ad possessiones iniq. nihil enim prederunt tibi in die vincentis et obductionis. In his predictis tribus triplex nota est: **tt** Primi carnis et diaboli. **uu** Secundi tria facula diaboli. **vv** Erugo qui est auro et argento: cupiscit in iusti. **ww** Job. xx. b. Diuitias quae de uorauit per cupiditatem suam euomerat per amissionem. **xx** Prover. xxiiij. a. Me erigas oculos tuos ad diuitias quae haec non potes. **yy** Linea quae nascit de ueste plicata et in grete/gula est et luxuria in carne. **zz** Fures sunt supbia et demones: qui oes virtutes furantur. **aa** In quo occidit descendens a hierusalim in ihericho: **bb** Lucas. x. e. Notabiliter autem dicitur effodiuntur primo: et furantur secundo. Effodiunt enim per ostentationem: ut deinde furensem cum appetit humani saure. **cc** Job. i. b. **dd** Scilicet mea decorticata. **ee** Gregorius. **ff** Deparari desiderat quod thesauri in via publice deportat. **gg** Allegorice significat iustitiam: quod linea latet vestes sumuntur. **hh** Erugo super blasphemiam: quod oem decorum virtutum obfuscatur. **ii** Fures: heretici vel demones: qui semper adhuc tendunt ut spiritualibus spoliatur. **jj** The sauritate autem vobis: **kk** Non dicitur mihi: **ll** Nihil enim predest sibi sed vobis. **mm** Job. xxiiij. a. Quid predest deo si iustus fuerit: aut quod offeres ei si inmaculata fuerit vita tua? **nn** Bonorum meorum non egies. **oo** Thesauri sunt in celo: qui sunt in proprio loco. **pp** Chrysostomus. **qq** Subam tuam letum collocare: ubi patria habes. **rr** In celo dicitur. q.d. in corruptibilis sunt diuitiae letum: et in celo ubi nibil corruptibile sunt. **ss** Hoc est et ponendum. **tt** Eccl. xliij. c. **uu** Oportet corruptibile in fine desister: et quod illud opabile ibit cum ipso. **vv** Chrysostomus. **ww** Quod scilicet est illuc relinqre unde exitur: est: et illuc non premittere quod itur: est. **xx** Quicquid per aia tua feceris: ibi tuum est: quod autem relinqit perdidit. **yy** Nam quod corporaliter congregatur: spiritualiter dispersum videtur et perditur: quod autem corporaliter dispersatur: bene spiritualiter congregatur in celo. **zz** Qui collocat thesauros in terra: non habet quod speret in celo. Ut quid respiciat in celum: ubi nihil habet repositum? **aa** Unde Proverbii. **bb** Quid enim mihi est in celo et si te quid volui super terram? **cc** Vnde ergo

Euangelij secundum Mattheum

a **E**ibi neq; erugo nec tinea demolitur: ad litterā: Moraliter quia nihil malū ibi admittitur r̄c. **D**orali: Per eruginem fugia: que de bono oris sic erugo de metallo. Per tineam inuidia: quia sicut tinea sine sonitu vestem corrumpit: sic inuidia virtutes. Fures sunt h̄eretici: qui furantur veritatem sacræ scripturæ: vel dñm mones: qui effoduntur.

Luc. ii. c. In temptatione: furā molit: et vbi fures n̄ effodiunt nec furant. **E**b̄i enim ē thesaurus tuus: ibi ē et cor tuum. Lūcerne corporis tui ē oculus tuus. Si fuerit oculus tuus simplex: totū tu corpus tuum lucidū erit. Si p̄ contra quos ylūlandum est. **E**t vbi fures non effodiunt nec furantur. Chrys. Omnia bona mundi triplex interitus tollit: aut ex seip̄sis veterescunt: aut dñi p̄ luxu consumuntur: aut extraneis dole, vi, vel calamia dissipuntur: quia omnes fures dicuntur: qui per iniq;itatem festinant aliena facere sua. Tel. **E**b̄i fures r̄c. quia ibi aduersus electos dei nulla fraus p̄ualebit. Naum. i. d. Lelebra iuda festivitatis tuas: nō adiūctelytravit p̄transcat in te bellum: vniuersus interiūt. **E**ibi enim ē thesaurus tuus. q. d. caue vbi thesauriceo. **E**ibi enim ē thesaurus tuus: ibi ē et cor tuus. i. cordis meditatio. Eccl. x. a. Cor sapientie in dextera eius: i. i. ḡnis: et cor stulti in sinistra. i. i. transitoria. Deut. xxii. d. Oculū iacob in terra frumenti. i. i. celo. Prover. xvii. d. Oculū stupor in finib; tr̄e. Eccl. ii. c. Oculū sapientis in capite eius. **E**bi ē thesaurus tuus: ibi ē et cor tuus. Nero. Cor habet gulosus i. v̄tre: lasciuus i. ludicris: amator i. libidine: avarus i. pecunia. **T**hesauri cantanti. Qui vult thesauricare tria sibi sunt necessaria. Prudentia tria sunt necessaria in reponendo: discretio in congregando: diligentia in seruando. Prudentia: ut prouideat vbi reponat in locum turum: id est in celum: et arcum fortē. s. christum vel beatam virginem. Corpus est mala arca: quia omnia putrescent ibi. Aliquando diabolus vult auferre thesaurum istum per violentiam. s. temptationem. Quod significatur. ii. Machab. iii. c. q. heliodorus qui diabolum significat: voluit spoliare templū. Sed quid faciendum est: docetur ibi optime. Tria sunt que vim eius debilitant: Oratio: timor: et dolor. De oratione dicitur ibi: Invocabāt de celo eum qui de depositis legē posuit ut his qui deposuerant ea salua custodiret. Si ita fiet: veniet ille sedens super equum: habens ut videbatur armis aurea. s. christus paratus ad pugnandum: quem sequuntur duo ḡuenes optimi decoze. s. angeli missi a deo. s. timor de pena futura: et dolor de pr̄terita culpa. Discretio etiam necessaria est. Roma. xii. a. Rationabile sit obsequiū vestrum. **D**Ucerna corporis tui. Dixerat vbi thesaurus tuus est: ibi et cor tuus: ideo caudū est in reponendo thesaurum. Sed q̄r cautela ab intentione incipit: ideo determinat intentionem ut non vertatur ad inanem gloriam vel lucrum tempale. Chrys. Post elemosinas conuenient docet mentein habere ad deum. Qui enim cor habet ad deum: illi oculus lucidus est. Unde. s. v. a. Beati mundo corde: quoniam ipsi deum videbunt. Eccl. xi. c. Dulce lumen et delectabile oculis videre solem. Vocans ergo intentionem oculum: comparat eum lucernę. Sicut enim oculus membra ad operandū dirigit: et lucerna gressus ambulantib; sic intentio congeriem operationis. Et sicut nomine oculi duo accipiuntur: ut dicit Blo. s. intentio et lux fidelis: sic nomine corporis duo similliter. s. congeries operum exteriorum: et congeries operum interiorum sive virtutum. Primo oculo responderet primū corpus: et secundo secundū. Lucerna igitur intentio recta: vel fides formalis: opera dirigunt et informant. Dicit ergo: **L**ucerna corporis tui. Corpus dicit congeriem operum exteriorum et interiorum. **E**t oculus tuus: id est fides vel intentio: ut non ad lucernam hominiū iudices opera: sed ip̄s conscientie. Apoc. xxi. g. Lucerna eius est agnus. Quia agnus simplex: significat rectam

intentionem et simplicem. **S**i fuerit oculus tuus. Per hoc q̄ dicit oculus singulariter: significat q̄ intentione debet esse ad unum. iiii. Reg. viii. b. Sedechias execratus est in reblatha. Similiter fides debet dirigī ad deum. Cant. iiii. c. Vulnerasti me soror mea in uno oculoru mor. **S**implex: sine errore ad fidem: sine prava delectatione ex charitate informante. Tel. **S**implex: sine duplicitate. **b** **T**otum corpus tuum: id est congeries bonorum operum iteriorum et exteriorum: 21. q. i. c. i. **L**ucidum erit: a tenebris peccati removit. **S**i autem oculus tuus: id est intentionis tua: **W**equeā fuerit: id est peruersa. **m** **T**otum corpus tuum tenebrosum erit: id opus demeritorium erit. Chrys. Sicut qui graues habet oculos: si ponas eū in loco tenebroso melius viderit: si autem ponas in sole nihil videt: quia oculi non suffert solis candore. Sic et homo mundialis: q̄ oculū. i. metē terrenis desideriis sordida habet et turbulentam: si ponas eum in rebus mundis sapit et astutus est: si autē trahas eū ad res spūiales nihil sapit: quia mens eius terrens desideriis corrupta iusticie bonum non sentit: dico non nescit: scit enim qd̄ nō sentit. **S**i ergo lumen: id est intentione que debet esse lumē operum. **O**d in te est in liberō arbitrio. **T**enebre sunt: mala intentione facta: quia tunc mala: q̄ ipse tenebre: id est ea que p̄ se mala sunt: quante erunt: Et est sensus in summa. Si bona que agis: qr̄ mala intentione sunt: tenebre sunt: ea que per se mala sunt et mala etiā intentione sunt: maiores tenebre sunt. Tel. s. Aug. Lumen est intentione prava: dictū vel factū dicunt tenebre. Unus est sensus. Si intentione corrupta est tenebre: multo magis dictū vel factū pcedēs ex illa intentione. Chrys. Nō eligeres auxilios sericas vestes ut oculis orbaretis: qr̄ nulla relisque vīte tibi esset utilitas: ita in aīa custodi intellectū. **N**emo potest duobus dñis seruire. Ad huc virutū dñis quasi quadā anthypophora. Posset enim dicere alioq: Si propter intentionē tempallum et hīmōl mala sunt q̄ sunt bona: ego faciat bona simul et propter celestia et p̄tempalia. Et potest hoc respicere tria que p̄dicta sunt. s. Nemo potest seruire pro temporalibus simul et terrenis: vel simul thesauricare in celo et in terra. Tel. Nemo potest simplici oculo et nequeā facere aliqua. **s** **D**uo dñi do minis contrarijs. Non enim potest q̄s exercere opus diaboli et placere deo. iiii. Reg. xvii. d. Absquo claudicatis in duas partes: Duo dñi sunt virtutes et virtutis: celestia et terrena: deus et diabolus: vana glā et vera glā. **A**ut enim: sublūgit cām p̄dicōp: **v** Anū odio habebit diabolū tanq̄ singula titer malum: non creaturā s̄ virtutem. **i** p̄sib; s̄ d̄ractores **t** Tel. Prover.

I Et alterū diliget. s. deū. b. Aut vnū sustinebit
s. olabolū iugū eius portādo. c. Et alterū contēnet. s.
deū ioga ei² delitij^s t^e cupiscētij^s postponendo. Et nota q^z
dicit: cōtēnet: nō odit. In oī enī pētō morali ptemp^r est.
Nota q^z nulla creatura deū odit affectu/etsi effectu. Nec eti-
am diabolus odit de-
um inquātū deus ē:
sed inquātū punien-
dus ē. Sicut latro n̄
odit iudicem q^z hō:
s q^z iudex t^e vinder.
D Non potestis
deo seruire t^e mā-
mone: Manifesta-
tio er^t ē q^z dixerat:
Mō potestis duob^r
dñis seruire. Mō di-
cit h̄c: q^z fieri licet
ut bñ disp̄set. Abra-
ham inquit et abrahā et soli: sed non eis seruferunt. Seruferunt
et aliterū diliget: aut vnū susti-
nebit: t^e alterū cōtēnet. Nō po-
testis deo seruire t^e māmone.
E Idēo dico vobis: nē solli-
s citi sitis aīē vīz qd mādūcesl.
B nēq^r corpi vīo qd iduamini:
I Nōnē aīa plus est q^z esca: et
K corp^r plus q^z vestimentū: Rē-
spicite volatilia celi: qm̄ nō se-

am enī diuītias habuit et lob: led non eis feruerunt. Seruire
enī diuītias auarī est. Mota autē q̄ sy-
ra lingua/mammone diuītis dicuntur.
Scōm quosdā dicit nomē demonis/q̄
preest diuītis: nō q̄ in ei⁹ ditione sint:
sed qz laqueis diuītarū vtil ad decipl-
dū. Chrys. Nō solū in hoc nocēt diuī-
tis qz latrones armat̄ s̄ nos: t̄ intellectū
obtenebrant: sed qz a seruitute dei nos
expellit in suā captiuitatē. Ideo q̄ vult
dei amare/necesse ē vt odiat diuītias:
t̄ q̄ vult mādata auaricę facere necesse
ē vt ptemnat dei mādata. e Ideo
dico vobis: qz s̄ deo t̄ māmonē nō
potestis seruire: ideo dico vobis.
Quia possēt forte dicere: Tu phibes
diuītias / s̄ saltē indigem⁹ cibis t̄ possu-
mus solliciti esse de illis habēdis. Hoc
p̄uenit t̄ remouet cū dicit: I Ne sol-
liciti sitis aīc vīz. i. vīte vīe. Multo
plex ē sollicitudo. Est enī quedā puidē-
tię spūalis: Et hēc p̄cipit Prover. vi.
a. Gade ad formicā o piger t̄ disce sap-
tentia. Est et sollicitudo trahis necessita-
tis: q̄ est tolerabilis. De q̄ Gen. iii. d.
In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo.
Est etiā sollicitudo superfluitas t̄ curiosi-
tas: Hēc p̄uenit ex amore inordinato
terrenor⁹ t̄ dissidētia eternoꝝ: De hac
Proverb. xi. a. Expectatio sollicito-
rū p̄bit. De hac etiā dicit Luc. vii. b
sup illū locū: Semē est verbi deli Glo-
Sollicitudo hui⁹ seculi suffocat & bum
deli. Ibi Bern. Circūst sedulus explo-
rator: sequīs/obsequīs/simulat/dissimu-
lat/pedib⁹ ac manibus repēs si q̄ mō se
possit ingerere in p̄imonium crucifix.

Chrys. Solllicitudo desperatiois et ha-
ita. Prima solllicitudo est comedibilis: secunda tolerabilis: tertia
vitupabilis. **g** Quid maceret. Hic suggillans guloso.
Pbil.3.d. qm de vent e: Sic de guloso esau dicit. Gen. xxv. d. Aug.
Pascebat ptenitentia se et non pascit obsequitum. **Chrys.** Escas est
solllicitus non fueris habebitis: iusticia vero nisi sollicitus fueris non ha-
bebis. Quae ergo sapientia de hoc sollicitum esse quod sine sollicitudine
etiam apprehendes: et non esse sollicitum de eo quod nisi sollicitus fueris
pdes. **Phil.iiij.a.** Baudete in domino spiritu. **b** Hoc est corpori vestro
quid iduanumini. De duobus loquitur quod est maxima sollicitudo. scilicet
cibo et vestitu. **j.** Timoth. vij.b. Habete alimenta et quod tegam
tur et. De his duobus sollicitus erat quod induebat purpura et byssos
et quotidie epulabatur splendide: **Luc. xvi.j.e.** Habentes igit vic-
tum et quod tegamur hinc etenim sumus. **Piero.** Omnes pariter et

¶ **R**omea aia plus est q̄ esca t̄ Corpus pl̄ q̄ vesti-
metū: q.d. qui dedit aiam q̄ magis est / dabit t̄ escā quē mi-
nus ē. Quantū ad escam dat exemplū de volatilib⁹: quantū
ad vestimentū de lilijs. **R**omea aia pl̄ est q̄ esca. i. vita via.

Simile Ioh. xij. d.
Qui amat aiam suā
qdēt ea*s. l.* vitā. q. d.
dīs: ne timeatis / q
dedit aiam: dabit es-
cam. **K** *Et cor-*
pus plus q̄ vesti-
mientū: q. o. sic: et
longe mar⁹: qz b. p̄k
illud ē dāti vel fac-
tū. Chrys. Dia non
moraf nisi i corpe cl

lunt solliciti parum
qd māducēt. Et maxie theologi: q̄ clō aīe orū apponut nec in
de comedūt; dū qd i scholis audītūt n̄ faciūt; s̄ p laude aut tē
porali mercede vēndūt. **I** Respicite volatilia celi: n̄
nō ppetuo erūt z ideo minorā t̄ indigniorā sūt. **E**ryp. Con
firmat p̄mo ab aīa: vt a mātori: deide a minori: vt a volatili
m. **Q**uā nō serūt: ad victū sūt curādū. **n** Flecp me
tūt/laborādo. **O** Flecp p̄gregāt: laboꝝ sollicitudinē ad
dendo. In p̄mo sugillant timidūt: in scđo auari t̄ inquieti: in ter
tio raptiores z tyrānti. **P** In horrea: qd fec̄ ille diues stu
tus. **L**uc. xii. c. dices: Quid faciā qz nō habeo q̄ p̄gregē fru
ctus meos: hoc faciā: destruā horrea mea t̄ malora faciā illa
rē. **D**ixit aut̄ illi de: Stulte hac nocte siam tuā repelet a te.
Eryp. **A**ialia oīa fecit de: p̄pt hoīem: hoīem aut̄ p̄pt seip
sum. Si ḡ aīalib⁹ ministrat p̄pt hoīem: quō hoīib⁹ non min
istrabit p̄pt seipsum: q̄ **E**t patervester ecclēstī pascit il
la: nō de: me: sed pater vester: vt illis p̄siderat: multo ma
gis vos pascat: q̄ estis filij. **P**5. Qui dat iūmēt̄ es̄cā ipsorū. **P**5. 146.
Job. xxviij. d. Quis p̄parat coruō es̄cā: Rab. Quis rex de

Unus misericordia debita non percurat alimoniam: **Q**uis dominus seruit sibi nisi misstrat cibaria: **Q**uis pater non dat filio: **M**oli hō exacerbare deum per te taliter cogitādo: **D**ato regno suspiras panem in-

dutus imortalitas gloria/plagis corporis vestimentis: Aug⁹ et
Rab. hęc ad litterā intelligunt: Verisimiliter tū possūt expo-
ni de religiosis: qui nec serūt nec metūt r nibil i terra querūt
et ab omni inuidana sollicitudine semoti sola ptemplatione in
celo degunt. De quibus Esa. lx. b. Qui sunt hi qui ut nubes
volant: et qsi colubē ad fenestras suas: ¶ **H**ōne vos ma-
gis pluris estis illis: Modus loquendi ē respondēs trā-
lationi. q.d. maioris enī precij estis. Si igit̄ de illis curat: et
vobis. ¶ **Q**uis aut̄ vīni cogitās: sollicitudine et stu-
dio aīe: ¶ **P**otest adiūcere corporali sagacitate et labore:
v Ad statūrā suā cubitū vñū: q.d. nullus. q.d. qui de-
dit corpori augmentū dabit et vestimentū. Alia līa dicit: **A**
etatē suā. Et sic pbat dñs per rationē augmentū: qd de cibo
debet esse sollicitū: qz si cibis ē ad augmentū vel nutrimentū:
deus autem vtrīcī operā: ad quid igit̄ cibis cum tanta solli-
citudine acquirītur: Chrys. Sicut sollicitudo corpori non
potest apponere: ita nec cibum congregare. x **E**t de ve-
stimentis quid solliciti estis: q.d. si corpori addere non
potestis: de vestibus non curetis: quia in his et alijs puitde-
bit eis qui ea fecit. y **L**ōsiderate
lilia agri quō crescut: qsi. s. tam
coloribus p̄ciosis iduta sūt. a **M**ō
laborāt: colorib^z se ornādo. b **M**e
qz net: idumēta sibi p̄ficiēdo. Chrys.
Qd dīc laborāt: ad vīlos p̄tinet: qd
diemēt: ad fērias. Itē. Cur si dīc pa-

Amorali. Per lilia actiuos: g volatilia p̄eplatiuos: g feni
intellige p̄ficios.

Evangeliū scđm Mattheum

a Dico aut̄ vobis: ego. s. de cibis verbis dubitare non debetis. **b** Qm̄ nec salomon: q̄ p̄ alij̄ h̄ib̄ floruit: qui dicit Ec̄s. q̄. b. Sup̄gressus sum opib̄ oēs qui ante me fuerunt in hierusalē. **c** In oī gloria sua tripli: Diuina rū/scientiarū/potentiarū. Alia littera: In oī regno suo.

d Cooptus ē si-

cūt vñ ex isti. **i.** tam pulchre. Vel q̄ in salomone fuerunt vestes allene: in lillo ho. p̄rie vestes q̄ na-
tura dedit el. Chry-
sostom: Salomonis
hoies ministrabant
vestes: istis aut̄ de.

e Si em̄ fenum
agri qd̄ hodie ē et
cras in clibanū
mutat. i. in fornace:
vel in acerū factum al modum clibanū. Cras aut̄ pro fu-
turo ponit. Simile Ben. xxx. e. R̄idebit mibi cras iusticia
mea. **b** Deus sic vestit. i. tam pulchre ornat. q. d. si ista
quē tm̄ ad vsum temporis sūt et tam ci-

d Cooptus ē si-

cūt vñ ex istis.
Ornamētu corporis
purpura: et byssus:
Dūdicia aut̄ et pati-
entia sūt q̄si duq̄ pu-
elle que vestiunt ani-
mam purpura et bys-
so. Byssus ad mūdi-
cā ptinet: purpura
ad patientiam. Pro-
verb. xxxi. c. Pur-
pura et byssus indu-
mentū eius t̄c. **e**

f Fensi/diuites. Ja-
co. i. b. Diues sicut
flos seni trāsbit: ex-
ort̄ est sol cū ardore
et arefecit seni et flos
eius decidit et decor-
vult̄ eius dep̄it: sic
et diues in itinerib̄
suis marcescit. **f**

g Cras. i. subito vel
instante die iudicij.
h In clibanū/ ge-
bennē. **i** Deus
sic vestit. s. v. g.
Qui solem suū facit
oītri sup̄ bonos et ma-
los. De hoc signo sic
vestito et postea i cli-
banū. plectro legitur
Luc. xvij. e. Homo
qd̄ erat diues: et in-
duebat purpura et
byssos/ ecce vestimē-
tū: et postea sepult̄ ē
in infernum/ ecce cli-
banus t̄c.

Dñs. phib̄ sol-
licitudinē ap̄t
multas causas
q̄ ob̄i del suffocat. i. xlj. c. Sollicitudo h̄ib̄ seculi et fallacia
diuinarū suffocat verbi. Sc̄da ē: q̄ fructificationē honorū
opersi exterminat. Hiere. liij. a. Mouate vobis nouale et no-

lite serere sup̄ spinas. Tertio: hominē illaqueat. j. Timoth.
vli. b. Qui volūt diuites fieri incident in temptationē et in la-
queū diaboli. Can. v. b. Explorauit me tunica mea. Dic̄ He-
da. Recepta sollicitudine t̄paliū sub sidioꝝ quālibet eximius
p̄dicator difficile mittit p̄t̄m. Quarto: a spūalibus retrahit.

Greg. Amor tpall-

um eternarū viscus ē
p̄gnat. Quinto: in-
ebriat. Chren. lij. b.
Inebriavit me ab / Lue. 12. d.
sunt h̄ib̄. i. sollicitudi-
ne p̄ḡtria et amari
cante aiam. Sexto:
aiam afflīgit et q̄ spe
habebat 12. q. i. c.

ēnī oīa gentes inqrūt: Scit
ēnum pater vester quia his oī-
bus indigetis. Querite ergo
prīmū régnum dei et iusticiā
eius: et hēc omnia adiūcien-
tur vobis. Mōlite ergo solli-
citi esse in crastinū. Crastinus
enim dies sollicit̄ erit sibi p̄-
si. Sufficit diei malitia sua.

mittit. Ec̄s. xxij. c. Vigilia et tortura et cholera viro intrin-
to. i. cupido. Octauo vigilādo somniare fa. Ec̄s. v. a. Vul-
tas curas sequunt̄ somnia. Et nota q̄ sicut somniāt̄ videt q̄
multa faciat: ita solliciti multa cogitat et pauca facit. Mono-
aiaz excēcat. Un̄ Hiere. vli. b. et. lij. Reg. xvij. b. habeb de
sedechia q̄ excēcat̄ sūt i reb̄lathā: q̄ iterp̄at̄ mīta hēc. De-
cimo euacuat̄ p̄niaz. Ben. lij. v. Can. i. possēt̄ tpaliū post-
q̄ eduxit abel. i. luciū i agp̄ sollicitudis. i. occidit eu. t. Que-
rite q̄ p̄mū regnū dei. Nota q̄ tria sūt genera bonoru: Tria genera
bonorum

Eternū/spliale/tpale. Prīmū est maximū bonū: secundū mi-
nus: tertīū mūnū. Hic q̄: Querite p̄mū. i. p̄mo vel p̄nci-
palis. Vel/ Prīmū/qd̄ est inf̄ alia p̄mū: v. Regnū dei.

Hoc vñ et solū cū sollicitudie ē querēdū. Et iō dicit: Que-
rite. i. ad querēndū attēdite. Querite; q̄ ips̄ breue. Deut.

xxxij. e. Ad esse festinat̄ ipa. Ec̄ch. vij. a. Finis venit: venit
finis. Itē q̄r̄ logeū. P̄s. Regnū tuū regnū oīm seculorum. P̄s. 144.

Itē q̄r̄ locūdū. P̄s. H̄ magna multitudo dulcedis t̄p̄ dñe. P̄s. 50.

Ela. xxi. c. Si gr̄te gr̄te. Querite/oīone et ope. Itē quia

gloriosū et copiosū. Proverb. viij. b. Decū sūt diuitie et glia
t̄c. **x** Et iusticiā el̄. Ecce bonū spūale: qd̄ est via ad regi-
nū. Chry. Iusticia ē via pietat̄ q̄ quā itur ad regnū. **y** Et
hēc oīa: Ecce de bonis tempalib̄: que vltima sunt et minima:

z Adiūcien̄t̄ yob: Mō dicit dabunk̄: ne p̄tent̄ q̄p̄anda

regno vel futurib̄. Et nō dicit gr̄eda esse: ne p̄ten̄ terminus

ēē humānē vīe. Adiūciet̄: adiectiu mō/nō substatiuo. E

E aut̄ illis q̄ faciūt̄ de adiectiu substantiū et ecōuerso. Aug.

Ue aut̄ illis q̄ relinquit̄ te dñe et aberrat̄ i vestigib̄: et tuos p̄

te nū amāt̄: et obliuiscunt̄ qd̄ inuāt̄. Mūt̄ tul sūt oē gen̄ cre-
aturarū. Chry. Mō dixit: dabunk̄: q̄ q̄si nihil sūt: et ita gr̄e

futura et accipies p̄sentia. Sed ats: Mōne iussit panē peteret̄

Ita: S̄ addit: sup̄substatiāle et hodie. Et iō bñ seq̄: a

Mōlite q̄ solliciti esse i crastinū. Sup̄a phib̄t̄ sollicitudi-
nē rētū tpaliū p̄sensilū: mō aut̄ phib̄t̄ sollicitudinē futuro-
rū. In crastinū/dic̄: q̄si vlt̄ā anū: in q̄ semel metim̄ et vī-
demiam̄. Hiero. Gratissimēt̄ cura futurop̄ q̄ incerta ē

deo relinqm̄. Chry. Qui ad fontē vadit nō ē sollicit̄ de bi-
bendo: nec q̄ ad p̄adūlū copiosū: quid times stulte. Dei pul-
denta largior ē fonte. Et. i. Mon eni p̄p̄ hoc natūlū vt co-
medam̄: s̄ vt deo placeam̄. b. Crastin̄ eni dies solli-
citi erit sibi p̄p̄. Mōra q̄ i supra dicit̄ h̄ nome sollicit̄ signi-
ficat arrietate: h̄c vo p̄uidēt̄ quā futurū affert seculi. Chry.

Si dixeris: oportet me sollicitu eē q̄ necessaria sūt. Contrariū

ego ato: q̄ p̄p̄ bñ q̄ necessaria sūt ne sis sollicit̄. Itē q̄r̄ neces-
saria sūt: nō oportet dubitare. Quā eni pat̄ est q̄ nō necesa-
ria tribuit puer: maxie cū nec ignorat nec egear:

c Suffic̄ eni diei malitia sua. i. sollicitudo sua. q. d. p̄ se suā habeb-

bit sollicitudinē: Un̄ nō expedit alia addere in p̄senti. Chry.

Dalic̄a afflictionē appellat sollicitudinē et laboꝝ p̄sentiū: nō

sic manich̄i dicūt̄ malā sp̄am creaturā. Ben. xlvij. b. Dies

p̄grinat̄ōis vīt̄ meꝝ sup̄ terrā cētū triginta anni qui et mali.

Eph. v. d. Redūnet̄ ips̄ q̄m dies mali sunt.

d Mōlite iudicare t̄c. Sup̄a

Quoniam iudicare te. Supra p. Expo. Ca. VII.

bibuit dominus sollicitudinem temporalium curiosam: ex qua iudicis temeraria et suspitiones pravae ac inordinate correctiones oruntur. Qui enim terrena diligit: videntis aliquid iustum vel religiosum ad ysum suum vel suorum temporalium reseruare ad tempus, vocat eum avarum vel

hypocritam: et se ab iudeo.

Acit atque de sua conscientia iudicat fratrem suum: Nam qualis est: putat alios esse. Ista iudicia temeraria probaberet dominum? Ad intelligentiam autem dicendorum non qualiter. sed quod est iudicium duplex iudicium hominis multiplex est. Iudicium auctoritatis.

Pro. 9. Adiudicationis. Ps. Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam te. Officij. Joh. v. d. Omne iudicium dedit filio. Probationis. i. Pet. ii. d. Tempus est ut incipiat iudicium a domino dei. Retributionis. Joh. ix. g. Ego in iudicium veni in mundum hominis dum. Iudicium autem hominis multiplex. Iudicium discretionis. j. Corin. xi. g. Si nos in iudicando djudicaremus: non vestigium iudicariemur. Ita confessionis. Ps. Judica me deus et discerne causam meam. Ita comparationis. i. xii. d. Regna austri surget in iudicio cum gente ista et condemnabit eam. Item approbationis. i. xii. d. Sedebitis et vos super sedes duodecim te. Item certitudinis quod est platorum. Item suspitionis. Ro. xii. a. Tu quis es qui iudicas alienum servum. Item temeritatis. i. Corin. ii. a. Nolite ante tempus iudicare. Item norandi quod iudicium suspitionis ex fragilitate puerit: et est veniale: quod. s. aliquis suspicatur malum de alio in incertis: non tam consentiendo: sed potius dubitando. Et est haec temptationis humana: hequa. i. Corin. x. c. Temptatio non vos appetebat nisi humana. Iudicium temeritatis triplex. Diffinitionis: argumentis: assertiis: quod ola phibens hic. Iudicium diffinitionis: quod de incertis quasi de certis quod firmat sententiam: id est quod de malo desperat quod non possit corrigit. Et hoc dupliciter sit. He persona: et de re. Joh. ix. c. Non est hic homo a deo: ecce persona: quod sabbatum non custodit: ecce res. Iudicium argumentis est: quod iudicat de alio arguendo quod malus sit ei ad eum non pertinet. Iudicium assertiis: quod aliquis ut appareat bonus iudicat alios esse malos in eo in quo ipse malus est: Et hoc est pessimum. An. Ro. ii. a. In quo aliis iudicas: te ipsum condemnas. Glo. Qui te non obseruas ab his unde altos reprehendis. Quidam autem istud capitulum in septem partes. In prima agit de cautela habenda in iudicis et correctionibus faciendis. In secunda agit de cautela habenda in dispensatione verbi divini: ibi: Nolite sanctum dare canibus. In tertia docet omnis necessaria postulare: ibi: Perite et dabitis vobis. In quarta de iustitia naturali: quod est via apta venientia ad deum: ibi: Oia ergo quaecumque vultis te. In quinta agit de impedimentis huius vie: ibi: Attendite a falsis prophetis. In sexta et ultima ostendit dominus qui fecerit predicationem christi: qui autem non fecerit assimilabili dolabolo: ibi: Ois ergo qui audiunt vobis haec. Dicit g. a. Nolite iudicare. De maiis iudicis planu est: s. de incertis rebus et personis. Glo. ho una exponit de iudicio bono: ut sit sensus: O vos glorianti nolite appetere iudicare. i. iudicando condemnare: sed quod oportet iudicare ex officio: cōpatimini iudicadis: sicut dicitur Esa. i. f. Deo cōsidero ego super hostibus meis. b. Et non iudicabimini a deo pro peccatis vestris. Chrys. Hoc peccatum est sicut in peccatorum dimissione. c. Dimitte et dimittet vobis. d. Nolite condemnare et non cōdemnabimini: In quo enim iudicio: id est per quam iusto vel iniusto: d. Iudicaueris.

Capitulum. VII.

Nolite iudicare et non iudicabimini: nolite condemnare et non condemnabimini. In quo enim iudicio iudicaueritis: iudicabimini: et in quia mensura mea si fueritis remetetur vobis.

e. Quid autem vides festucam de oculo fratris tui.

tigiallos: iudicabimini ins. Largius autem hic accepit iudicis quod ante: ut comprehendant voluntates et opera. q. d. In qua voluntate beneficeris: in ea liberaberis: et in qua mala: in eadem punies. Iudic. i. b. Sic feci sic reddidit mihi deus. Ita Lesterus. vñ. d. Suspensus est aman in patibulo quod parauerat mardonio. Item. iñ. Regl.

xii. f. In quo loco lignificis canes sanguineum nabothe et tuli lambet. l. q. i. c. multi testas

Et. q. Regum. xii. c. ite testas

Quia dormiisti cum uxore prelini tui: pri-

mus dormieret cu[m] uxore tua. Zach. ii. q. c. Exe. 52. q. 6. in p. quabit gratias. e.

f. Et in qua mensura mea si fueritis remetetur vobis. i. f. In qua vita-

te culpe quam habuisti

iudicando erit quantum penitentia iudicaberis a deo. Si parvus peccasti: parvum punies: si parvum meruisti: parvum remunerabis: si multum: multum. Esa. xxvii. b. In mensura contra mensuram ei ablectus fuerit iudicabit eum. Prover. xi. a. Statuera dolosa abominatione apud deum. Apoc. xvi. b. Quantum glorificauit se et in delictis fuit: tibi date ei tormenta et lucubra. g. Quid autem vides festucam te. Omnes ex temerario iudicio sepe oculi illicita correctio: ideo sicut ab omnibus iudicatu temerari: sic ab omnibus hic remouet illicita correctionem. Illicita autem correctio est: quod non amore iusticie sed vindicta vel odio vel simulari fit ut iustus videatur qui corrigit malum. Vnde qui corrigit quod vel plus reprehensibilis est: quod ille qui corrigit. Qui enim amore iusticie alium corrigit: puerus si corrigat quod malum est: et post in fratre cum lenitate et dilectione psonam et odio virtutem et puritatem intentio. Dicit ergo: h. Quid autem vides festucam. i. in mensura vel leue peccatum: Quid. i. quod: g. In oculo fratris tui. i. in intentione. b. Et trahemus magnus peccatum.

i. In oculo tuo in intentione tua: k. Non vides. q. d. cur habes oculum apertum ad iudicandum alia criminata et clausum ad iudicandum tua malorum. Esa. xxi. a. Erubesce sidon ait mare. Rerumq[ue] eius est os ad ascellas: Levit. i. d. ut ad se oculis cordis conuersis puerus se corrigat. Chrys. Qualiter in alienis vides tam parvum et in tuis tam magna transcurrio: Stte magis diligis p. primu[m]: quod ipsu[m] p[re]curas et non magis tenuis: Si autem tenuis contemnas: manifestum est quod non est p[re]cura: tenuis quod ipsum iudicas. Sicut hydropticus corripit eum cui digeruntur: et ipse sibi ventris imemor est. l. Aut quod. i. qua conscientia sive quod fronte: m. Dicis fratri tuo: tuus peccati vel forte innocentia: n. Frater simulacrum loquendo: o. Sine ei[us] festucam negligenter vel alia humilia culpam minimam: de oculo tuo. Vide quod alius accusat ut se extollat. Chrys. Vide festucam et excere: non est omnibus sed doctor. p. Et ecce trahes est in oculo tuo. i. magnus aliquod peccatum. Nota quod festucam circa transi in combustionem: trahes magis durat. Educator dicit: quod platus est in peccato mortali non debet corripere: quod si corripit: peccat mortaliter. Ps. Peccatorum autem dixit deus: Ps. 49. quare tu enarras iusticias meas: Aliq[ue] dicunt quod non peccat eo quod corripit: sed eo quod p[re]laturam non deponit: aut de peccato non satisfacit. q. Hypocrita: ejus p[re]imum trahemus de oculo tuo. Dic est ordo: Edamini et mundate alios. Joh. viii. a. Qui sine peccato est vestrum: p[er]m[iss]um in illa lapsitate mittat. Ro. ii. c. C[on]fessio teipsum ducere cecop[er] esse: lumen eius r[es]t[er]t in tenebris suis: eruditore ispietibus: qui gallo voces teipsum non doces. i. Nachab. ii. c. dicit: quod sacerdotes puerus se ipsos purificaret. i. Parol. xxi. b. Non edificabis mihi domum quod multum sanguinem fudisti. Greg. Sugiebras sordes manus tergere non valent quod lumbus tenet. Dicunt enim in se debet esse quod corrigit aliena corrige. ii. q. Regl. ii. d. legit de bello quod posuit sal in vase nouo. Imputato: et post h[ab]it dulcorat summa agi. i. boies puerus flexibilis. r. Et tunc videbis: quod ante hoc cec[er]it es nebe et caligine peccati p[er]missus: s. Excere: iadu[er]e ei[us] festucam de oculo

G lq.b. Potens est dñs de lapidib⁹ istis suscitare filios abrae. **a** Aut si p̄scem petierit. i. fidē. Sicut em p̄scis in aqua nutrit: sic fides in baptismo. **b** M̄lūquid serpente porrigeret ei: venenū heresos vel p̄fidig: quē se non compatiunt cū fide: q.d. non. Chrys. Si p̄stat noctua perēstī / nō est parter sed inimic⁹. **c** Si ergo vos. Dirigit sermonē ad illos qui erāt i sermone. **d** Lū serpente porriget ei: Si ergo sitis mali: cōparati/one. Vel mali: cōsue/tudine vel corruptiōe nature. **o** Is em crea/tura aliquo modo ma/līcē sive defectui sub/secta est ut ī se est. **e** Tū dī. in p̄lin. Job. iii. d. In ange/so. dī. c. ponderet 10. q. 1. c. placuit. **Lob. 4. c.** **Luc. 6. c.**

b Aut si p̄scē petierit: n̄sq̄lūd e serpente porriget ei: Si ergo vos cū sitis mali / nō st̄ bo/na dāta dāre filiis vestris: b quād magis pat̄ vester qui k in celis est dābit bona p̄tēn tibus se. **m** Omnia ergo que/m cūg vultis ut faciant vobis n homines: et v̄s facite illis.

Lob. 4. c. **Luc. 6. c.** **Job. iii. d.** In ange/so. dī. c. ponderet 10. q. 1. c. placuit. **Roma. viii. c.** Non habitat in me. i. in carne mea bonū. **Ela. ix. c. b.** Omnes iusticie nostre quasi pānū m̄struatē. **e** Postis bona. i. vītia: f Dara vobis a deo: g Da/re filiis vestris carnalibus. **b** Quāto magis pater vester q̄ in celis est: qui vers⁹ filios suos diligēt et ab alto nō recipit. **h** Habit bona: temporalia: sp̄cialia: et eterna. **D**e p̄mo bono dīct̄ Ela. i.e. Si voluerit: et audierit me: bo/p̄. 11. na fr̄ comedetis. De secundo bono. **P̄s.** Bonū mihi dī: q̄r humiliasti me. De tertio: **Ero. xxiiij. d.** O stendā tibi omne bonū. **k** Detentib⁹ se nō sua. i. temporalia. **l** Dia ergo r̄c. q. d. si vultis vobis dari p̄fita: et inuenire quesita: si vultis vobis apl̄ti: facite q̄ ea alijs q̄ vobis vultis fieri ab illis. Interlī. sic cōtinuat: Qula regnū celorū querendū est et eius iusticia: **l** Dia ergo quecūg vultis. i. que debebis velle voluntate rationali. Latro em tenetur velle de iure q̄ fudex suspendat. Seneca. Ab alio expecta: quod alteri facis. **Lob. iii. c.** Qd ab alio oderis tibi fieri: v̄de ne tu alteri aliqui facias. **m** Ut faciat vobis homies. Interlī. Ad vītūtatem vestrā: quia si quis petat indiscretē / negādū est ei. **n** Et vos facite illis: eadē bona que vultis accipere ab illis. **o** Hec est em lex et p̄phete. i. In hoc est comple/tio legis et p̄phetaz. **Ro. xiiij. c.** Qui diliḡt p̄ximū legē im/pleuit. **o** Slectio em primi cōprehendit sub dilectione dei: et ecōuerso. i. **Joh. iii. d.** Si quis dixerit: diliḡo dei et fratrem suum oderit: mendax est. Chrys. Lex et p̄phete in hoc cōpre/hendunt sub cōpendioso mādato: quia innumerabiles rami in vna radice. **p** Intrate p̄ angusta portā. Postib⁹ pul/saf et pulsanti aperit: non restat nūl q̄ ingredias: Lū ergo sup̄a docuerit pulsare: hic docet intrare. Ite sic cōtinua: Dici ut omnia quecūg vultis ut faciat vobis homies: et hoc vide angustum et graue: sed si vultis duci ad vitā: intrate p̄ au/gusta portā. Dicit g: p Intrate faciēdo bona oga me/ritoria in fide et charitate: faciendo primo qd velleris vobis fieri ab eo. Sic em pulsat et aperitur: et inde intrat. Sed cum supra dicerit: Pulsate et aperite: nō aperit: quō ergo dicit: Intrate in plenit. Ergo quis introit⁹ p̄ in rītu et p̄ p̄sen-tēt iusticiā p̄cedit introit⁹ in gloriā. Hic em introitus incipit: qui p̄ inceptionē gloriā terminabilis. Unde Eccl. i.a. In/gressus sapientie mādata eterna. Iste introitus angustus in p̄ncipio: artus in medio: sed amplior est fine. **P̄s.** Dilatasti gressus meos subt̄me. Prover. iii. b. Ducā te p̄ semitas eq/tatis: quas cum ingressus fueris nō artabunt gressus tui. In eodem. c. Justus semita q̄si lux splendens p̄cedit: et crescit vīc̄ ad perfectiōem. q Der angusta portā. i. chris-tū. **Joh. x. b.** Ego sum ostium. Chrys. Porta p̄ditionis est diabolus: porta vīc̄ christus. Lata porta diabolus: nō ma/gnitudine potestatis: s̄ effrenatē subgl̄e licētā dilatat⁹. Por-ta angusta christ⁹: nō parvitate potestatis: s̄ ratiōe humilitatē collect⁹. Ite latus dicit diabolus: q̄ apud ipsū sine lege sunt omnia. Angustus christ⁹: q̄ apud christū sub legi ratione omnia cōsistunt. Vel angusta porta est charitas: quia facit di-

ligere iusticos: qd angusta ē: et facit diligere deū: qd est latū in fine. Item angusta porta dicunt̄ sacramēta: quō si fides angusta est: sed p̄fēmis latum: quia fluxerūt de angusta por-ta. i. de latere christi. **r** Q̄ lata porta ē errantī via v̄l/ seculi voluptas gnōtiosa: **s** Et sp̄aciofa via est. Chrys.

Spaciofa ē via: q̄r oīa q̄lūt: v̄xōr/filiū/ amicū aurū/honores: et q̄cqd in h̄seculo ē qd sensus delectat: via p̄ditionis st. **t** Quē ducit ad p̄ditionē. i. ad infer-nū. Eccl. xxi. b. Ola peccantissi cōplantata ē lapidibus: et in fine illorū inferi ē tenebre et p̄gne. **v** Et mul-ti sunt qui intrant per eam. Eccl. i. d.

Luc. 13. ec

o Hec ē enim lex et p̄phete. **q** Intrate per angusta portā: tam: quia lata porta et sp̄aciōsa via est quē ducit ad perditionem: et multi sunt qui intrat p̄ eā. **Q** angusta por-ta et arta via q̄ ducit ad vi-tā: et pauci sunt q̄ inueniunt eā. **b** Attēndite a falsis p̄phētis

Stultop̄ infinitus est numer⁹. **p** Angusta porta. i. in ingressu: y Et arta via in processu: **z** Quē du-cit ad vitā eternā. Chrys. Si qui vīa laboriosam ultimātū suę desidie est accusatio. Si em tempestas pelagi nautis vul-nera militib⁹ frigora et glacie agricultorib⁹ / leuis et portabi-llia sūt ppter sp̄ē q̄m̄ temporalis: multo magis cū celū places nullū debet sentiri periculū. Maxime labores mitigat in be-nignū finem venire. Ne aspicias inquit q̄ aspera est vīa: sed quo ducit: nec aliam q̄ lata ē: sed v̄bi desinat. **a** Et pauci sunt q̄ inueniunt eā: quia nō est in querēdo sedulitas: quia in querētib⁹ est ratiōis cēcitas: cōcupiscibilis queritas: dia/boli fallentes subtilitas: in nobis cadendi p̄ntas: resurgendi difficultas: resistendi debilitas: retrahētū a via multiplici-tas. **W**ich. vii. a. Tē misit: q̄r factus sū sicut q̄ colligit i au-tūno racemos vīndemis: nō est botrus ad comedendū. **Ela. xiij. c.** Quō si pauce oīuq̄ q̄ remāserūt de olco excutianis ex olea et racemi cū fuerit finita vīndemia. Et tū mirū est q̄ q̄l̄ bet credit esse de ista paucitate. **Sequit:** b Attēndite a falsis p̄phētis. Sup̄a dixit dñs de angusta vīa: Hic aut̄ dicit de p̄cipiis ei⁹ impeditiōtis: Quē q̄truo sūt. Aperta. s. p̄secutio tyanno: deceptio hereticop̄: simulatio falſorū fra-trum: astutia antichristi et suoꝝ. Hec quattuor significata sūt **Apoç. vi. a.** v̄bi loquit̄ de agitōe sigilloꝝ: Ecce equus alb⁹. i. heretici: et q̄ sedebat sup̄ eū habebat arcū. Alius equ⁹ rufus: et q̄ sedebat sup̄ eum datū est ei vt sumeret pacē de terra: et da-tus ē el gladius magnus: **W**i sūt p̄secutores. Tertius niger: et q̄ sedebat sup̄ eum habebat stratherā vendictōis et dolosita-tis in manu sua: **W**i sunt falsi fratres. **Osee. xij. b.** Chanaā in manu e⁹ stratherā dolosa. Quart⁹ erat palidus et q̄ sedebat sup̄ illū nomē etus mors: et infernus sequebas eū: **Hic ē anti-christ⁹ et sui.** **P̄s.** Nō tūnebis a timore nocturno. i. de tribu/latione p̄secutoris: a sagitta volante in die. i. ab heresi: a ne-gocio pambulante in tenebris. La falsis fratrib⁹: ab incursu et demonio meridiano. i. a p̄secutioe antichristi. Primi autem fuit magis ad ecclesię augmentū q̄ impeditiōtum. Occiso em uno capite. i. uno martyre surgebat multa: et ideo de pri-mo omittit: et de alijs tribus dicit. Et sunt significata hec tria in libro Regū: per tria bella dauld: contra phillistēum: contra saulem: contra absalonem. Primo q̄ docet quō couendi sunt heretici: secūdo quomodo falsi fratres: tertio quō antichrist⁹ et sui. Dicit g: b Attēndite. q. d. q̄ arta est vīa et pauci in-veniunt eam: sed q̄r multi volūt retroire ab ea: dico: b Attēnde-dite: cum diligētā. i. attēnte cauete: **c** A falsis p̄phētis. i. hereticis dolosis. Unde dicunt̄ vīlpes: **Judic. xv. a.** De vīlpib⁹ sanctoris. **Ean. ii. d.** Capite nobis vīlpes par-uuulas q̄ demolivit vineas. **b** Atten dīce: Ecce vigiliāta in cognoscēdo et cautela: quia vt dicit Chrys. magna virtus boni est cognoscere malū: et firma turela salutis scire quem fu-gias: **c** A falsis p̄phētis. i. falsis p̄dicatorib⁹: vel he-reticis. i. **Joh. iii. a.** Molite omni spiritui credere: sed p̄bate spiritus si ex deo sint: quoniam multi pseudo p̄phētē exierunt

e 2 G In mundū. q. Pef.

C Omnis homo qui comederit yuam acerbā obstupescet dentes eius. Secundū per spinas significant peccatores. **ii.** Regi. xxij. a. Peccatores autē quasi spīne euellent. Iste pungunt bonos. **Can. ii. a.** Sicut illū inter spinas. Facile ad h̄erent temporib⁹. **P̄s.** Adh̄esit paucimē anima mea. **Materia sūt ignis. ii.**

Regi. xxij. a. Ignes successē coburent vīq; a **Dic omnis arbor bona fructus ad nihilum. Et Esaiē xxxij. b.** Spīne congregate ligni comburēt. Edificatur sepes edificatorib⁹. i. obſtinata malorū congregatio. Unde **Mati. iii. d.** Lustodes tui quasi locustē: et parvuli tui quasi locustē locustarum que confident in sepibus in die frigoris. Querit ergo dominus: M̄ quid ex istis spinis tua colligitur: id est eligit aliquis bonus: q. d. non. Tua enim vocat iustus. **Osee ix. c.** Quasi yuas in deserto inueni israel. Tertio diuitiē vocant spīne: **Marci. iii. b.** H̄e spīne pungunt per curiositatē: adh̄erent per amorem. Materia sunt lignis. s. cupiditatis. Si cut enim ligna augent ignē: sic diuitiē cupiditatem. **Proverb. xvij. c.** Cum defecerint ligna extingueat ignis. Edificatio sunt sepis. i. fragilis firmitatis. M̄ quid de istis spinis colligitur yua. i. iocunditas. **Mō. n̄ illa;** de qua **Deut. xxxij. e.** Tua eorum yua fellis. s. inebratio iniquitatū que sequit ex diuitijs. Quartū genus spinarum sunt tribulationes. **Osee. ii. b.** Separiam yuam tuam spinis. Iste spīne pungunt sua afflictione: sed tamē ad salutem. **Eccē. xxij. c.** Pungens oculū deducet lacrymas: et qui pungit cor profert sensum. Unde vir iustus vocat hic herinac⁹. **P̄s.** Petra refugit herinac⁹. Adh̄erent: Unde penitentia dicit quasi pigna tenax. **Job. xxvj. a.** Justificationē meā quam cepi tenere non deserā. Accendit ignē amoris. **Leuit. vi. b.** Ignis in altari meo semper ardebit: quē nutrit sacerdos subiiciens ligna. Ex his edificat sepes: id est defensio religionis et bone cōversationis. **Eccē. xxvj. d.** Ub̄i non est sepes d̄ripetur possessio. Ex his spinis colligit yua spiritualis iocunditatis. **i. Corinθ. vij. c.** Libenter gloriarob⁹ in infirmitatibus meis. **P̄s.** Scđm multitudinem dolorum meorū in corde meo cōsolationes tue letificauerūt animā meā. Similiter p̄sequere de quintis spinis. s. de corona spinea christi: et facile est inuenire. a **Dic omnis arbor bona fructus bonos facit.** i. sicut de arboribus maiis p̄dictis vel verbis non expectant boni fructus: sic ab arbo re bona expectant boni fructus. Arbor bona vir bon⁹ est si ue voluntas bona. **Hiere. xvij. b.** Benedict⁹ vir qui cōfidit in domino: et erit dominus fiducia eius: et erit quasi lignum quod transplantat super aquas quod ad humorem mittit radices suas: et non timebit cum venerit flūstus: et erit folium eius viride et in tempore siccitatis non erit sollicitū: nec aliquādo desinet fructum facere. Radices sunt cogitationes: aquæ fluenta gratia: folia yera bona: fructus opera: terra plantatiōes eccl̄esie. b **Mala autē arbor fructus malos facit:** id est malus homo. **j. xij. c.** Bonus homo de bono thesauro p̄fert bona: et malus homo de malo thesauro p̄fert mala. **Sap. liij. b.** Fructus eorum inutiles et acerbī ad manducandū. Vel arbor mala mala voluntas est. Ideo heretici mala opera faciunt: quia mala voluntas. Ambrosius. **Affectus tuus nomen operi tuo imponit.** Mora autem quidam fructus sunt quorum medulla comedit et cortex ejicitur: et nuces et castaneæ: isti sunt penitentes. Quidam quorum cortex comedit et medulla ejicitur: vt sunt pruna et dactyli: isti sunt hypocrite. Quidam sunt quorum cortex et medulla rotum comedit: vt sunt fucus: isti sunt martyres: quorum anime glorificant in celis et reliquiae venerant in terris. Quidam quorum nec cortex nec medulla comedit: vt sunt glandes que cibos sunt porcorum: isti sunt usurarij. c **Nō potest arbor bona:** id est iustus homo vel bona voluntas: d **Fructus malos facere:** cōiunctim intellige manens bona. s. fructus bonos: fructus iusticie. **Jaco. iij. d.** Fructus iusticie in pace seminalis. Fructus autem iusticie in p̄senti sunt duodecim: et in patria similiter duo/decim.

decim. In p̄senti honorum temporaliū multiplicatio. **Esa. i. e.** Si h̄ec feceritis bona terra comedet. **Prover. xij. d.** Custodis iusto substātia peccatoris. Secundū vīsus oīm ad salutem tam in aduersis q̄ in p̄sperts. **j. Corinθ. liij. c.** Benedicūtur et benedicimus. Tertius continuū clementū spiritua-

lūm honorum. **Proverb. liij. c.** Justorum semita quasi lux splendens procedit et crescit vīq; ad perfectū dīc. **P̄s. Lamentes dīm. P̄s. 33.** non minuerūt omnib⁹

no. Quartū radicatio eorūdem. **Eph. iij. d.** In charitate rādicati. Quintus consolationū spiritualiū multiplicatio. **Esa. viij. d.** Ecce ego p̄solabor vos. q. **Corinθ. i. a.** De' totū cōsolutionis. **P̄s. Scđm multitudinē dolorum meorū in corde P̄s. 95.**

meo r̄c. Sextus secretorum revelatio. **Job. xv. b.** Quæcūq; audiūti a patre meo nota feci vobis. **Amos. liij. b.** Non faciet dominus yerbū nisi revelauerit se. **Etū suum ad seruos suos p̄phetas.** Septimus fructus est iocunditas in bene operando. **P̄s.** In custodiendis illis terribilio multa. **Eccē. xxvj. b.** Homo qui iocundat in filijs. Octauus gaudium de diabolo victo. **Jaco. iiij. b.** Resistite diabolo et fugite a vobis. **P̄s.**

Nequādo dicat inimicus meus p̄ualui aduersus eum. **Mō. n̄ debilitatio hominis.** Hoc fuit significatū. **Josue. xi. b.** Vbi p̄cepit dominus ioseph ut equos subneruaret. Decimus experientie eruditio. **Eccē. xxvj. b.** Qui non est expert⁹ qualia scit. Undecim⁹ cognitionis dei p̄libatio per contemplationem. **Besi. xxxij. g.** Vidi dominū facie ad faciem. Duodecimus perfectio in charitate et confirmatione in spe. **P̄s. De. P̄s. 56.**

lectare in domino et dabit tibi petitiones cordis tui. **Gregorius.** Lanto spes in dominū solidior surgit: quāto quis p̄ eo gratuitā sustulit. Fructus iusticie in patria: de quib⁹ **Sap. liij. c.** Habebit fructum in respectione animarū sanctarū: sunt duodecim. Primus est gaudium de exiliū egressiōe. **P̄s. Ne mihi quia incolatus meus plongatus est.** **Hiere. xxxij. b.** In misericordia reducam eos. Secundū de carceris corporis abolutione. **P̄s. Educ de carcere animā meā.** **Roma. viij. d.** In felix ego homo quis me liberabit de corpore r̄c. Tertius de laqueorum: id est temptationū evasione. **P̄s. Animano. P̄s. 122.**

stra sicut passer ereptus est de laqueo venantium: laqueus cōtritus est. Quartus de vinculorum absolutione: vt sunt fames/ sitis/ frigus/ calor/ lassitudo/ iegritudo/ necessitas moriendi. **Esa. xv. c.** Precipitabit in mōte isto faciem vinculi colligati super omnes populos. **P̄s. Dirupisti domine vincula mea.** Quintus de diaboli delectiōe. **j. Corinθ. xv. g.** ubi est mors victoria tua? **Roma. viij. c.** Deus autē pacis contenterat satanā. Sextus de p̄ene eternae evasione. **P̄s. Letat. P̄s. 57.**

bis iustus cum viderit vindictā. Septim⁹ plena libertas: quia modo in servitutē est omnib⁹ indigens. **Roma. viij. d.** In libertatem glorię filiorum dei. Octauus desiderata satietas. **j. viij. b.** Multi ab oriente et occidente venient et recumbēt cum abrāā r̄c. Bonus cōsumata charitas. **Lūc. em. ex toto corde diligemus.** **j. Corinθ. xiij. c.** Cum autē venerit quod perfectum est euacuabit quod ex parte est. Decimus desideratissima christi fraternitas. **Can. viij. a.** Quis mihi det te fratrem meū suagentem yera matris meę vt inueniā te solū fortis et deosculeret et iam me nemo despiciat. Undecimus oīmoda pacis trāquillitas. **P̄s. In pace ī idipsum.** Et alibi: Qui posuit fines tuos pacem. Duodecimus cōfirmata securitas. **P̄s. Mō. ii. mebis a timore nocturno.** c **Nō potest arbor bona fructus malos facere:** id est voluntas bona: cuius fructus dicit apostolus Gal. v. d. Fructus autē spiritus: est charitas gaudium/ pax/ patientia/ benignitas/ bonitas/ longanimitas/ mansuetudo/ fides/ modestia/ continentia/ castitas. Aduersus huiusmodi nō est lex. e **Nōc arbor mala:** i. mala voluntas: f **Fructus bonos facere:** manēs mala. Male autē arboris fructus: sūt opa carnis: q̄ sunt fornicatio/ inmundicia/ impudicitia/ luxuria/ idolorum seruitus/ yeneficia/ inimicitia/ contentiones/ emulationes/ ira/ rīxē/ dissensiones/ sectē/ inuidie/ homicidia/ ebrietates

Enangeliū scđm

G homocidae ebrietates cognesationes: et his similia: quæ p̄dico vobis sicut p̄dicti: quoniam qui talia agunt regnum dei nō consequeretur. a **Omnis arbor quæ non facit fructum bonum.** Hec sūt verba iohannis baptistæ. S. iij. c. Hic lugillantur predicatorēs qui dicta aliorum dēsignant dicere.

b **Excide de numero fideliū inter q̄s**

S. 3. c. **De decimis. c.** **q̄uis** computat in ecclesia militante: in qua non ē merito sed numero. S. iij. c. Nam securis ad radicē arborū posita est. **Excide tur per excoicatio nem:** p̄ mortē: per iudicū examinationem. Eccl. ix. b. In quo cumq; loco cediderit ibi erit c **Et in ignem mittet: q̄ paratus est diabolo et angelis ei.** i. xxv. d. Chrysostom⁹. Quę sūt penitē: excidi et in ignem mittet. Igis ex fructibus eorū cognoscetis eos. e **Nōn omnis q̄ dicit mibi domine intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatē patris mei q̄ in celis**

Circa fructum multa attendunt multa per quę cognoscitur qualis est fructus. Primo requiritur in bono fructu utilitas: vnde arbores steriles solent appellari salices / fagi / quercus: qz eorum fructus inutilis. Qd est contra oculos qui senescunt et vagant per campos licentes et nihil acquirunt sibi vtile. De talibus dicit Ptere. xxij. g. Scribe virum istum sterilem / virū qui in diebus suis non prosperabit. Eccl. xxij. d. Multam enim maliciā docuit oculos. Prover. xxij. d. Per agrum hominis pigri transiū et per vineam viri stulti: et ecce totum repleuerant vrtice: quę sunt herbe steriles et noxiæ. Item debet esse fructus integer. Si enim interius est putridus / extra nitidus: non ē bonus fructus. Quod est contra hypocritas: quorum exterius vita est pulchra: interius autem est vermiculosa cōscientia et plena nequitia. i. xxiij. c. Te vobis scribe et pharisæi qui similes estis sepulchrī dealbatis: que a foris apparent hominibus speciosa / interius autē plena sūt ossibus mortuorū et omni spurcitia. Debet etiam fructus esse sapidus. i. ordinabilis et sociabilis in cōversatione. Qd est contra accidiosos: quibus q̄ amaritudine mentis alijs sunt oneri et ipse onus alijs. Contra qd Sap. viij. c. Non habet amaritudinem cōuersatio illius: nec tedium cōuictus illius. Eccl. xxx. d. Tristiciam non des anime tuę et nō affligas remetipsum in cōsilio tuo. Debet etiam fructus esse sanus effectuē: ut nihil dicas nihil agas quod non sit ad honorem dei et instructionē proximi. Quod est contra dissolutos et intrepidos: qui absq; timore dei et reverentia hominis omnia agunt. Job. ix. d. Verebar omnia opera mea sciens q̄ non parceres velinquieti. Et. xij. d. Posuisti in neruo pedem meū: et obseruasti omnes semitas meas: et vestigia pedum meorum considerasti. Cōtra istos dicit Augustin⁹ in regula. In incessu / statu / habitu et in omnibus motib; vestris nihil fiat qd culuscq; offendat aspectum. Item debet fructus bonus esse durabilis: ut non tm duret per hyemē. Quod est contra luxuriosos: q̄ nūc florēnt / cras ardebut. S. vi. d. Si enim senum agri qd hodie est et cras in elbanum iſtit. Isti sunt qui dicunt Sap. ii. b. Denite fruamur bonis quę sunt: coronemus nos rosas: nullū pratum sit qd non p̄transcat luxuria nostra. Eccl. xij. c. Omne opus corruptibile in fine deficit: et qui facit illud ibit cū illo. Heb. xij. a. Fornicatores et adulteros iudicabit dominus. e **Nō omnis qui dicit mibi domine domine. Po-**

Mattheum

suit vnum impedimentū ad viā vltę. s. hereticos: consequenter subiungit de falsis fratribus: qui deū ore confitenit / factis autem negant: Titū. i. d. i. Corinth. xij. a. Nemo potest dicere dominus iesus nisi in spiritu sancto. Dicit ergo: **Nō omnis qui dicit mibi domine domine.** Mota q̄ semel dicitur

dīe / qui cum habet tm̄ in ore: bis / qui in ore et opere: ter q̄ corde / ore et opere. Sed mul ti deficiunt in tertio **I. q. r. c.** signo: ut magi pha / ap̄baus raonis: Exod. viij. e. Ore et opere tm̄ discunt hypocritę: In q̄ rum persona dicitur Malach. iij. d. Gas nus est qui seruit deo: et qd emolumentū qr custodiū p̄cepta eius et ambulacrum / tristes corā deo: Hoc supple dicitur quādo nō adipiscunt ea que intendunt. Alij ore tm̄. Enī Isa. xxix. d. Appropinquat ipsius iste suo ore et la bijs suis glorificat me: cor autē eius longe est a me. Hic comparant sicul tm̄ folia habenti: Marci. xj. b. j. xxij. b. Exod. xxvj. e. precipit q̄ rationale cōiunctum sit superumerali. f **Intrabit in regnum celorum.** Cōtra Jobel. q. g. Omnis q̄ invocauerit nomē dñi salu⁹ erit. Solutio. Qui invocauerit vi dictū est tripliciter: corde / ore / opere: vñ / fide / spe et charitate. Invocatio enim parum prodest quę tm̄ est in verbis. Heda. Quid folia recte cōfessionis iactatis / qui bonos fructus non ostendit: g **Sed q̄ facit voluntatē patris mei q̄ in celis est: Ille supple intrabit.** Solūtas autem dei est vestra sancificatio: ut dicit. i. Thessal. iiij. p. Domine quis habbit in tabernaculo tuo tc. Qui ingreditur sine macula.

b **Ipse non altus intrabit in regnum celorum.** **Multū dicent mibi in illa die.** Ponit tertium impedimentum s. alios falsos qui bene p̄dicat. Et potissime hoc retorquendū est ad discipulos antichristi: qui miracula faciēt nō meritis suis sed invocatione diuini nominis ad damnationē suā et ad dei gloriam. k **In illa die notabili. Soph. i. d. Oles illa dies Ite. Chrysostomus: In qua die: Quādo opera loquuntur et ora facebunt: quādo non persona interrogat sed conscientia discutitur et persona confundit. Ubī non erunt testes adulatores homines / sed angeli veraces.** l **Dicēt: q̄ vide bunt habere confidentia in miraculis que fecerunt. Tel sub hypocrisi si dicent: l **Domine domine ore et extortiori opere tm̄: m **Nōne in nomine tuo p̄phetaui⁹: i. Corinth. xliij. d. Lingue in signū sunt non fidelibus sed infidelib⁹. Hlero⁹. Saul et balaā et caiphas p̄phetauerūt: nesciētes qd dicerent. Balaā: Numeri. xxij. d. et xxij. c. Calphas: Job. xj. g. Saul. i. Regi. x. c. Nōne saul inter p̄phas: t. Regi. 19. d. n **Et in tuo nomine demona eiecum⁹: Sic Luci. x. f. Ad dñm quādā in nomine tuo eiōtētē demona q̄ non sequit nos et phibulimus eū. Et ait iesus: Molite phibere eū: qui nō est aduersus vos p̄ vobis est. Luci. x. c. Molite gaudere: q̄ spiritus imūdi subiungit vobis. Acl. xij. c. Erat autē scēne culdam p̄ncipis sacerdotū septē filij qui hoc faciebat. o **Et in tuo nomine virtutes multas fecim⁹: Vlo est magnū si ne charitate facere miracula virtutū: quia exorciste hoc faciebant exorcismis salomonis / et virtute quarūdam herbarū. j. Cori. xiij. a. Si habuero fidem ut montes transferam / chartatatem autem non habuero tc. Interisti. Ecce nō est magnū virtutes operari. Augustin⁹. Magi egyptiorū moysi resistētes multa fecerūt miracula: Exod. viij. b. Simon erit mag⁹ de quo in libro clementis / et multi alijs. Antichristus erit multa miracula faciet. Ab his ḡ maxime cauēndū est. p **Et tūc cōfitebor illis. i. faciā ac si cōfiterer. q. d. modo dissimulo. Sap. xi. d. Dissimulans peccata hominū ppter penitentia. Esai. xij. c. Tacui: semp filius: patiens fuit: sicut parturens loquar. q **Quia nūc noui eos. l. In nulla re approbaui: sicut illud: Requie quā temp̄ optauerūt p̄ns supplicationib⁹. G cōsequant. Optat**************

G consequans. Optat qui finaliter optat. Ps. Declinantem
ps.100. a me malignum non cognosceba. Ab Mūq noui vos. i.
approbavi approbatione p̄destinatiois v̄ electiois. Aug.
Mō nouit eos apud quos fidelis suę et dilectionis characta-
rem non inuenit. Nota q̄ non cognoscitur aliquis ab alio/
aliquis nō noscitur ab alio
Multis modis rem non inuenit. Nota q̄ non cognoscitur aliquis ab alio/
quia diu et longe fuit ab eo: Sic peccator non cognoscit a
deo/qz diu fuit in reglong dissimilatilis. Item nō cogno-
scitur quādo mutatus est. Thren. iii. a. Quomodo muta-
tus est color optimus. Item quando est extra sensu. Osee.
vii. b. Ceperunt principes furere quasi avino. Item quia in
tenebris est. Ps. Nescierunt neq; intellecterūt: in tenebris
ambulant. Sap. v. a. Lumen iusticie nō illuxit nobis et sol
intelligentie non est oris nobis. i. xxv. a. Amen dico vobis:
non noui vos. Job. viii. d. Si absorberit eum de loco
suo: negabit eum et dicet: Non noui te. Sed econtra de bo-
nis. Exo. xxxii. d. Et tēplum noui ex nomine. q. Timoth.
q. c. Cognovit do-
minus qui sunt ei.
B **a** Discedite a me omnes qui
me omnes qui
operamini ini-
quitatem. Lunc
em nō facient: quo/
modo ergo dicit: operamini: Quia affectus malus ad-
huc remanet cum eis. Unde qui operamini affectu in-
teriori. Non dicit: qui operari estis: ne locum penitentie
tollet: q̄ non est homo qui nō peccat. Eccl. vii. c. Chrysostom.
Mō dicit: Discedite a me q̄ opati estis: sed q̄ opera-
mini: q̄ iniqui post mortem non desinent esse iniqui: quia
estis peccare non possunt: peccādi tū voluntate non amittunt.
b Omnis ergo qui audit verba mea hēc. Finito
sermone commendat eam: ut inuestit ad implendum. Et sub-
dit de p̄mio obseruatiū: et de pena cōtemnētiū. Chrys.
Frequenter mirarum quia hoies aut p̄missionib; flexi aut
frōib; fracti aut p̄suasionib; fallorū doctoz circūventi re-
linquunt fidei veritatē et ad mēdaciū ifideltatis trāsmigrāt:
qđ si v̄l̄bāc vñā christi sc̄rētiā caute it̄lligerem⁹ et recorda-
remur: nūq̄ de p̄ditiōe talū hoīm stupereāt. Quod em p̄-
maneat apud deū q̄ nūq̄ stetit ī christo: aut quō illū teneat
hēc q̄ nūq̄ tenuit hītate: aut quō fuit eū iusticia q̄ iusticiā
nō fuit. Dic g: b Dis ergo: vt nō excludat gētilis:
c Qui audit auditu interiori. Ps. In auditu auris obe-
diuit mihi. d Verba mea: que locutus sū suple: hēc:
digna demonstratione. Simile Apoc. vltimo. b. Beatus
qui custodit verba p̄phetie libri huius. e Et facit ea:
affectu charitatis: non hominū intuitu. f Assimilabi-
tur: Non dicit: assimilat: quia nondum apparet quid eri-
mus. g Cliro sapienti, puido vel p̄dicatori. h Qui
edificauit domum suam: id est cōscientiā vel ecclesiam:
i Supra petram. j. Corinth. x. b. Petra aut erat chri-
stus. Ps. Petra refugium herinacis. Prover. xxx. d. Le-
pusculus plebs invalida: qui collocat in petra cubile suum.
Uel per virum sapientem intelligit christus. Esai. iii. a.
Apprehendit septem mulieres virum vnum. Hiere. xxxi.
d. Monum faciet dominus super terram: femina circida-
bit virum. Domus eius est ecclesia. Proverb. ix. a. Sap-
ientia edificauit sibi domum. Iuuis domus: id est ecclesiæ
fundator de⁹ ē qui ab eterno p̄destinando quasi erudera-
vit eam. Eph. i. a. Qui elegit nos ante constitutionem mū-
bi. Ro. 9. f. di. Nonne eruderabat eam: quando dicebat: Vocabo non
plebem meam: plebem meam: et non misericordiā consecu-
tam: misericordiā consecutam: Osee. q. d. In structuram
ordinauit in tempore congregando. Roma. viii. f. Quos
p̄destinauit hos et vocauit: et q̄s vocauit: hos et iustifica-
uit. Quasi quos prius eruderauit. i. purgavit: postea ordi-
nauit. Nonne ordinauit in structura lapides eruderatos:
quando ambulans luxa mare galilee videns duos fratres
simonem et andream et iacobum et iohannem vocauit eos:
viii. c. Immo et quādo elegit duodecim: quos et aposto-

los nomiauit: Luc. vi. c. Delindecepit structura dom⁹:
quando vna die cōuersi sunt tria milia: Act. ii. g. Et alia
die quinq̄ milia: Act. iii. a. Iuuis domus fundamentū
est christus. j. Corinth. iii. c. Fundamentum aliud nemo
potest ponere p̄pter id quod possum est: quod est christ⁹
tēsus. Nonne fundamētum ponebat ipse tēsus quando di-
cebat: Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclē-
siā meā: et portę inferi non præualebunt aduersus eā:
i. xv. c. Posuit et paulus. j. Corinth. iii. b. Ut sapiens ar-
chitectus fundamētum posuit. Fundamenta etiam huius
domus dicuntur apostoli. Ps. Fundamenta eius in mō
tibus sanctis. Eph. ii. d. Superedificari super fundamen-
tum apostolorum et prophetarum. Quasi ergo duode-
cim fundamētum huius fuerūt duodecim apostoli: et qua-
si vinculum fundamētum fuit christus. Unde Apocalypsis
xxi. d. Videlit iohannes ciuitatem habentem fundamenta
duodecim: et ī ipsis
duodecim nomina
duodecim aposto-
lorum et agni. Iu-
ius domus parie-
tes sunt duo popu-
li: Gentiles. l. et lu-
det. Uel actiū et contemplatiū. Job. x. c. Alias oves ha-
beo q̄e non sūt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere:
et vocem meam audient: et fieri vnum ouile et vnuus pastor.
Durus a parte posteriori fuerunt antiqui patres: qui dū
lucem veram aperte videre non poterāt: quasi ad occiden-
talem plagam positi erant. Luc. x. d. Multis reges et pro-
phetę voluerunt videre q̄e vos videtis et non viderunt.
Nonne in occidentali parte erant illi de quibus dicitur. j.
Corinth. x. a. Patres nostri omnes sub nube fuerūt: Du-
rus anteriori fuerunt patres noui testamenti: qui dum ra-
dios veri solis suscepserūt: quasi in oriente stererunt. Luc.
vltimo. g. Tūc aperuit illis sensum ut intellegarent scriptu-
ras. Lectum quotidie impletur in muro fidellum: qui cum
impletus fuerit erit dom⁹ pfecta. Apoc. vii. c. Dicū ī illis
vt req̄serēt adhuc tempus modicū: donec compleantur
conserui eorum: et fratres eorum qui interficiendi sunt si-
cut et illi. Luc. xiiij. e. Exi in vias et sepes et compelle in-
trare ut impleatur domus mea. Quattuor anguli huius
domus: fuerunt quattuor euangelistę: Primus angulus
matthēus: secundus marcus: tertius lucas: quartus io-
hannes. Job. i. d. Repete ventus v̄hemēs irruit a regi-
one deserti: et concusit quattuor angulos domus. Colum-
nē domus sunt p̄lati. Cant. v. d. Columnę eius mar-
moreq; que fundate sunt super bases argenteas. Ostiū hu-
ius domus est christus. Job. x. b. Ego sum ostium: per
quod q̄ nō intrat ī ouile: sed ascēdit allunde ille sur est et la-
tro. Fenestre sunt doctores: per quos illuminat ecclesia.
Das fenestras fecit in templo salomon obliquas et intrin-
secus latiores. iii. Reg. vi. a. Corinth quibus ornatur do-
mus sunt decem p̄cepta: quibus sancti intrinsecus ornā-
tur. Exod. xxvi. a. Decem cortinas de byssō retorta et bia-
cynbo ac purpura coccoḡ bis tincto variatas opere plu-
mario facies. Mensa ī hac domo est sacra scriptura. Exo.
xxv. c. Facies et mensam de lignis setibim. Ps. Parasti
in conspectu meo mensam. Libus mense: quattuor sensus
sacrę scripture: histōric⁹ allegoric⁹ tropologic⁹ ana-
gōnic⁹. Proverb. xxv. c. Si esurierit inimicus tuus cib⁹
illum. Lectus in domo hac est claustrum siue religio.
Cant. i. d. Lectulus noster floridus. Minister p̄glatus:
Familia omnes iusti. Luc. xiiij. e. Quis puras est fidelis
dispensator et prudens quem constituit dominus supra fa-
miliā suam: Nonne hēc ē familia sancti iob: de qua dicit
Job. j. a. Et erat ei familia multa nimis: Sunt et vasa in
hac domo: quedā in honorem boni p̄dicatorēs: quedā
in cōtumeliam falsi p̄dicatorēs. q. Timoth. q. c. In ma-
gna autem domo sunt: non solum vasa aurea et argentea:

Evangelijscđm Mattheum

a sed et lignea et fictilia: alia quidem in honorem: alia vero in contumeliam. **a** **i** Et descendit pluvia. i. aeris potestatis impugnatio: ut dicit Interlin. Intentio enim diaboli semper est ut delcendamus. **b** **i** Et veneruntur flumina: potentium psecutio. **c** **i** Et flauerunt venti: mine siue blanditie vel detractiones. **d** **i** Et

XII. 6. 5. *Interfuit / quā tacūcē*

potuerit violētia. **S**i
mile Job. i. d. **R**epē-
te ventus vēhemēs fr
ruit a rēgione dēserti.
Irruerūt: id ē simul
ruerūt vel cū imperu.
e **I**n domī illā:
supra edificiū p̄trūtū
vel in ecclēsiā. **f** **E**t
non cecidit. Pro-
verb. x. d. **J**ustus q̄s
fundamentū sempiter

nū. Eccl. xxiij. v. Fundamēta semp̄terna sup̄a petram soli-
dam: et mādata dei in corde mulieris sancte. Chrys. Christi-
ans qui se edificat super christū nulla aduersitas diruere po-

and quae fuit in ipso Christo nata secundum utere per-
test. *Roma. viii. g.* Quis separabit nos a charitate christi:
s *(Fundata enim erat supra firmam pegram.)* i. christum.
Ahoratiter. Pluuiā q̄ venit de aere/temptatio diaboli ha-
bitatis in hoc aer: caliginoso. Et pluuiā que videt et mollit
terram/peccata carnalia sunt. Ventus qui non videt sed sen-
titur/peccata spiritualia. De primo *Esa. viii. b.* Adducet do-
minus super eos aquas fluminis fortes et multas. De secun-
do *Esa. xxvii. a.* Et erit sicut vir qui absconditur a vento: et
celat se a tempestate. Tel per ventum:superbia/blandicie/
combinations et inanisgloria. De primo dicitur *Ezech. i. a.*
Ventus turbinis veniebat ab aquilone. De secundo *Amos*
iiiij. c. Percussi vos in vento vrente. i. adulazione. De vento
combinations *Job. i. d.* Ventus vehemens irruens et. De
vento inanisgloria. *Hiere. iiiij. c.* Ventus vrens in vijs que
sunt in deserto. *Chrysostom.* Pluuiā/flumina/ventos: hu-
manas dī calamitates: puta/calumnias/mortes/rerum ab-
laciones. Infra/petrā vocat stabilitatem sue doctrine: Etenī
petra fortiora sunt p̄cepta. h *(Et omnis qui audit. Po-*
nit sententiam contrariā superiori dicens: Et omnis qui au-
dit verba mea hec. s. q̄ loquor et supra locutus sum. *Joh.*
xv. d. Si nō venissem et locutus eis fuisset/peccatum non ha-
berent: nūc autē excusationē nō habēt de pctō suo. *Heb. ii. a.*
Propterea abundantius oportet nos obseruare ea que audi-
uimus ne forte pessuamus: Si enim qui per angelos dictus
est sermo/fact⁹ est firmus: et si omnis quarrelatio iustum acce-
pit retributionem mercedis: quomodo nos effugiemus si tantā
neglexerimus salutem: *(Et non facit eq; non attendens/*

P.55. aut non intelligere volés. Ds. Noluit intelligere ut bñ age-
ret. k Similis erit viro stulto: iudeo vel gentili vel
diabolo: q dicit vir ab homie deuictio: sicut scipio aphrican⁹
ab aphrica deuicta. Similis erit i pga: sic similis ē in cul-
pa. l Qui edificauit domū suā super arenā: id est
domū p̄scienti⁹ stabilluit in vitijs que significant in arena: q̄
sterilis est et fluida. Super hanc dicit draco stare Apoc. xij.
d. Chrys. Arena sterilis est: terra minuta est: grana sibi non
conueniunt nec adherent. Omnes q̄ sub diabolo sunt nec sunt
vnū: nec vnū sapiunt: sed sunt p̄ opiniones dispersi. Sic
dogmata philosophor̄ docēt que sūt sibi semp contraria: sic
heretici nūc sapiunt vnū. Item arena innumerabilis est: ita
et diaboli populus: dei autem populus pauci et electi. m Et
descendit pluia: cōcupiscentia: a q̄ quisq; tenet et tem-
ptatur: Iaco. i. b. n Et venerunt flumina: abundantia
temporalium. Apoc. xij. d. Visit serpens ex ore suo post mu-
llere aquam tanq; flumen ut eam faceret trahi a flumine. Vel
flumina: malorum operum frequētia. o Et flauerunt
venti: adulacionum vel inimicarum. Chrysostomus. Pluviq;
propriū est emollire: ecce blandit⁹: ventorū propriū vrgere:
ecce mine. Item flumina sunt ex mala parte verbosi: ut philo-

sophi et oratores et huiusmodi ceteri secularis scientiae professores: de quorum ventre exirent flumina aquae mortuæ. Ex parte bona sunt euangelistæ et doctores: de quorum ventre flumina fluunt aquæ viue: Joh: viij. f. v. Et irruerunt in domum illam: subito cum impetu. q. Et cecidit: quia in puncto ad inferna

Pmina ⁊ flauerūt venti ⁊ tru-
qerunt in domū illā ⁊ cēcidit:
ret fuit ruina eius magna. **E**t
sfactū est cū cōsumāssest iesus
verba hēc, admirabat tur-
fhē sūp doctrinā ei⁹. Erat em⁹
zdocens eos sicut potestatem
ahabens, et nō sicut scribē
et pharisei.

et prudens male egit: **E**t melius est viam veritatis non agnoscere. q. Pet. iij. d. q post agnitionem retrosum conuerti. Item magna: quia loquitur de viro. i. de plato: immo quanto gradus altior: tanto grauior. Augustinus. Quanto in loco altiore: tanto in periculo malore versat. Gregor. Sciant pri lati: quoniam tot mortibus digni sunt: quot ad posteros perditionis exempla transmittunt. **C**ontra pueris vulgare: Non possunt mori nisi via morte. s. **E**t factum est. Duobus modis potest accipi sententia huius litterae. Si enim dicamus eundem esse sermonem quem mattheus et lucas referunt: tunc euidentur est littera: cum consumasset Iesus verba hec admirabantur turba super doctrinam eius: quia interiebantur huic sermoni turba. Si autem intelligimus fuisse duo sermones: tunc dicendum est ad solos discipulos Iesu in cunctis montis sermonem habuisse: et postea ad locum campestrem qui erat in latero montis descendisse et ibi eundem sermonem recapsulasse populo: quedam tamquam intermissione: et quedam iam dicta permittendo. **E**t hunc ultimus sermonem mattheus pretermittit: et tamquam quasi quodammodo innuit: cum dicit: **L**ibet consumasset Iesus verba hec. q. d. cum hec discipulis semel proculisset et eadem repetendo in secundo sermone consumasset: que consumatio finis lucis in loco campestri facta est: v. **A**dmirabantur turba vel aliqui in turba vel potius omnes de excellencia sapientiae. Chrysostomus. Autem digne laudare non possumus admirandum. **S**up doctrinam eiusque alios dissimilis erat et prius inaudita. Item Luc. iiiij. e. Marci. i. c. Joh. viij. g. Nunquid sic locutus est homo. Chrysostomus. Consequens erat eos volere et torpere ad tantam caperet multos: et etiam totum theatrum securum est descendente. **D**einde bentiua facili suadebat sermonibus veritatis. y. **E**rat enim docebat eos sicut potestatem habentes: potestatem scilicet addendi vel mutandi: sicut imperator qui addit et mutat quod vult. Tertius. **S**icut potestatem habentes explanandi figuratas: comunitandas scripturas: perscrutandis leges enigmata et soluenda. Et hec perfigurata sunt per enigmata regine saba: De quibus. iij. Reg. x. a. Dic est enim leo de tribu iuda: qui aperuit librum quem nullus altius aperire potuit: Apocalypsis. v. b. Tertius. **S**icut potestatem habentes sanandi. Propositus. **D**icit vocis super vocem virtutis. Sic debet esse sermo predicatoris et doctoris et plati. Beda. Sermo doctoris in potestate fit: cum ea quod docet operatur. Befi. xlviij. s. Salus nostra in manu tua est. in opere. Beda. **M**ostruosa res est lingua magnis loqua et manus occiosa. a. **E**t non sicut scribere et pharisaei: qui dicunt et non faciunt. i. xxiiij. a. Chrysostomus. Scriba et omnis doctor seruus est legis: quod nec addere potest nec subtrahere. Nec enim potius mens humana vertere quod sapientia divina dictauit. Hieronimus. Scribere: quoniam ea quae sunt in lege infirmis ad instructionem data tractabant. Pharisaei: qui tamen litteram corrodabant carnaliter. Hoc autem duo respondent illis quae supra dixit: Audite et facite. Scribere enim docent superficialiter: pharisaei facientes opera exterius bona non habentia charitatem intus et.

Qum autem descendisset iesus (Expo. Ca. VIII.)
suis regis. Preterit mattheus potestate curandi et pre-
dicandi data discipulis post sermonem habitum in mon-
te. Postponit etiam vocationem suam. Precessit enim vocatio
eius miracula que hic narrat. Nam electus fuit cum aliis vi-
decim in monte ut esset unus de duode-
cim. Hoc autem fecit mattheus: quia con-
tinuo dispositus miracula christi narrare
post sermonem domini. Tel etiam euangeliste
sicut prophetarum nullum seruant ordinem in scri-
bendo: sed gesta et dicta christi in laudem
eius quod spiritus sanctus misericordia eorum ipsi-
rabat scribabant. Quid non ait salomon:
Canticorum q. b. ubi dixit: Ecce iste venit sail-
ens in montibus transiens colles. Dividit autem hoc capi-
tulum in quattuor partes. In prima agit de curatione lepro-
si: et seruit centurionis: et socrus petri: et multorum demoniacorum.
In secunda agit de scriba qui dixit domino: Sequar te et
non es secutus. Et de alio qui dixit: Permitte me sepelire patrem
meum et postea sequar te: statim iussus est sequi: ibi: Vides
autem iesus turbas. In tertia agit de motu magis et ni-
more discipulorum: et eius dormitione in nauicula et salvatio-
ne eorum: ibi: Et ecce motus magnus factus est in ma-
ri. In quarta agit de curatione duorum demoniacorum: et de
legione intrante in porcos et precipitate in mari: ibi: Et cum
venisset iesus transi fratum. Recte ergo post sermonem
miracula narrat mattheus: quia per miracula sermo apud au-
diatores confirmat: sicut dicitur Marci v. 1. d. Illi autem pro-
ficiuntur dicauerunt vobis dominum cooperante et sermonem con-
firmante sequentibus signis. Unde Chrysostomus. Miracu-
lis transi ad sermonem: iterum a sermone transit ad miracu-
la: ut quasi potestatem habens docuit: quasi potestatem ha-
bens curat. Curat autem tres. Primo leprosum: secundo ser-
uum paralyticum: tertio socrum petri febricitantem: non si-
ne magno mysterio. Primo est sanatus iudeum leprosum: se-
cundo seruum gentilem. Tertio socrum petri. Quia prius cre-
dentes fuerunt de iudeis: post gentiles: in fine reliquias israel
salvi sunt. Hoc noratur in fine missae: quia officium incipit in
dextro et transit ad sinistrum et reddit ad dextrum. Tel quia le-
pros hereticos contra fidem: accidia paralyticis contra spem: ca-
lor materialis socrum febricitantis per libidinosum amorem
contra charitatem: Et ideo sanat eum ordinem vestitum. Pri-
mus sanatur tactu et verbo: secundus solo verbo: tertius
tactu: quia gentes quasi per medius facile crediderunt. Unde
P. 17. P. Populus quem non cognovit seruit mihi: in auditu au-
ris obediuit mihi. Unus in epiphanta: Venite: psallendo dicitur
non cantando: sicut in aliis festis: quando fit vocatione iudeorum.
Dicit ergo: a Cum autem descendisset iesus de
monte: id est de loco campestri qui erat in latere montis.
b Secutus sunt eum turbae multe: Alii propter chari-
tatem: ut apostoli: alii sequebantur propter doctrinam: alii pro-
pter admirationem: ut curiosi. Job. vii. g. Numquam sic locutus
est homo sicut hic loquitur. Chrysostomus. Turbae non prin-
cipes. Per totum enim euangelium videt eos esse afflictos. Tur-
ba cum silentio audiuit: pharisaei ut calunienter. c Et ec-
ce leprosus veniens: corpore et fide: d Adorabat
eum dicens. Natura enim esse deum. Hic leprosus ad alti-
ora mortis non potuit ascendi: nec cum lepra taliter poterat au-
dere. Chrysostomus. Sed ne forte viceret plus apud se: Ter-
ra terribilia opera nulla: viceret gradiens non est multum: facere ho-
multum est: ideo excaecauit leprosus ut insidiosus illi miraculo: p-
cedebat auctoritate Christi: ut in his mirabilis mirabilior: est
P. 23. i. ope. Sed quod non ascendet in morte: P. Quis ascendet in mo-
te domini regis. Innocens manibus et insido corde: non leprosus in sia.
Domine. Natura se
Moraliter: c Et ecce leprosus veniens. i. Regum. iij. f. dicit dauid ad ioab: quod de domo eius non deficit
leprosus. Ioab interpretatur inimicus. i. de domo diaboli non
deficit peccator. In lepra peccati notans multa. Lepra per
totum corpus diffundit: sic peccatum per totum hominem ad mo-

dum cancri: vel morbi qui dicitur lupus. Numeri. xij. d. dicit
aron ad moysen de maria quod murmurationem percussa est
lepra: Nam medi carnis eius devoratus est. Ideo Threni. iij. c.
Misericordia domini quod non sumus consumpti. Ita lepra
pragiosa est: alios inficito: sic pectorum. Eccl. xij. a. Qui tetigerit
pice inquinabili ab ea. Ideo prohibuit do-
minus familiaritatem iudeis cum eius ethereis
et hiebus suis regis. Deus. vii. a. Ps. Comix. t Ps. 105.
ti sunt inter gentes et didicierunt opera eorum. Alii non habent
rum regis. Item leprosus habet anhelitum: tunc
seidum et inficitem: sic peccator est se-
tidus per verba scurrilitatis: detractionis:
adulationis. De seditate Eccl. xij. c. Si
cut cramentum eruginat nequitia illius.
Proverb. xv. a. Cor stultorum ebullit stultus clam. i. Corinth. xij. e. Corrumput bonos mores colloquia prava. Eccl. xij. b.
Colloquium eius excedens quasi ignis. Item leprosus si-
tim patitur. Esa. v. d. Multitudo eorum sit exaruit. Mun-
us enim est satietas in peccato. Proverb. xij. d. Genter implo-
rum insatiables. Hieronymus. Libido famae patitur. Item
abominabilis est santis: sic peccator bonis in quantum talis.
Ps. Iniquitate odio habui et abominatus sum. Eccl. xij. b. Ps. 118.
Multus fornicaria quasi sterco in via ab omnibus conculta-
bit. Osee. ix. c. Intraverunt ad beelphegor: id est ad peccatum
luxurie: et abalienati sunt in confusione peccatorum et facti sunt
abominabiles. Item leprosus fetet: et peccator per insaniam.
Job. xx. a. Quasi sterquilinus in fine perdet. Deus. xxxij. a.
Peccauerunt et non filii eius in sordibus. Item amittere pedes
et manus: et peccator affectiones et bonas operationes. Quod
significat Iudicij. i. b. Adonibeach qui interpretatur doctor
egestatis: vel dominus flagitans: vel diabolus fulgurans suos
per peccatum et ducens etiam eos in presenti ad egesta-
tem spirituali: amputauit septuaginta regibus summates
pedum et manus. Et. iij. Regl. xij. e. habet de miphisobeth:
qui claudus vitro pede noluit venire ad dauid: Sic pec-
cator ad christum: Et ideo dicitur quod siba qui interpretatur egressus
vehementes: quod est mors: perdidit hereditatem secundum. Mors
enim sic dividit delicias peccatoribus: quod in presenti paucas eis
dimittit: etiam in futuro penitus auferit. Ita lepra auferit ocu-
los: sic lepra peccati peccatoribus. Ps. Supercedidit ignis Ps. 57.
et non viderunt solem iusticie: s. christum. Item amittere aures:
ne legem dei audiat vel mandatis obediat: et narres ne odorem
christi et paradisi sentias. Ezech. xxij. d. Nasum tuum et au-
res tuas precent tibi. De odore christi Eccl. xxliij. b. Ego
quasi libanus non incisus euaporauit habitationem meam.
Lam. i. a. In odore vnguentorum tuorum currimus. Item bar-
bam amittere. Et peccator viriliter bene agendi vel operari.
d. Ps. Sicut nouacula acuta fecisti dolum. Esa. vij. d. In Ps. 54.
die illa radet dominus in nouacula acuta caput et barbam. i. co-
gitationes et viriles operationes. Item maculat leprosus per
varietates vestrum. Leuit. xxij. c. de hostia quod offerit de-
bet in sacrificio: Omnis macula non erit in ea: Si cecum fue-
rit per indiscretione: si fractum per duplicitatem: si cicatricem
habuit per aliquem consuetudinis saporem: si papulas habuit
per contemptum et superbia: si scabiosum per incorrigibilitatem:
si impetrigine per obstinationem. Item lepra mutat colorum.
Threni. iiij. a. Quomodo obscuratum est aurum: mutatur est co-
lor optimus. Item lepra morbus est incurabilis: sic peccatum
quatum in se est. Viere. xxx. b. Insanabilis est fractura tua.
Unde sicut lepra non curat nisi per miraculum: sic neque pecca-
tum. Esa. xliij. d. Ego sum qui deleo iniquitates tuas: propter
me. Augustinus. Malus est de impius facere plus quam de nibilo
celum et terram. Dicit ergo: a Cum autem descendisset
jesus de monte: paradise: De quo Esa. xxv. c. Faciet
dominus exercitus omnibus populis in monte hoc conulatum
pingulum: conulatum vindemus: conulatum pingulum medulla-
torum vindemus defecctare. b Secutus sunt eum turbae
multe: i. peccatores. i. Regl. xxij. a. Conuerterunt ad dauid in
 speluncam quod erat in angustia constituti. c Et ecce leprosus
veniens: passibus penitente et fidei. Adorabat eum dicens:
* Domine si vis

a Domine: Mota se esse obedientē: b Si vis potes me mūdare. q.d. de potestate nō dubito: sed de tua volun-
tate: non qz tu imisericors: s qz ego indignus: et ideo peto mi-
sericordia tuā: vt tu velis p̄ter merita mea. Chrys. De volū-
te christi parata ad omne bonū nō dubitat: sed de iudicio vo-
luntatis. Non em̄ expedit omnib⁹ corpo-
ralis integritas: et ita christus cum sit bo-
nus/nocius nō vult p̄stare etiā si roget.
Et sacerdoti **b** Domine si vis p̄des me mū-
dare. Et extendens iesus ma-
potentē. Job. xxiij. c. Unius elius quod-
cūqz voluit hoc fecit. Ambro. Tercūdīa
confessionē nō repressit: ostendit vulnus:
remedii postulauit: et ipsa religio fidel-
plena est confessio. **c** Et extendens
iesus manū. Mota qz p̄tendit misericor-
dī affectum. Primo corporali manus
extensione: secundo voce: tertio opere: id
est qua curauit eum iussione. Dicit ergo:
Et extendens iesus manū. Prouer.

xxxij.c. Manum suam aperuit inopī et palmas suas extendit ad pauperem. d Letigit eum. Letigit ppter duo. Id ostendendū qz non erat sub lege. Leuit. xiij. f. prohibentur leprosi: et eūci extra castra subenf: et immūdus est qui tangit leprosum. Et vt ostenderet nobis qz nullū debemus abhor-
rere leprosum vel infirmū. Job. v. d. Visitans speciem tuam
non peccabis. Exemplum de sacerdote leproso: qui fecerat murum inter se et leprosos: et i muro fecerat foramē per quod audiebat confessiones eorum: et porrigebat corpus domini.
Et accidit: vt narrat cantor parisiensis: qz parte quā stebat ad
illos/ remanēt sana/ aliam fieri leprosam. Et quidam seruus
abho: rebat leprosos: vt nec tñ eis elemosynam veller porta-
re: et factus est leprosus. Chrys. liij. Regl. v. c. Iesuus no-
luit videre naamā legem obseruans: tetigit autem christus:
quia legi non subiacet. Et quia omnia munda mundis: nec
manus fit immūdus: sed corpus a manu sancta fit mundum.
c Dicens: volo. Contra fortinum: qui dicebat qz volun-
tas christi erat inefficax: sequēdo illud philosophi: Propter
nostrū dicere aut velle nibil ī re mutat. f Quidare. I. mun-
dus esto: Cōtra Arris: qui dicebat christū tñ deum adopti-
uum: et nibil posse imperādo sed orando. Cōtra Manichēū
dicit: tetigit: qui ponebat christū tñ habere corpus phan-
tastici. g Et confessim mūdata est lepra eius: id
ē leprosus a lepra. Simile: Esa. i. e. Si fuerit p̄tā vīa vt coc-
cīnū: quasi nix dealbabunt. Gen. xvij. b. Nūquid deo quic-
qz est difficile? Sap. xvij. b. Omnipotens sermo tuus domi-
ne qui sanat omnia. P̄s. Dicit et facta sunt. Chrys. Si blas-
phemia erat: nō debebat opus sequi: sed cessit natura cū ma-
lori velocitate: qz dicat euangelista. h Et ait illi iesus:
Elide nemini dixeris. q.d. Ita manifesta est sanatio tua vt
non oportet qz aliū dicas. Mota autem qz quādoqz ponit p̄-
ceptum et in p̄cepti forma: vt Exod. xx. et in multis lo-
cis sacre scripture. Aliquādo etiam pponit p̄ceptū: sed nō
in p̄cepti forma: vt Wardi. j. d. Nō sinebat ea loqui: id est
imperabat ne loquerent. Quādoqz etiam proponit p̄ceptū
sub p̄cepti forma: sed non est p̄ceptū: vt hic. i Sed ya-

de ostende te sacerdotib⁹. Precepit dhs ostendere se
proto vt ofide sacerdotib⁹: propter humilitatē: vt eos honoraret: Propter
recte sacerdoti: utilitatem: vt videntes miraculi credentes saluarent. Item
bus multis de propter inexcusabilitatē: vt videntes nec credentes iuste dam-
narenf. Item propter veritatem: ne legem frangere videret.
Item propter ostendendā malestatem: vt nō legis ordine: sed
gratia sanatus monstraret. Item propter eruditōnē: vt nos
similiter faciamus. n Et offer munus tuū quod p̄ce-
pit moyseg. f. duos passeris viuos: Leuit. xiij. a. o In
testimoniu illis. i. vt illud sit in testimoniu: in signū mun-
dationis: quia munera testificabant esse curati. Vcl. In te-
stimoniu illis: id est vt illoz testimonio mūdus habearis.
Vcl. i testimoniu illis: suē salutis: vñ iuste dānatiōis si mi-
raculo tam aperto nō credunt.

Moralit * a Domine si vis potes me mūdare: Ecce humilis

deprecatio et confidentia. Confidit esti qz possit eum misidare
si vult. c Et extendens iesus manū gratiæ: De qua
Ezech. j. a. Facta est sup me manus domini. Sed Prouer.
j. c. Extendit manus meā et non fuit qui aspiceret me. d Zet
tigit eum. P̄s. Tange montes et sumigabit. e Dices: P̄s. 143.

volo mūdare. Ecce: qz humiliiter pe-
tit: obtinuit. Eccl. xxxv. c. Oratio humi-
litatis se nubes penetrabit. Judith. ix. d.
Humili et mansuetorū semper tibi pla-
cuit deprecatio. g Et cōfestim mū-
data est lepra eius. Postqz enim do-
minus tangit peccatore per gratiam gra-
cum facientē statim recedit lepra peccati.
h Et ait illi iesus: Elide nemini dixeris:
k sed vade ostēde te sacerdo-
tibus: et offer munus qd p̄ce
g pit moysees i testimoniu illis.

misericordia consequet. Lant. v. b. Pessulum ostiū mei ape-
ri dilecto meo: at ille declinauerat atqz transferat. Apertio
pessuli est ppositum confitendi. Ostium firmat pessulo: quia
plus est aperire ostium qz tollere pessulu: Hoc est dum me
per cōfessionem aperit: sed tamē in apertione pessuli christus
declinat in corde hominis ad quiescendum. Unde P̄s. Dixi P̄s. 51.
confitebor: et tu remisisti. l Et non alios: peccata tua non
aliena. m Sacerdotib⁹ plurib⁹ confitere: quia plures
erubescētē dūmūnunt. Vcl quia qd videt vñus non vides
alius. Mora autē qz

Voluntaria. P̄s. Voluntarie sacrificabo tibi. P̄s. 55.
Discreta in circūstantijs exprimēdis. Leuit. q. d.

In omni sacrificio offerē sal.
Dulcis et deuota. Lant. q. d. Sonet vox tua in
auribus meis: vox em̄ tua dulcis: et facies tua
muda et aperta. Esa. xlviij. a. Dennis (decora-
da turpitudinē tuam.

Integra. Esa. xliij. e. Perdā babylonis nomē et
reliquias et germen et pgenē.
Humili. Gen. xxliij. g. Rebecca vñso Isaac: id ē
christo per fidē et contritionē descendit de ca-
melo. i. de gibbositate vñtorum.

Verecūda. Eccl. iiij. c. Est cōfusio adducēs glo-
riā. Sed Vlere. viij. b. Frons mulieris meretri-
cis facta est tibi: et nolūstī erubescere.

Detestoria et indignatua. Vlere. viij. c. Attendi
et auscultauis: nemo qd bonū est loquī. Null⁹
est qui agat penitentiā sup peccato suo/ dices:
quid feci: P̄s. Irascimini p̄ peccata et nolite P̄s. 4.
peccare. P̄s. Rugebā a genitu cordis met. P̄s. 57.
Amara. Esa. xxxvij. c. Recogitabo tibi oēs an/
Lachrymosa. P̄s. Lauabo p̄ sin. (nos meos. P̄s. 6.
gulas noctes lectū meū. Thres. q. f. Deduc qz
si torrentē lachrymas p̄ diē et noctē: nō des re-
quie tibi: neqz taceat pupilla oculi tui.

Accusatoria. P̄s. Qm iniqtatē meā ego cogisco. P̄s. 50.
Festina. Eccl. v. b. Metardes cōverti ad dñm.
Sed Soph. q. d. Vox cantatī in fenestra.
Universalis. P̄s. Confitebor tibi in toto corde P̄s. 9. et. 11.
Frequēs. Esa. xxij. d. Sumē citharam (meo.
circū ciuitatē meretrīcō obliuioni tradite: bene
cane: frequēta canticū vt memoria tui sit.

Pura ab hypocrisi. S. vij. b. Cū letūnatis nolite
fieri sicut hypocrite tristes: Exterminat em̄ facies suas vt pa-
reāt hoib⁹ letūnates. n Et offer mun⁹ tuū tē. De quo
Leuit. xiij. a. Offerat p̄ se duos passeris viuos quib⁹ vesci
licitū est: et lignū cedrinū vermiculūqz et hisopū. Duo pas-
seris/corpus et anima. Corpus debet mortificari p̄ penitentiā.
f. Pet. iiij. c. Mortificatos quidē carne. P̄s. Qm propter te P̄s. 45.
mortificamur tota die. Vcl autē debet auolare p̄ cōtemplati-
onē. P̄s. Quis dabit mīhi pēnas sicut colubē tē. Per cedrū P̄s. 54.

* significat odor boni

* significat odor bonae opinonis ad proximis. Per vermiculum seruorum charitatis ad christum. Per bisopum humilitas ad seipsum. Tit. iij. d. Sobrie / iuste et pie vivamus in hoc seculo. Postea sequitur in Leutrico: quod debet radere pilos corporis sui et lava re se aqua: et septima die radere capillos capitis et barbe et supercilia et pilos totius corporis: et post offerre duos agnos imaculatos: et ouem anniculam absque macula: et tres decimas similis conspersas oleo. Pilos radere est sufficiates temporallis ressecare. Lauare se aqua est fovere peccata. Radere pilos capitum et barbe est cogitationes superflue et locutiones vanas a se mouere rastro confessionis. Isa. viij. d. Radere dominus in nouacula acuta. Caput: id est cogitationes superflue: et barbam universam: id est locutiones octosas. Duo agni sunt duplex innocentia: ut nullum miserum faciat: et ut miserum non deserat. Quis autem significat misericordiam? Tres decime similes: tres copassiones: cordis / oris / et opis. Similia farina est imaculata et misdata a furfure: id est inani gloria. Nec debet despergi oleo hilaritatis. Ps. Unxit te deus deus tuus oleo leticie. q. Corinth. ix. b. Villarem datorum diligenter deus. Ro. Ad litteras xij. c. Qui miserebitur in hilaritate. a. Cum autem introisset capharnaum et cetera. Post intraculum de curatio leprosi subiungit de miraculo serui centurionis. Matthaeus autem non se quis ordinem historie sed mysterium: sicut dicit Augustinus in libro de ordine evangeliorum. Mysterio autem dicitur est supra. Dicit ergo: Cum autem introisset capharnaum accessit ad eum centurio / princeps centum milium. Lucas. viij. a. refert quod centurio non ventus ad Iesum: sed in multis sentores iudiciorum: quia gentilis offidebat per se. Et ideo dixerunt sentores iudiciorum: Multa bona fecit genti nostrae et synagogae nobis constituit. Sed mattheus per fidem eius accessisse dicit. Vnde accessit et amicos: Qui enim per amicos accedit / satis dicitur accessisse. Ut hoc dicatur: quod corpore venit: sed familiares iudei intercesserunt pro eo. Iste centurio fuit gentilis alienigena / rogans eum per nuncios: ut dicatur aliqui. Aliq. dicitur quod in propria persona intercessit: sed verbis comisit senioribus rogans. s. pro seruo suo: quod fuit humiliatus et misericordie. Chrysostomus. Post inde eos venit ad gentes centurio primi fructus ex gentib. Orliges. Accessit aliena genitratione: sed domesticus corde: alienus natione: sed alacri fidei: princeps militum / socius angelorum. Et dixit: et domine. In breueretia: f. Quier. i. seru. In humilitate et pietate. Eccl. xxij. d. Si tibi seruus fidelis sit tibi quis aia tua: quis fratre: sic est traxit. s. Iohannes: Ecce copassio. q. d. morbus est meus. q. d. Or. xi. g. Quis firmatus et ego non infirmor: b. Gacet: unde non potest venire. q. d. non potest surgere. k. Paralyticus / quod percepit. l. In domo: contra illos qui statim famulos egros evicti et ad hospitale mittiuntur. Et male torquebitur. i. grauit affligitur. Chrysostomus. Quare non addurit eum vel sec portari: sicut illi Marci. q. a. q. ibimus / statim paralyticus pro tecum: Respicio. Valor fuit fides huiusque illorum. Creditur enim quod absens potuit curare. m. Et ait illi Iesus: saluator tu es / ad te raz. n. Ego venia et tu rabo eum. dicit enim est saluus: ut dicit Ps. In habuit magna pressio medicorum: quod tam medicus descendit ad pauperem seruum / non gratis de pecunie qualitate: Nostrum autem medicus ad pauperes non nisi statim prezzo descendit: et ad diuitias non requiriti se offerunt. Chrysostomus. Medici pecunias: Me solus oratione placat. Beda. Ad filium regum ventre noluit dominus: Job. liij. g. ne videlicet diuitias honorare et servile conditione spernere. p. Et respondens centurio ait illi: per intermissionem: ut dictum est: dum dominus esset in itinere non longe a domo. Chrysostomus. Quidam dicitur quod non est ille de quo Lucas agit. Et hoc habet multas cōlecturas. Et ita decens est volentem ire philibere a iudeis bladiis et dicibus: Nos eum adducemus: ita decens est eum postea ventisse: Et si lucas non dicit: mattheus dicit. q. Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum. Hoc dicit: quod forsitan erat in domo eius / idola / et timebat eum offendere: quod

credebat deus esse et oia scire. Aug. Dicendo se indignus habuisse se dignum: non in culpari partem: sed in culpa cor christus intrat. Sub tectu: non dicit palatii cum esset centurio. Itē non dicit tecta et tectu: ut note singularitas et simplicitas. Chrysostomus. Hoc audiamus quicquid sumus christum suscepimus: Non dicit: sub palatii sed sub tectu / cum non esset centurio. Eccl. xxij. d. Instans vestigia hominis aqua et panis: et vestimenta et domus proteguntur peritudinem. Hieron. xxij. d. Quod edificat domum suam in iniustitia: et cunicula sua non in iudicio. Qui dicit: edificabo mihi domum latam et cunicula spaciose: qui aperit sibi fenestras: et facit laquearia cedrinae: pinguisque synopide: id est sanguine christi.

f. Sed tamen dic verbo

a. **Lumen autem introisset capharnaum et cetera.** **Dysticha** Capharnaum interpretat villa propria latitudo: vel ager pinguedinis. Qui potest significare eos quod de pinguedine templi co-solantur hic. In capharnaum facit paralyticus: quod in pinguedine et solitudo glorie templi accipit paralysim animam gloriantem per sternens eam. Qui Hieron. iiij. d. In omni colle sublimi et sub omni ligno frondoso psterabar et meretrix. Ad antem subplentis ex abundanter vitiarii loquitur per collum sublimem subtilia. Qui sanguiner dicitur in colle: et non supra colle. **Habillis enim supra subtilia** sedet: superbus in ea psteratur. Per lignum frondosum pinguedine sue superabundantia templi: sub quod non supra psteratur amator dulit. Et nota quod dicitur lignum frondosum: Lignum enim non dicitur nisi cum iam perficium est et non recipit tantum beneficium humoris unde fructus nascatur: cum frondes adhuc retinetur sed cito cadet: sic abundans in templi humor et charitatis non sentit: Nam qui videt fratrem egreditur habentem et clausuram viscera sua ab eo: quod charitatem dei manet in eo. i. Job. liij. c. Et cito cadent vitiaria. Ps. Mane sicut herba tristeatur et Hieron. Amena et excelsa semper. Ps. 89. Idolis cōsecrantur. Ignoti appetit templi est aeg paralyticus: sicut dicit Prover. xxij. d. Desideria occidunt pigritus. Ingreditur autem dominus capharnaum cum timore incutit. Et nota quod Iesu ingresso in capharnaum / centurio rogat eum pro seruo suo sanando. Iste centurio cui seruus. i. caro infirmata / facies in domo / qui centum militares habet sub se / significat platus cuius caro debet infirmari et in seruitute redigatur. i. Cor. ix. d. Castigo corporis mei et cetera. Qui debet habere centum sub se. i. quicquid sensus deo misericordias sub se: ut ad imperium romani omnis quis est vel operari. Ut si lubeat ratio / claudat oculum ne videat vanam: si lubeat apertam ut videas bona. dicit ergo: b. **Cum autem introisset. Non apponit hic Iesu:** quod quoniam nondum timor dei in aia / nec est ibi salus. b. **Accessit ad eum centurio / fidei:** c. **Rogans eum / ope: d. Et dicens /** in corde pro deuotione et charitatis ardore. e. **Domine / ecce fides /** qua domini vocat. f. **Quer meus. i. caro mea quod a me habetur /** facies et torquebitur: ideo dico: meus. De hoc seruo Eccl. xxij. d. Libertia et libertas et omnis auctoritas: panis / opus et disciplina seruo. h. **Gacet in domo. i. in conuersatione seculari. De /** qua domino Amos. liij. d. Percutitur domus hyemaliter. i. aduersa: cum domino estiuius. i. prospera: et peribatur domus eburneum: id est religiones. k. **Paralyticus / non potest aliquid operari. l. Et male torquebitur / letiuntur / vigilis et orationibus.** Eccl. xxij. d. Seruo malitioso tortura et compedes. m. **Et ait illi Iesu:** **Vide Iesum: quod pro accessu fidei statim adevit salus.** n. **Ego veniam / in die iudicij.** Apoc. viij. d. **Ecce venio /** cito. o. **Et curabo eum: cum mortale hoc induet umor /** talitatem. Et nota quod dicitur: Ego personaliter: non per vicarium: quod est contra quodam sacerdotes quod personaliter ad eos propanos suos patrochianos ire etiam ad communicandum rediguntur: sed si diuines essent et vellent condere testamentum: tunc libenter lenient. Et hoc est signum quod plus curat de lacte et lana quam de ovo a qua recipiuntur et lac et lana. Itē veniam dicitur: non ibo: quia ire in malo sonat: vere nitre in bono. j. xxv. c. Venite benedicti. Itē maledicti. p. **Et respondens centurio ait illi: Domine / non sum dignus /** ut intres sub tectum meum. Sic debent quilibet sacerdotes se reputare indignos accipiendo corpus christi.

* Sed tamen dicitur verbo

Evangeliū scđm Odattheum

G *S*ed tñ dic vbo et sanabis puer meus. Chrys. Ois sermo eius virtus est viua. b *N*ā et ego tc. Probat amnori q solo verbo potest dñs seruum suū curare: q; si ipse qui hō purus est potest militebū impare et seruū suis: multo magis cum ipse sit deus potest angelis suis impare ut eō ministerio curet. *N*ā et ego hō

sum sub potestate
cōstitutus: Eccē
dēsignat habere su-

Al. nō b3 perlorē. c *H*abēs
tēstitutus sub me milites: ad

Roma. xiiij. a.

Omīs aia potestari,
bus sublimiorib⁹ sub,

dita sit. Mota autē q
habebat centū milites

Luc. 7. b. qd ergo de illis

qui non habent centū

millites et nō curant de

seruū suis: d *E*t dico huic vade: et vadit: ad litterā:

e *E*t alio: antiqua est grāmatica: g *E*lenj esto. s. patu

venire: h *E*t venit. q. d. obedit. i *E*t ieruo nīeo: mi

nōrīb⁹ quasi de familiā: k *F*ac hoc et facit. l. adimpler

oge qd dīcī ei. q. d. sic angeli tibi seruū: sicre et venire ad

hēcipiū tuū parati sunt. m *A*udiēs aūt̄ hoc: iēsus. s. q

sb velamēto carnis agnouisset excellentiā malestatis: n *A*di

ratus est. i. anūmū mirātis p̄tendit. o *E*t sequētibus se

dixit: Amē dico vobis: nō inueni tantā fidē in isrl.

Cōtra. Mōne malorē fidē inuenērat in beata virgine: i apō

stolis: Solutio. Malorē dicit in hoc: qz a nullo doctus: Usi

dīcī p̄mitiē gētū: qz p̄m̄ credidit sine exteroiō documēto:

quia edocī q libros balaam et q iudiciū nouę stelle. Uel tan

k̄/dicit: excludēs ad quos loquebas: sicut dīcī: Mēmo est

in hac domo/ excludēdo eos ad quos loqmur. Chrys. Qua

re leprosus laudat nō ē: q nō dīcī dīcī sb̄o: sed vells tñ: So

lutio. Nō erat equale iudēs credere et gentilē. Qz nō erat lu

deus/ patet: qz cētū. Et qz sequit: Nō inueni tc. p *D*ī

co aūt̄ vobis: et si nō alīs: qz vob secrēta reuelau. Job.

xv. b. Uos autē dīcī amīcos: qz omnia q audīl a patre meo

nota fed vobis: q *D*īcī multi ab oriente et occiden

te venient. Origeni. dicit: Et omni parte veniet ad fidem.

P̄s. 18. In omnē terrā exiuit sonus eorū. Malach. i. c. A solis oru

vsc̄ ad occasū magnū ē nomē mēu in gēribus et in om̄ loco:

et offert nomīl meo oblātio inūda. s *E*t recubēt. i. re

quiescent feliciter: nō solū iste centurio: t *C*ū abraam et

isaac et iacob in regno celoz: quia istis sp̄cialiter facta

est p̄missio de verbo incarnādo: ideo p̄ncipaliter ab istis inci

p. Chrys. Patriarchas laudat cōtra manicheos: et hoc p̄sū

mordet iudēos. Ideo hoc p̄phetās dīcī de gentib⁹: Etenim

erant ibi sequētes de galilea gentilē. Sed quare nō genti dīc:

sed orientē nomīat et occidentē: Solutio. Quia nō credis sa

nītati seruū: crede p̄phetīq̄ quam vides complēta hōdie: ideo

nō statim seruū curauit ut ista p̄scrutaret. v *F*ilij autem

regni. Iudei in quib⁹ ante regnabat domin⁹. i. quorū deus

erat per cultū. P̄s. Motus in iudea deus. x *E*ijicientur

in tenebras extēiores: qz q̄dito q̄s peccati habet tene

bras extēiores. De his tenebris. Exo. x. v *I*bi erit fle

tus: p̄ueniens ex affectu mentis angustiato. z *E*t strid

dor dentū: ex dolore corporis extrinsecō. Uel *F*letus:

p̄pter calorem. Stridor: p̄pter frigus. Job. xxiij. c. Ad nū

mil calore transier ab aquis nūlum. a *E*t dīcī iēsus

centurionij: id est suis rogatorib⁹: vel libi si p̄sonaliter fult

i. b *E*laude et sicut credidisti fiat tibi: id est seruō p̄

te: Ecce quāti meriti est fides. i. xvij. c. Si habueritis fidem

sicut granū sinapis tc. Et sequit: Nihil impossibile erit vo

bis. Marci. ix. d. Omnia possibilia sunt credenti. c *E*t

sanatus est puer ex illa hora: ad litterā: qua rogauit

centurio cum fide et devotione.

Wistice. * a *S*ed tñ dic verbo et sanabis puer meus: i futuro:

qua in p̄fēnti somes extingul non potest: nisi deus hoc fa
ceret: sicut in beata hōgne. P̄s. Habit vocis: in die iudicij: P̄s. 67.
s. vocem virtutis: vt saluent corpora. b *N*ām et ego
homo sum sub potestate cōstitutus. Sic glātus de
bet cōsideri se esse sub altero. Nec querit exemptionem: qua

nō timer potestatē.

Et revera non est ti

mēda potestas qui fa

cit bene: sicut dī Ro.

xiiij. a. Uis autē nō t

merē potestatē: Ho

nu faci et habebis lau

dē ex illa. Et si nō ostē

dat tamē laudabil te. 55. dī. c. ecclī

Ro. xiiij. a. Omīs an

ma potestatib⁹ subli

mōrīb⁹ subdita sit ic.

Ic dīcī cōstitutus:

Sic glātus / sic dāvid:

Ego autē cōstitutus P̄s. 2.

sum rēlab eo sup sion montē sancti elū. Seneca. Sic cū in

feriore vīas/ quēadmodū cūn sugiōre te vīs vivere. a *H*a

bens sub me milites/ bonos et sanctos q̄ militant ch̄risto.

q. Timoth. q. a. Memo militeb⁹ deo se implicat negocīs lēcu

larib⁹. Attendant hic sacerdotes et clerici q̄ tot habēt asias ad

curandum in quibus fere vīx est vīca fana: et ita sollicitus sine

vt iste centurio: qui centū milites habens sub se et propter

vīli seruū p̄grū sollicitē rā devote rogabat lesūm ut veniret et

sanaret eī: Sic debēt et ipsi facere/ rogarē aliq̄ vī aliquē ut

veniret et verbo p̄dīcatiōis sanaret p̄grō suos. Et hoc siquidē

facerent si ei essent p̄cīos: sicut centurionij erat p̄cīos ser

uus: ut dīcī Luc. vij. a. d *E*t oīco huic vade. i. decli

na a malo: e *E*t yadit. i. declinat. f *E*t alio venit. f.

de et affectu: h *E*t venit. i. obedit. Uel vade ad actiuā:

veni ad cōtemplatiā. Prover. xxx. v. Stellio manib⁹ nitit

et i domib⁹ regū habitat: ecce p̄cīplatiā. Sic sūt parochia

les obediētes bono glātū. l *E*t seruō meo fac hoc op̄

p̄pūl et demōstrabile: m *E*t facit: id est obedit. p *D*īco

q̄līt vobis q̄ multi ab oriente vi p̄fētōres: n *E*t occi

dēte ut martyres: o *E*lenēt: et recubēt cū abraā et

isaac et iacob i regno celoz. Per hos tres significat oīs

saluādi: q̄ habēt fidei sp̄ē et charitatē. Per abraā emī fides:

q̄ isaac sp̄es: q̄ iacob charitas. v *F*ilij autē regni ejicient

in tenebras extēiores. Mota q̄ ē quaduplē regnū. regnū

trīphātis ecclī: regnū militātis: regnū diabolī: regnū

mundi. Trīphātis tress h̄z puincias. s. tres angelorū bīerar

chīas. In p̄ma habitat seraphīn/ cherubīn/ throni. In secūda

p̄ncipiat/ potestates/ dīfītōes. In tertiā/ bīutes/ archangell

angeli. Militeb⁹ tress h̄z tres puincias. s. puincia p̄ugatorū/ p̄t

nētīlī/ fīgūlī. h̄z sūt lob. daniel/ et noe: de qb̄. Ezech. xiiij. c.

Pro bis orat ecclīa dīces: Manifestare corā eph̄alim/ benīa

min et manasse. Eph̄alim/ fructifēt: cōlūgat: q̄ fructū hūl̄ vī

te cōgregat: p̄pter necessitatē familiā. Un. i. Cor. vij. l. Qui

habet vītē vīlūssus et cogitat ea q̄ mūdi sunt. Beniamīn/ fl

lī/ dītētē: cōlinētē: q̄ in terris vita dūcul angēlicā: et de sīnī

stra p̄senīl vītē lā quodāmō trāsīlūt ad dītētē beatōp. In

cārē emī p̄ter carnē vītē/ angēlicū ē/ nō bīansū. Manasse/ obliulo: vīrgīnes: q̄ obliūscūl carnīs suē et domī patris sūl.

P̄s. Audi filia et vide tc. Regnū diabolī sīl̄ tres habet p̄l.

clas: Supbīa/ auarīcīa/ luxuriā: q̄ sere totū regnū occupat. j.

Job. q. c. Omīs q̄ est i mūdi tc. Regnū mūdi sīl̄ tres. s. vī

lītīas/ delītīas/ et honōres. Et sīl̄ valde/ p̄inqua hēc vītīa

regna: ut defacili fiat trāsīl̄ de regnū mūdi ad regnū diabo

li. Facile eī de honorib⁹ trāsīl̄ hō ad supbīa: de delītīas ad

luxuriā: de delītīas ad auarīcīa. Filij itaq̄ regnū sunt clerici et

religiosi. De primis duobus regnīs sunt filij nominalis. Uel

et ipsi dīcunt: Dominus pars begetatīs meę. De duobus

vītīis sunt filij realistē. Abundant enim in vītīis/ dellītīis/ et honorib⁹. Sunt etiam luxuriosi/ superbi/ et auari. Et

ideo ejicientur in tenebras extēiores/ in infernum.

g *E*t cū venīt idū

a Et cum venisset iesus in domum petri. Ista miracula que sequuntur facta sunt ante sermonem domini in monte: Sicut lucas.iiij.g.refert. **Marc.**i.c. **S**o **Matth**eus mysterio sequntur. **C**uidit oculo misericordie. **D**o **Socrum eius iacentem et febricitantem: ad litteram.** **E**t tetigit manus eius et dimisit eam febril. **Chrys.** **M**arci.1.c. **I**usto. **N**unquid tesi gît pulsū? Forte sic et refrigeravit cor. Quare nō caput? q̄ leuauit eam. **b** Et surrexit et mistrabat eis: ad litterā. **Chrys.** **M**inistratio signum est egritu dñis mulieris. **I**de. Quia egritudo vñlis erat: in modo curationis virtutem ostendit et subito eam fortē fecit. Sic et in mari subito tranquillum fecit: qđ solet etiam ventis cessanti bus vñqz ad tumultum. **A**boraliter. **a** **L**um venisset iesus: id ē ut esset saluator gratiam infundens dñs. **b** In domum petri: id ē in conscientiam agnoscētis peccatum suum. **L**unc enim venit iesus: quando quis peccatum sibi agnoscit. **c** Cuidit socrum eius: id ē carnem suam: **e** **G**acentem: per torporem. **C**aro enī est mater vxoris petri: id ē carnalis concupiscentie. **d** Cuidit: id ē videri fecit. **H**ec ē magna gratia quā deus dat homini ut videat et agnoscat fragilitatem carnis sue. **f** Et febricitantem: id ē frequenter ad luxuriam incitatē vel iam igne multiplici luxurie exustam. **G**el febris potest dici avaricia: quę facit non solū febrilem sed febricitantē: id ē frequenter trementem timore quem habet avarus ne minuāt diuitię / et post calecentem nimbo ardore acquirendi et augendi diuitias. **H**ec febris curatur per tactum manus: quando dominus. **i** manum tagit: .i. quando facit avarum manum pauperi porrigere elemosynam largiendo. **Unde Eccl.iiij.d.** Ignem ardētem extinguit aqua et elemosyna restitut peccatis. **T**ē sanatur febris luxurie si iesus tangat manum: id ē oīcātē faciat operari. **Quia:** **O**cia si tollas perire cupidinis arcē. **b** Et surrexit et ministrabat eis. **S**ic caro si mundata sit febre seruit spiritui: et ministrat ei obedientiā ad vigilandū et ieiunandū. **M**ota autē q̄ primo sanauit leprosum extra ciuitatem: secundo seruum ciuitate: tertio socrum simonis ē domo: ut null⁹ loc⁹ nulla cōditio: nullus sexus sit immunis a misericordia dei: et q̄ omnis homo peccat in cōmune: vel in propriam familiam / vel in seipsum. **G**ebet enī homo viuere pie ad deli: et sic est sanitas a lepra heresis: iuste ad proximū in ciuitate: sobrie ad socrum febricitantē ē domo. **i** **E**lespere autē facto: et ipso nihilominus stante cū populo: **k** **O**btulerunt ei multos demonia habentes. **Chrys.** **V**ide fidem: nec tēpore impudente recedere patiebantur: nec intemporaneū estimabantur.

Dystice in vespera infirmos adducere. **A**bstyse. **E**lespere autē facto: id ē christo in cruce moriente: **k** **O**btulerunt ei discipuli: **l** **M**ultos demonia habentes: id est multos conuerterūt ad fidem. **T**iel. **A**boralit. **m** **E**lespere autē facto: id ē iecit iesus demonia: quia cum p̄spēritas temporalis iam in mente deficit / et iam temporalia non nimis amantur: tunc iesus est in mente: et necesse est demonia extre. **Unde Luc. vii.e.** **D**ame nobiscum domine qm̄ ad uesperas et inclinata est diez. **m** **E**t ejiciebat spiritus verbo/predicationis. Non dicit verbis: quia omnia verba predicatorum a verbo uno vñrtutem ejiciendi demonia habent. **I**nde est q̄ pleriqz nostrum in suis predicationibus non ejiciunt demonia: quia non p̄dicanter verbo **s** verbis excogitatis et politis. **I**deo dñs dicebat apostolis: **M**olite cogitare quō aut quid loquamini: dabis em̄ vobis in illa hora qđ loquimini. **I**deo nos sumus sicut canes muti nō valentes latrare: id est latratu fures: id est demones effugare: sicut dabitur Esa.lvi.d. **S**ed dicit aliqz. **N**emo modo languidus: quia dñs omnes sanauit: **I**deo sequitur: **n** **E**t om̄es

male habentes curauit: id est malum sibi cognoscentes et manifestantes. **S**ed pauci sunt tales. **U**nde Esa.j.b. **O**mne caput languidum et omne cor intrans: **E**t plāta pedis vñqz ad verticem non est in eo sanitas. **o** **A**t adimpleretur consecutive. **p** **Q**od dictum est per esiam prophetam dicentē: **Ela. liij.b. scdm alia trālationem: q** **Ipse infirmitates nostras: id est pgnalitatum miserias: r** **A**ccepit spōte. **s** **E**t egrationes nostras portauit: id ē peccata nostra que fecerunt eis **Ela. iiij.b.**

egrotantem in cruce vbi sanguis guttas sudauit. **j** **P**et. iiij.d. Peccata nostra ē corpore suo super lignū portauit. **E**xo.xvij.f. **A**aron iniquitates eorum portabat qui obtulerunt et sanctificauerunt domino que obtulerunt: scilicet hostiam vnuam/sanctam/deo placentem. **I**pse enim est agnus qui tollit peccata mundi: **J**ob. i.d. **M**ora q̄ per quattuor predictas curatiōes monstratur aperte perfecta curatio peccati. **N**eminem enim curat iesus quem perfecte non curat. **U**ni Esa. xliij.e. **P**erdā babylonis nomina: id est ipsam peccati infamiam: et reliquias: id est impedimenta ad bene agendum: et gerumen: id est prauam voluntatem: et progeniem: id est opera praua. **M**omen perdidit: quando lepram curauit: reliquias: quando paralyticū: gerumen: qm̄ socrum: progensem: qm̄ demoniacos curauit. **i** **E**lespere autē facto **r**. **M**ota versus. **E**lespere **A**lesus stella micat: celum rutulat ceditqz dies: **S**ol: noctis aues volitant: cantat reticenteqz diurne: **F**ur lupus exit: quis homo te cra petit: canis anceps. **L**ittera parua latet: et adulteri bestia piscis. **S**tella micat: id est sancti qui latebant ostendent se antichristo: ad contradicendū ei. **Judicij. v.c.** **S**telle manentes in ordine et cursu suo aduersus sisara pugnauerunt. **B**aruch. iiij.d. **S**telle dederunt lumen in custodijs suis et letatē sūt: vocatē sunt et dixerunt: **B**sumus: et luxerunt ei cum fecunditate qui fecit illas. **E**clum rutulat in occidente: quia in francia et anglia vñget fides: et ibi erunt multi martyres eo tempore.

• **A**postol. xliij.b. **D**atum est illi bellum facere cum sanctis et vincere eos. **E**ditqz dies: id ē lux fidelis. **T**hessal. v.a. **O**mēs vos filii lucis estis et filii dei. **L**uc. xvij. b. **F**ilius hominis veniet: putas inueniet fidem in terra: **S**ol: id ē ordo praetorum non erit. **J**ohelis. iiij.g. **S**ol conuertetur in tenebras: et luna in sanguinem: anteqz veniat dies dñi magnus et horribilis. **S**ol: id ē ordo praetatorum: et luna: id est ecclesia maturabit. **N**octis aues volitātē: cātātē. **J**ob. iiij.c. **O**is q̄ male agit odit lucem. **B**ubo videtur habere magnum caput et non est ibi nisi pluma: sicut hypocrita. **R**eticenteqz diurne: id est clericū tūc non cantabunt. **A**mos. vij.c. **F**inis est: et dicit ei: **Z**ace: et nō recorderis nominis dñi. **F**ur/lupus exit: id est diabolus qui prius latuit. **J**ob. xxiiij.c. **M**ane: id est in primitiva ecclesia: primo consurgit homicida: et interficit egenum et pauperem: per noctem vero: id est in fine mundi erit quasi fur. **L**upus ē hereticus. **A**bacuk. i. c. **E**qui eius velociores lupis expeditissimis: quia famelici sūt: quia volunt interficere corpus et deuorent animas. **Q**uis homo tecta petit: id est rationalis et innocens intrabit religionem. **E**sa. xxxij.a. **E**rit sicut qui abscondit a vento et celat se a tempestate persecutionis. **G**el ad litteram speluncas: ibi homines vbi non timetur ventus. **C**anis anceps: id est dubius qui sit lupus. **C**anis est p̄dicator: qui tunc dubitatur cum credatur qđ est nunc licet vñlent hereticus. **j. xxiiij.b.** **E**cce si quis vobis dixerit: ecce hic est christus apud anatistas: aut illis: id est valenses/nolite credere. **L**ittera parua latet: quia tunc nolent audire subtilem expositionē de christo et de sanctis. **E**t adulteri. **Daniel. xi.f.** **E**t erit in cōcupiscentiis feminaz et nullū deo curabit. **i. nullū dei adorabit. B**estia.i. **v**astia. **J**ob. xl.c. **O**ea bestie agri ludent ibi. **P**iscis/antichristus. **E**sa. xxvij.a. **O**ccidet certi qui ē mari est.

f **g** **E**videns autē iesus turbas

Evangeliū scđm Mattheum

Ga*Et lens autem iesus turbas multas r̄c. Ex quo ostendit se potentem in terra: ostendit se potentem in mari.* Unde dicit: *Aidens autem iesus turbas multas circum se. Hoc factum est tertia die a curatione socrus simonis. Nam in die secunda iuit in desertū: sicut dicit. Marcl. 1. d. Et Luc. 11ij. g.*

C Postea i alia die cū eum illuc securę esset turbe iussit discipulos ire trās fratrem. Sed q iuit in desertū tacet matthē. **Luc. 9. 9.** *Jussit discipulos ire trans frēsum: vt a turbis se et discipulos expediret.* **P̄s. 54.** *Ecce elongauit fugiens et māsi in solitudine. Chrysost.*

Moraliter *Quare nō abegit turbas: vt nō offendaret. Argumentū contra baculatorum episcoporum. Moraliter* **Aidens autem iesus turbas.** Turbe sunt multitudo curarum temporalium: quę turbans animam ex omni parte. Unde sequitur: **b** *Circum se. Sollicitudo enī tempalis turbat a parte anteriori: vt non querat eterna quę sunt anterioria: sicut dicit apostolus: Posterior oblit⁹ ad anteriora me extēdo: Phil. 3. c. A parte posteriori: vt non recogiter vitam prēteritā pro qua dolere deberet quia male vixit. A parte dextera: ne cogitet de gaudijs celi. A parte sinistra: ne cogitet de penitentiis. Turbam docet dñs declinare. Ioh. v. b. Jesus autē declinauit a turba constituta in loco. Hęc turba non sinit videre iesum. Luc. xix. a. Zacheus quequerat videre iesum quis es: set et non poterat p̄q turba. Hęc est turba de qua. i. tr. c. dicitur: Cum electa esset turba: itrauit iesus et tenuit manū puelę: et dixit: Puella surge: Et surrexit puella. **c** *Jussit discipulos ire trās fratē: vt turbas fugeret.* Seneca. Quoties inter homines fui: minus hō redi. **d** *Et accedens vnus scriba: id est legisperitus.* **e** *Aut illi: magister sequar te quocunq; ieris.* Hoc dixit: non voluntate imitandi vel obediendi: sed cupiditate: vt. s. disceret quō faceret miracula ut posset lucrari: qd patet per hoc q dicit: *Amagister sequar te: ac si diceret: Sequar te ut discam a te magistro facere miracula.* **f** *Et dicēt iesus: vulpes soueas habent et volucres celi nidos: filius autē hominis non habet vbi caput suū reclinet: ad littoram. q. d. dñs: cur me propter diuitias et lucra sequi desideras: cum tū sim pauper ita ut nec habeam hospitolum?* Nota autem q in tribus locis exprimitur paupertas christi. **Hic:** Et quando misit petrum ut mittiter hamū in mare ad habendum statuerem. i. xvij. d. **Et Marcl. xi. b.** cum predicassem v̄g ad vesperam circumspiciebat v̄rum aliquis eum invitaret in hospitio. Item nota q christus pauper fuit i ingressu: pauperior in progressu: pauperrim⁹ in egressu r̄c. **Moraliter.** Iste scriba tenet typum gabaonitarū: Iosue. ix. a. qui videntes p̄spērari israel et dñari: voluerūt inire sedūcūt cū filiis isti. Huiusmodi sunt hypocritae: qui habent sotulares veteres: palesq; duros et muscidos: id est male vestiuntur et dure viuunt: sed cognita fraude eorum: admittendi sunt aquari et lignarij non ut fratres. **g** *Vulpes soueas habent et volucres celi nidos.* Per vulpem qd est animal rapac et dolosum: cupidi: qui de celo cum aliter non possunt nitunt sibi acquirere diuitias. Per volucres celi superbi. Et est sensus: *Vulpes soueas habent: id est cupidi terram possident: et superbi celum: et ita filium hominis qui et celum et terram fecit: volunt eūcere de terra et de celo.* Unde sequit: *Nō habet vbi caput suū reclinet.* V̄l vulpes sūt meretrices: albe in gutture: in dorso rubet: scarlatō vestit: et caudat̄ sūt et blando et cōposito gressu procedunt: et de nocte hęc soueas habet. **Prouer. xxij. c.** Profida souea ē mererrit et puteus angust' aliena. **V̄l soueas sūt lectatores occulti: q souent eas.***

b *Et volucres celi nidos.* Per volucres clericū significantur: qui pennis meditationis debent volare ad celum. De quibus dicit q nidos habent: non nidos: id ē plures reddit⁹ cum deberet vñ reddit⁹ sufficere: sicut Job qui dicebat: In nido meo moriar. xxix. c. Nota autem cū iesus sit filius dei et filius hominis nō se filium dei dicit s filiu hois: qd ē valde contra nos: qui sp a malori generis hominum nos noiamus. Ille remotiori. Unde quidam dixit cuiusā episcopo: qui cum diceret se esse de decez regibus qui fuerunt in genere suo: et non posset inuenire nisi septem: respondit: bene scio: qz tres desūt. s. tres reges colonic. Sic nō faciebat iob: qui tu esset de genere regio dicebat: Nutredint dixi patrem meus es: mater mea et soror mea veribus: Job. xvij. d. **Et Hester. ii. b.** dicitur q nolebat indicare populus et patria suam. Eccl. x. b. Quid superbis terra et cintis? **i** *Alius autem de discipulis eius: suple futuris: qz nondū erat discipulus: Aut illi. Bene dicit alijs: non tm corpo: re sed morib⁹ alijs a primo. k* **Dñe: honorem conceputum in mente exprimendo: non tm magister et ali⁹.** **l** *Permitte me primū ire et sepelire patrem meum: qui defunctus erat: volens ei honorem extremū exhibere.* **m** *Jesus autem ait illi: animo coriplendi: n* *Sequere me: non obstante predicta occasione.* Chrys. Alius inuerecūdē dixit: *Sequar te: hic et sancta rem petens: non sinitur recedere: quia alij erant qui sepelirent: et hūc a magis necessarijs sedere nō oportebat.* **o** *Et dimittite mortuos: in culpas: p* *Sepelire mortuos suos: morte naturali. Suos: natura cognitionis vinculo vel affinitatis sibi coniūcos. Iste non cupiditate sed obedientia lesum volebat sequi. Nota autem q ingerenient se dñs repulit: illum autem sequi differentem monuit: vtriusq; animū recognoscens vt deus. P̄s. Scrutat̄ **P̄s. 7.** **Doraliter** *corda et renes deus. i. Reg. xvij. b. Deus autem intuet̄ cor.* **Aoraliter.** Iste tenet typum quorūdam: qui differunt clausum intrare propter parentes: vnde volunt eos prius se pelire: id est prius esse mortuos q̄ intrent. **Contra qd Heuf. xxij. a.** Qui dixit patrī suo et matrī suę nescio vos et fratribus suis ignorō illos et nescierunt filios suos: hi custodierunt eloquium tuum et pactū tuū seruauerūt r̄c. **P̄s. Obll. P̄s. 44.** uiscere populi tuū et domū patris tui. Mirabile ē de multis: qui multis annis conceptum boni ap̄positi in utero portant et parere non possunt: quia nolunt. Certe sunt multi qui duob⁹ annis vel pluribus portauerūt in utero monachum vñsu. De his dicit Isa. xxvij. a. Tenerunt filij v̄sc ad partum et non erat virtus pariendi. Forte parerent si diligent attenderent verba dñi. i. xliij. b. *Tę pregnantib⁹ et nutritib⁹ in illis diebus.* Sed adhuc magis mirabile est q̄ quidam ante partum de monacho nondū nato sed cōcepto tm faciunt canoniciū secularem. **q** *Et ascēdente eo in nauiculā.* Post miracula facta in terra: ponit euangelista miracula facta i marī: vt sic ostendat lesum potenter in terra et in mari. Dicit ergo: q eo cum discipulis ascēdente in nauim et ipso dormiente factus ē motus magnus in mari ut fere nauis mergeretur: sed discipuli eum euigilauerūt: et facta est tranquillitas magna. **Moraliter.** Per nauem significat anima. **Prouer. viij. b.** Facta ē q̄s nauis institutoris. Hęc nauis mediocrist̄ onerata securius incedit: quia nimis onerata a vento tollit. **On⁹** est penitētia moderata. i. xij. d. Jugum meum suave est et on⁹ meum leue. Nauis modico foramine perit. Ideo dicit salomon Prouer. viij. c. Omni custodia serua cor tuū: quia ex ipso vita procedit. Eccl. xxvij. d. Sepi aures tuas spinis et noli audire linguam nequā et ori tuo facito ostia. **P̄s. Buerte** **P̄s. 118.** **g** *oculos meos ne**

L oculos meos ne videant vanitatem. Job. xxxi. a. Pepli gaudiis cum oculis meis ut non cogitarem quidem de virgine. Hec est nauis salomonis que afferebat de tharsis aurum et argentum et dentes elephantorum et similes et pauos: ut discitur. iij. Reg. x. d. Aurum lucidum est: et significat fulgorē bonorum operum. s. v.

b. Sic luceat lux vestra coram homini eius: Et ecce motus magnus ut videant operes factus est in mari: ita ut nauis vestra bona et gloria operiretur fluctibus: Ipsius patrem vestrum se vero dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli eius: et qui in celis est. Itz aurum rubrum est per verecundiam. Eccl. j.

xxv. c. Gratia super gloriam mulier sancta et pudorata. Thres. iij. b. Rubicundiores ebore antiquo. Item aurum non corrumpitur propter ignem: in quo significatur patientia. Luc. xxi. d. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Sed Eccl. xxii. d. Vtora est domus Israel in scoria: Omnes illas et stannum et ferrum et plumbum in medio fornacis: scoria argenti facti sunt. Es sonat: quia in verbis solum est religio. Stannum habet speciem argenti et mentitur se argentum et non est: quod hypocrisis significatur. Ferrum ledit: plumbum maculat. Argentum autem quod afferebat nauis significat cordis et corporis mundiciam. Per dentes elephantorum significantur verba

Ps. ii. casta et munda. Ps. Eloquia dicit eloquia casta argentum igne examinatum et cetera. Ep. iij. g. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat: sed si quis bonus est ad edificationem fratrum ut det gratiam audienter. Simile voluntatem quod vident: sic sancti. i. Cor. iij. d. Rogovos fratres limitatores mei esto: te sicut et ego christi. Exo. xxv. d. Fac hunc exemplar quod tibi in monte monstratum est. Nauis oculatus est: et significat per visionem. Ut Eccl. j. e. Tialia plena erat oculis ait et retro. j. f. b. Estote prudentes sicut serpentes. Hec debet afferre de tharsis: quia debet considerare celestia: ut hunc ea viciat. Job xxxvii. d. Numquid nosti ordinem celorum? Subernaculum huius nautis sapientia. Proverb. xlii. d. Qui patiens est multa gubernatur sapientia. Remi opera preceptorum. Eccl. xxv. a. Quercus de basan dolauerit in remos tuos. Tela castitas. Eccl. xxv. b. Iesus varia de egypto terra est tibi in velu ut ponere in malo. Chorde vel funiculi tribulatioides. Osee. xi. b. In funiculis adam traham eos. Miseritorum confessio. In banc nauim ascensit iesus per gratiam cum discipulis: id est sanctis cogitationibus et affectionibus: Et tunc veniunt temptationes. Eccl. j. a. Fili accedes ad servitutem dei in iustitia et timore: et prepara animatum ad temptationem. Sed tunc euangelium est iesus precibus et bonis operibus. Proverb. vi. a. Suscita amicum tuum: qui aliquando in nobis dormit per torporem et statim fieri tranquillitas: quia iesus auctoribus dat cum temptatione prouentum: id est fortitudinem resistendi: sicut dicitur. i. Cor. x. c. Aut etiam temptationem servit. Esa. xlvi. a. Cum transferis per aquas tecum ero. My stice. Per nauiculam intelligit ecclesia: quia sicut nauis in principio et in fine arta est et in medio lata: sic et ecclesia in principio arta fuit: quia pauci crediderunt: et in fine similiter cum refrigescet charitas multorum: sed in medio: id est nunc plures credunt. Hec nauis fluctibus: id est hereticorum insultibus sepe concutitur: sed nunc demergitur: quia iesus precibus sanctorum virorum suscitatur. Hanc nauiculam ascendit iesus in baptismo suo. Baptismus enim est ianua ecclesie. Itē per nauiculā significat crux qua mare huius mundi sine periculo pertransitur. Unde Sap. xlii. a. Ex quo ligatio credunt homines animas suas et transeuntes mare per ratem liberati sunt. Hec nauis. s. crux stricta fuit in summo: quia iesus non habuit ubi caput suum reclinaret: et in limo similiter habens pedem super pedem. Lata fuit in medio: quia ibi expandit manus suas. Valug deitas. Cant. ii. a. Sicut malum inter ligna siluarum: sic dilectus meus inter filios. Tela humanitas. Venitus persecutio iudeorum. Eccl. j. a. Ecce ventus turbans veniebat ab aquiloni. Itē ventus qui in locis

perforavit velum et duxit ad litus mortis. Hanc nauem ascendit iesus in paraseue cum discipulis: non quod tunc ipsi ascenderunt cum eo: sed postea. Tunc enim ostendit exemplum ascendendi. Unde. i. Pet. ii. d. Christus passus est pro nobis et cetero. Hanc nauiculam ascendentem iesu et in ea dormiente: id est mortalente: sed attius surrecturo facit est mortus magnus: quod omnia elementa contra Mart. 4. d. naturam suam morta sunt: Luc. 8. d. sic habet. i. xxvii. f. De hac dormitione siue somno dicit Jong. j. b. Descendit sonas ad interiora nauis et dormebat sopore graui: quia nullus somnus nulla mors tam ignoratio tam dolore pena. Unde Thres. i. d. O vos omnes qui transitis per viam et ceterum. Excitatuit autem gubernator nauis tonam: sicut ibi dicitur: et deus pater qui est ecclesie sui gubernator exaltauit iesum a mortuis: et sedatum est mare: id est dolor et amaritudo passionis iesu in discipulis: propter gaudium resurrectionis. Item Miserit per nauiculam beata virginem: quae parva fuit per humilitatem. Hanc nauiculam ascendit iesus in nazareth: quando ipsa dicit: Ecce ancilla dicit: Luc. i. d. In hac naui dormiuit iesus mensibus novem: sed ipso excitato: id est nato: facta est tranquillitas magna: quia tanta fuit voluntas patrum ut etiam tunc fieret descriptio universi orbis. Et quod beata virginis nauis dicitur dicitur Proverb. vii. b. Facta est quasi nauis institutoris: id est christi: qui nos in hoc mari venimus delonge emere sanguine suo: de longe portans panem sustentum: id est sepsum: qui est panis noster quotidianus. s. vi. b. Vide ergo latram. q. Et ascendente eo in nauicula secuti sunt eum discipuli eius: ad litteram. a. Et ecce motus magnus: qui non naturaliter ortus est: sed ad imperium christi: b. Factus est in mari. Ps. Qui conturbas profundus maris sonus fluctuum eius. Ideo autem voluit dominus hanc tempestatem fieri in mari: ut rogarent eum discipuli: et rogantibus ostenderet potestatem. c. Ita ut nauicula operiret fluctibus: suppleret: vel quia fluctus transibant nauem. d. Ipse vero dormiebat. Proverb. v. b. Hoc homo verus ostendit. Miserit. iij. d. Et erat ipse in pupi super cervical dormiens. e. Et accesserunt ad eum discipuli eius. Similiter gubernator nautis accessit ad tonam: Jong. j. b. Quasi adhuc parvuli dicit Interlin. Hoc est in fide minus firmi: quia dubitabant etiam esse potentem in mari. Miserit enim confirmauerat eos spiritus sanctus. f. Et suscitauerunt eum: ut rogarent eum. Interlin. Vult enim dominus semper rogari. Et hoc quia vult habere occasionem dadi: quia largissimus: quia dilectissimus. s. vii. a. Petrus et dabitur vobis. g. Dicentes: domine salua nos per nos: id est perire timemus. Chrys. Typus erat futurum temptationem: postea enim permisit in difficultores hyemes inclidere. b. Salua nos. Ecce fiducia. Chrys. Confidere oportet et si magne surgant: pellete quoniam vestiter oia dispensat. Moraliter. Nota quod in tempestate temptationis tria facienda sunt. Debet exonerari nauis: sicut Jong. j. b. Viserunt vasa que erant in naui in mare. Hoc est exonerare conscientiam. s. p. confessionem. Secundo velum dimittendum est. I. amor terrenorum. Ter tio ancora figura e. i. spes. Heb. vi. d. Qui fugim: ad tentandam proposita spem: quia sicut ancora habemus: atque tota ac firmam et incedentem usque ad interiora velaminis. Hec facit stare nauem. I. aiam in loco suo. Eccl. j. a. Si spes potestate habent: ascenderit super te locum tuum ne dimiseris. i. Et dicit ei iesus: mox arguerentis. k. Quid tunc idi iesus modice fidei: Ecce quod dubitabat eum potentem in mari. Chrys. Ecce eos increpatbus quod mare. Nam huc timore non opak temptationem inducit: sed metus imbecillitas. Sed obiectum id est: Quoniam exitate, ruit eum nonne fuit fidelis: Et responderet. Miserit. Credebat enim quod posset salvare vigilando et non dormiendo. Miserit. iij. d. Quid timidi estis: nonne fidei habetis? l. Tunc surgens impauit ventus et in mari. i. fecit ac

Evangelij secundum Mattheum

Ltis et mari: id est facta ac si imperasset. Obediuit enim mare ac si sentiret. **E**t facta est tranquillitas magna. Origen. Magna potestas: qz de magna potestate sit magna tranquillitas. Ps. Tu dñis potestati maris: motum autem fluvium elus tu mitigas. Iacob. i. a. Dñs in turbine et tempestate veniet increpans mare et exiccans il-

D lud. Eccl. xlii. c. In sermone eius siluit ventus: cogitatione sua placauit abyssum: et plautus illum dominus iesus. Tob. vii. d. Post tempestatem tranquillum facit. b. **H**orro homines mirati sunt. Domines vocat discipulos adhuc mortem carnalem timentes. Hieron. Si quis contentiose voluerit eos qui mirabantur fuisse discipulos: respondebitus recte fuisse homines appellatos: quia nec dum potentiam no-

uerant salvatoris. **H**oc homines vocat existentes in litora maris vel nautas. **D**icentes: qualis est hic quia venti et mare obediunt ei. Chrys. Somnus hominem monstrabat: tranquillitas deum: Ideo dicunt: qualis est hic. q. d. moyses virgam tendebat et manus eius bilominus orabat: sed non percipit. **E**t cum venisset iesus trans fretum in regionem gerasenorum: occurserunt ei duo habentes demonia execentes de monumbris seu nimis: ita ut nemo posset transire per viam illam. Et ecce clamauerunt dicentes: Quid nobis et tibi iesu fili dei? Venisti huc ante tempus torquere nos. Erat autem non longe ab illis rex porcorum multorum pascens:

Marc. v. a. et Lucas. viii. d. dicunt unus occurrit. Et hoc quia unus eorum fuit clarior et famosius: pro quo maxime dolebat illa regio. Demon. s. lego. nem. **M**arc. v. a. Quod nomen est. Legio. Ita Luc. viii. e. **E**xentes de monumentis: ad litteram. **S**equi nimis: sibi et aliis et in seipsis sequentes et aliis execrables. Unde subdit: **I**ta ut nemo posset transire per viam illam. Lucas. viii. e. dicit: Ruptis vinculis agebam a de-

Mark. 67. monio in deserto. De istis expresse dicitur Ps. Qui educti vincenti fortitudine: similis eos qui exasperant qui habitati in sepulchris christi. **M**oraliter: Per monumenta claustra significat: in quibus mortui mundo debent vivere deo. Col. iii. a. Mortui enim iesi et vita vestra abscondita est cum christo in deo. **D**emon interpretatur sciens. Unde per istos duos habentes demonia significatur quidam religiosi: qui cum inter alios videntur esse sapientiores: nesciunt in claustris sunt sed semper in causis: omnibus aliis peiores. Unde et hic dicitur: **S**equi nimis: omnes enim alios trahunt in causam: et magis placitum est latet. Unde de his conqueritur dñs per Micham. q. c. Populus meus in aduersarium consurrexit: desuper tunicam pallium sustulit: et eos qui transibant simpliciter: conuertit in bellum. Unde volunt habere oem campi qui consunget eos: Unde maledictiones incurront. Isa. v. c. **S**ed qui consunget domum ad domum et agrum agro copulatis usque ad terminum loci. Nunquid habitabitis vos soli in medio terrae? In auribus meis sunt haec: dicit dñs exercitum. Dicunt autem duo: quia divisi sunt voluntate et opere. **E**t ecce clamauerunt ipsi demones in illis dei virtutem sentientes. **D**icentes quid nobis et tibi iesu fili dei? q. d. nullum est commune. Tu enim venis saluare nos perdere. Interlin. Me ergo dicas quod in principe demoniorum: exactas demonia. ii. Cor. vi. c. Que conuentio christi ad bellum: **I**hesi dei. Diabolus le-

sum nominat filii dei: ipse autem iesus nominat se filium hominis propter humilitatem. Sed nesciunt sciebant demones ipsum esse deum: Hoc non videtur: quia. i. Cor. q. b. Si cognouissent nunquam dominum gloriam crucifixissent: id est crucifigi permisissent. Responsio: Quando videbant eum miracula operantem credebant eum esse deum: quando videbant eum famem patiendum comedere et bis. **M**arci. s. b. esse purum hominem.

Amenisti huc ante tempus torquere nos. Sed nonne semper: quod sunt demones? Sic: sed erat eis iesus qui ab obsessis extra cogebantur. Videlicet ex presentia domini aliquam lesionem sustinebat. Ita etiam presentia boni tormentum est malo. Sap. q. c. Grauis est nobis etiam ad videndum. n. **E**rat autem non longe ab eis rex porcorum multorum pascens: demones autem rogabant eum dicentes: Sicut iesci nos hinc: mitte nos in gregem porcorum. Ecce quod demones sua potestate non possunt nocere hominibus cum nec eis amant porcos. **E**t ait illis: Ita. Permissum dicitur: non impatiere. **P**er illi exentes de corporibus obsessorum: quod abierunt in porcos. Chrys. Quare fecit quod rogauerunt demones: Propter tria: non nisi persuasus ab eis. Unde ut doceant curati ab eis: magnitudinem iacturam: id est quod nocentes fuerunt qui insidiabantur eis. Aliud: ut discant omnes qui neglexerunt suis porcos possunt etiam nisi permitti. Tertium: quia difficultius afflixissent homines quos plus habent odio quam porcos si licuissent: quare qui porcos non parcebant: nec uno momento multo magis hominibus hoc operari essent quos per solitudines agebant: et ita deus non communiter sed singulariter prouideret vinculorum. **E**t ecce magno impetu abiit totus rex porcorum: id est valde precepit. **R**egni mare propinquum. **E**t mortui sunt in aqua: ad littoram. Sic porcini homines gulam dediti et luxuriantur. Unde etiam dicitur de hoc grege quod pascebatur irruente hora mortis precipitatur in infernum. Job. xxii. b. Ducunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descendunt. **V**estibulantes autem fugerunt et venientes in civitate gerasenorum: nesciaverunt omnia: et de his qui habuerunt demonia: quod scilicet curati erant. Sic boni prelati debent annulare supplicia damnatorum ut caueantur: et curationem bonorum ut alios ad bonum inducent. **E**t ecce tota civitas existimat obviam iesu. s. ut viderent quod factum est: sicut dicitur Luc. viii. e. **E**t vito eo rogabant ut transiret a finibus eorum: Pro damno enim quod sustinuerant volebant eum amoueri ab eis. Videlicet dicit quod hoc non faciebant ex superbia sed conscientia fragilitatis suae: presentia domini se videbant indignos. Et propter peccata sua potius credebant presentiam tantum viri eos grauare quam suare: Sicut mulier quae propter beliam quem hospitata fuerat credebatur deum peccata sua remorasse: et ideo filium suum amississe. Quae inquit: Quid mihi et tibi vir dei? Ingressus es ad me ut rememoretur iniuriae meae et iterficeres filium meum. Reg. xviii. c. Similiter petrus: Luc. v. b. dixit ei: Ex a me dñe quod habeo peccato sum. Sed quare non petebant porcorum restitutionem. Forfassis ne demonia rehaberent. Sed queritur quare damnificauit porcos dñs. Chrys. sic soluit. Dñs dedi dñs abstulit: **G** Job. i. d. Item ad

G Job. i. v. Itē ad mēlloratōnē eōrum hoc fieri dñs permīsit. **H**. Pascuntur dēmones fetore crīmīnū squalore vītiorum. Sciant ergo porcōrī amīsōres quomodo querunt mortes homīni: qui sic porcōs ut sic perderent quēsīrunt rē. **E**xpositio La. XI.

A **T**ascēdens iēsus in nauiculam rē. Dividitur autē b̄ caplīn in quīc̄ partēs. In prima agitū de sanatione paralyticī. In secunda de euocatiōne mārthē: ibi: Et cū trāsiret rē. In tertiā dē conquestōne discipulorum iohannīs et responsōne dñi: ibi: Tunc accesserūt ad eūm discipulī iohannīs rē. In quarta dē curatio ne emorōsse et suscitatiōne filiē latrī: ibi: Hēc illo loquēte rē. In quinta de illuminatione duōrē cēcorū et curatione vīlūs dēmoniaci surdi et muti: ibi: Et transfētūt inde rē. Dicit ergo: **a** **E**t ascēdens iēsus in nauicula trāsfretauit: quia ī fine rediblē dñs per fidē ad iudicēos sicut fīm carnē. **L**ant. viij. a. Bl̄spēndā eī nec dīmittā et ducā ī domū mīlīs meq;. Primo ostēdit pītēm suā ī terra fīm oē genū locō: sanans leprosū foris: paralyticū ī clītate: socrum petri ī domo: post ī marī et aere impādo vēnti et marī: post ī aerē. **s**. dēmonū q̄ habilitā ī b̄ calligīnōs aere eīc̄ elīdo eos ab hoīb̄: et ḡmitēdo intrare porcos. Hēc ostendit dīlīnam pītēm s. dīmittēre pītā qd̄ solī dēi ē: vt dīcīt **M**arcī. ii. a. **L**ucī. v. d. Et ī re spīalī. **s**. aia. Hēc pīmo sanauit ab intrīsecī: poēste ab illā. Hēc ab occulē meis mīda me dīsē rē. Hēc sanat a culpa et pena qd̄ dīsīs creatura. **b** **E**t venit ī ciuitatē suā: capharnaū metropolim patrīs sūg ī q̄ nutrit⁹ fuit. **B**ug⁹. Quis dubitet capharnaū fuisse ciuitatē dñi: quā nō nascēdo ī miraculis illustrādo suā fecerīt. Denīg ī cōpātiōe ceteraz reglōns recte dicere qd̄cūq̄ opīdūm galileę ciuitas dñi nedū capharnaū q̄ ita excellebat ī galilea ut rāc̄ metropōlis hīc. Ul̄ si si līceret ciuitatē suā alīa dicere q̄ naçareth dīcerem⁹ b̄ **D**ar̄thēs repēterē qd̄ p̄tēmissēt d̄ palyticō: q̄ anteq̄ ventret naçareth sanatus ē in capharnaūm. **d** **P**aralyticō **m** **D**ēdicus humores **Primo** **A**gricola frūtices **Tollit** Christus peccata **e** **D**eccat⁹. **B**ug⁹. Potuit qdē ita dīcīt: Cōfide homō dūmītrītūr tibi peccata tua fili: vel econverso: more pītēi me dīci causam morbi prius expellit. **g** **Q**uid est facilius dicere rē. Job probat inclīnat paulum: se manifestat In cēco/purgatōḡ marīam pūnt̄ herodēm. **h** **D**īmittunt̄ tibi pītā: q̄ septē modis dīmittunt̄. (fuerit salū erit. Primo baptīsmō. **M**arcī. xv. d. Qus crediderit et baptīcat⁹ Scđo martyrio. **A**pol. vij. d. Hī sūt qui venerunt. **T**ertio elemosyna. **E**ccl. iij. d. Sicut aqua extinguit ignē rē. **Quarto** abūdātīa charitātē. **i**. **D**ef. viij. b. Charitas opīt mīlī. **Quinto** in cōuertendo hoīm ab errore vīg (tudīnē pītōp̄ sūg. **J**aco. v. d. Qui pītēi fecerīt homīnē ab errore rē. **Sexto** ī remittēdo hoīb̄. Si dīmīserīt̄ hoīb̄ rē. **g**. vij. b. **Septiō** cū effigīm nos vigiliq̄s/lelongq̄s et orōnīb̄ rē. **Peccata sumunt**

Chrys. Quāto aīa ē corpore potētor: sic curatio aīg pl̄q̄ corporis. Sed quia illud occultum est iaddit qd̄ manifestū ē: id est vīrum leuius est verbo dīmittere peccata an curare infirmatē. **¶** **E**t autēm scīatis qm̄ filius homīnis habet potētatem dīmittēdi peccata ī terra.

Si sunt verba do / mint̄ interpositio ē: **A**l. finēpātīo **T**unc aīt paraly **M**arcī. z. b. **t**īcō. Si est verbum **L**ucī. s. c. euangelistē suplēdūm est dīcō. **E**ccl. ē suplētō. Et est sensus: O vos posteri:

¶ **A**l. autēm scīatis rē. Tunc aīt paralytico: et sa / nauit eūm. **K** Tūc aīt. i. dictō effectō surgeret: per visiblē le probans inūsiblē

le: qd̄ visiblē inrābīllus ē quo ad nos nō mītūs: que dno parla sunt quo ad dēum. **¶** **S**urge tolle lectum tuū et vade ī domū tuām. **D**ich. q. c. Surgite per bona desideria: et ite per bona opera: quia non habētis hic requīem: surū corda. **¶** **H**ic blasphemāt. **E**ccl. xiij. d. Pauper locutus est et dicunt: quis est hic? Et si offendebantur in dīni verbo interpretabantur in malam partē. Item de esāia dīxerunt: Hēc homo blasphemus est: et quia dīxerat se dēum vīdīsse. Blasphemare autēm est deo iniurīam irrogare: qd̄ sit cum deo attributūr qd̄ ei nō conuenit: et cum homo sibi qd̄ dei est propriū tribuit: et cum a deo remouetur qd̄ el cōuenit. **m** **T**olle lectum. i. carnē. **A**mos. iij. d. Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremū auriculē: id est molle: sic eruentur filii Israhēl qui habitant ī samaria ī plaga lectuli et ī dāmascī grabato: quia luxuriosūs possunt accipi ad hoc vt ali quando bene agant vel saltēm vt ī extremis deo obediat vt velint audire etiā q̄ mollia sunt de pīdīcatōe. **T**olle. **J**ob viij. c. Suspēdūt elegit anima mea: id ē animalitas et mortē ossa mea. **P**o. Unūversū stratum cīlī versasti ī infīrmīta. **P**o. 40. te eius. **T**olle lectum tuū et vade ī domū tuām.

Laro: vt hic.

Abundantia temporalium. **L**ant. iij. c. Enīctūlū salomonis rē.

Anima fidelis. **L**ati. i. d. Lectulus nōst̄r flor. Abundantia vel quies. Unde **P**o. dō (dūs. **P**o. 40. mīnus ferat opēm illi super lectum dolōs.

Multiplex est lectus **S**ensualitas. **P**o. Et in cubīllbus vestris comītūlū lachrymis meis rīgabo. **L**oncītētīa. **P**o. Stratum meū (pungūlī. **P**o. 6. um lachrymis meis rīgabo.

Contemplatio. i. xxiiij. d. Duo in lecto rē.

Beātitudō eterna. Unde **L**ucī. xi. a. Ecce ego et pītēi meū meū ī cubīllī.

Pīna eterna. **E**sa. xliij. c. Subter te sternetur tīnea et operītūtūm tuūm erunt vermes.

m **T**olle lectum: id est ostētōnēm sanitātē ad litterā rē.

n **T**ade ī domū tuām: vīlītēz corporis considerando. Maum vīlī. c. Intra ī lutū et calca: et subligēs tēne laterem. **E**el consīlētām per solliūtām discussionē. **E**sa. xxxviij. c. Recogītābō tībō omnes annos meos ī amāritūtē animē meq;. **P**o. Perambulabam ī innocētā cordis mei ī meidio domus meq;. **E**el inseglum per iūgem meditationē. Unde **P**o. An nos ēternos ī mēte habūt. Proverb. i. b. Frustra iactūt̄ rēte ante oculos pennatorum. Ibi **B**eda. Facile vītāt laqueos ī terrīs qui semper habet oculūs; **f**; **g** los ī cēglis. **t** seruēt vītēre,

Evangelijscđm. Mattheum

Glos i celis. **A**sacerdos ad parochia; **v** canoniscus ad canoni-
am; sed non redeunt donec fuerint coacti; ut accipiter quan-
do deficiuntur carnes. Proverb. vij. c. Non est vir in domo
sua ab ijs via longissima; Sacculum pecunie secum tulit; in
die plenę lung reuersurus est in domū suam. **a** Et surre-
ritz abiit in do-

misu suam: viden

Btes autem turbę
timuerunt et glo-
rificauerunt deū
qui dedit potę/
statem talem ho-
minibus. Hester
viii. dicitur qd all-
que gentes videntes
iudicos liberatos ti-
muerunt et conuersi
sunt ad iudaismum.
Glo. Interlin. In
naçareth si quo chil-
lus nuttiebatur a

JB

23. *tpsentiam*

teruent vluere. sij Reg. ii. b. Debet homo pmo misere/ re sibi. Eccl. xxx. d. Differere ait me. Magna crudelitas esset qui videret pau perem nudum / cecu/ vulneratum et non compateretur. La lis ē anima tua: Elu rit ad deum fontem viuum / da ergo ei potum lachryma rum. Item nuda vir tutibus / et non vis eā induere. Sine hospi tio / et eam neq; para diso vis collocare. Item in carcere pec cati / et illam non vis visita re. Job. v. d. Ullitans speciem tu am non peccab. Itē infirmatur / et illā non vis curare vel visita re. Item mortua q pctm / et eā nō vis se peltrene pmo exēplo alios corrūpas ū. c. Elidit hoīem se dētem i telongo matcheum noie. Danib; b. Lucas i q p̄met ad ei' iurisdictionē. Aug. Lō fide fili. Nota ordinem, Lucas dicit homo: Luc. v. d. Quorum fidem vt vidit dixit: Homo remittunt tibi pec cata tua. Nota Aug': vt salus restitu a tur. Argumentum q medicus horat debet egrū ad penitentiam / et confessio nem: ne per peccatum irritetur medici ng effectus: vel per penitentia augeantur iustis merita: vt Job. i. et. q. Et to bias / et martyres. Si lob pro peccato ventiali punitus fuit. Unde qui primo dicit: non peccauit: alibi dicit: Supple ergo vt lob plus puritur q meruit/ duplicit: id est p̄gna duplicitis temporis ante mortem / et post. Contra. Baum. s. c. Non iudicabit deus bis in idipstū. So lutio: supple sufficient. Non surget du plex tribulatio. Sol. supple vna est con tinuata. b. Et cum transiret inde iesus ū. Secunda pars. Hiero⁹ i originali. Arguit i h loco porphyri¹⁰ et nullius augustinus hereticus / vel impe ritiam historici mentientis / vel stultici am eorum qui statim salvatorem quasi irrationaliter vocantem quilibet hominē sūt secuti. Sed respōdet Hiero⁹. Ēat virtutes / tantaq signa p̄cesserūt: que apostoli viderunt anteq; crederēt. Certe fulgor ipse / et malestas diuinitatis occulēt que etiam in humana facie relu cebat ex primo ad se videntes trahere poterat aspectu. Si enim in magnete lapide hec vls eē or: vt anulos / et stipu,

Iam & festucas sibi copulet; quanto magis dñs rerum omniū ad se trahere poterat q̄s volebat. **C** (E)lidit vocationē suā p̄ḡtermissam. Hic recordat: q̄ Luc. vi. c. duodecim apli in mōte electi sunt. Evidit. Sap. iii. c. Respectus eius in elec̄tos eius. Luc. xxi. g. Conuerius dñs respexit petrum. Ps. 13.

Mo: ecce m̄lti p̄blicani ⁊ pec-
catores venientes discumbe-
bant cum iesu discipulis ei⁹.
Et videntes pharisei dicebāt
discipulis eius: Quare cum
publicanis et p̄eccatoribus
māducat magister vester? At
iesus audiens ait: Non est
opus valentibus medicus si
male habētib⁹. Eūtes aut̄ dis-
cite quid ē misericordiā volo

rena desiderat evel oculū. Proverb. vi. 3. Fili mi si spoponde-
ris p amico tuo defixisti apud extraneū manū tuā tē. discur-
re festina. Thren. ii. c. Sederunt in terra: pticuerunt senes filie-
sion. e **Sequere.** Matthæus: popul⁹ gentiū. De quo
P̄s. In auditu auris obediuit mibi. Osee. ii. d. Dicam non
populo meo populus me⁹ es tu. Matth⁹ / donat⁹. Et pater
dicit filio. P̄s. Postula a me et dabo tibi gentes tē. Acti. x. b
perro offerunt littinūda aīalia. i. gentes ut mactet et mandu-
cet. i. eccliesie icorporet. q. d. si vultis sedere p̄pus bibite calice
viti. Monachi diaboli pri⁹ sedet q̄ bibat. Diere. xxv. e. Rex
sesach bibet post eos. Job. xxiiij. c. Testigia ei⁹ secur⁹ est pes
meus: viam ei⁹ custodiui: et non decli-
nani er ea. b. Et factū est discum t v. f. Marc⁹. ii. b.

missus. Nam et **languor**. et non occu-
nauit ex ea. **H**ec factū est discum-
bente eo rē. Job. i. a. Faciebat qui
via per domos vnuſq[ue] in die suo : et
mittentes vocabat tres sorores. s. infir-
mos/cogitatione/ verbo z ope: vt co-
mederet z biberet cū eis. **L**uc. xiiii. c.
Eū facis puiuū voa pauges z debi-
les: cfcos et claudos z beat⁹ eris: quia
nō habet retribuere tibi. **W**ester. ix. c.
Quartodecimo hō die adimplētes de-
calogū z euāgelīi celebrauerūt pūsula
cū gaudiō/ partes sibi inuitē mittentes
malores minorib⁹. **E**xo. xxvi. **C**orti-
na cortinā trahit. **H**ec pectorib⁹.
Gen. xxvij. b. Aſter mihi duos hedos
optimos vt faciat escas p̄i tuo qbus li-
benter vescit rē. m. **H**o est opus.
Hoc addit vt superbos iudicet: id est
de valitudine presumentes exponit.
Mon est opus: id est non est vtile: qz
ipſi non crederent sed responderent repu-
tantes se sanos esse. **E**ccl. xxxvii. a.
Honora medicū propter necessitatē:
et enim illum creauit altissim⁹. **V**tere.
viij. g. **M**unquid resina non est in gala
ad aut medicus non est ibi: n. **A**lbi
sericordiam yolo z non sacrifici-
clum. **P**roverb. xxi. a. Facere miseri-
cordiā z iusticiā pl⁹ placet deo qz stu-
torū victimę. **E**ti P̄. **H**olocaustū et
pro peccato nō postulasti. **T**ē. **E**t
holocaustis non delectaberis. **I**tem.
Munquid māducabo carnes taurop.
Erat autem sacrificia legis iſtituta: vt
eſſent signa z accessus ad sacrificium
crucis/in quo ſalutis mādi: et vt popu-
lū dei reuocaret ab idolatria. **D**emo-
t. v. f. **M**arc⁹. ii. b.
nō appellat eū vulga-
to noie. i. mattheum
xp̄ verecindā: ſe le-
ui. **B**inom⁹ enī fuit.
Ipse aut̄ publicanus
ſe noiat. j. x. a. Ac-
cuzator ſui. **P**ro-
verb. xvij. c. **J**ust⁹
in p̄ncipio sermonis
accuzator ſui: Et
ne q̄i etiā a ſalute de-
ſperet. **H**ec ſur-
gēs. **L**ucal. v. plen-
us dīc: Relictoib⁹:
nō reddet ſōne veci-
gallū. **S**z. j. xxvij. c.
Reddite q̄ ſunt cefarē
ceſari. **R**uſio. Si de-
bes p̄poſitor z reddit
regi absolut⁹ es. **S**z
ē ne hodie ſic: **V**id̄:
qr̄b ſpeciale. **G**re-
cut⁹. **A**mb. Reliq̄
apria/q̄ rape ſolebat
allena. **E**n. do-
mo ſua: vi dī. **L**uc
v. f. **P**ublicani exē-
plo ei⁹ pueri. **A**pos-
tles. d. **E**t q̄ audit dī-
cat venti rē. **E**xo.
xxvi. **C**ortina cortinā
trahit. k. **P**ubli-
cani rē. **L**ertulta-
nō dīc hō ſuisse eth-
nicos: xp̄ illō enī. j.
Paral. viij. b. **B**ull⁹
z ſar er iſſe

Sed ne nascis si non deo t erat ex iste

Gnus natus si non deo victimas immolarent. **V**el sic. Misericordiam volo: pietate promoto. **a** **E**t non sacrificium. **i.** punitione peccatorum. **b** **S**ed pietates. Ezech. xxvii. v. Quid perierat regis et quod ablectus fuerat reducatur. **c** **L**ic accesserunt ad eum discipuli iohannis dicentes. Tertius ap. Quare nos et pharisei. **S**ic quis apud discipulos: ita dum nunc ecclae arguitur. **d** **D**iscipuli autem tui non ieunant nobiscum in tempore letunum.

Corporale

Destabilis substitutio hypocristarum vel cupido rati. **E**sa. lvij. a. Ecce in die letunum vestrum inuenient vos luntas via: et oes debitores vestros repetitis.

Comedabile in gloriosis vel vita veteris: quod persistit in maceratio carnis pro absentia sponsi corporis. **S**ic letunabat atque prius expectantes proximum aduentum christi. **S**ic apostoli post ascensionem: Et letunat ecclesia expectans iudicem venturum in corporali presentia vestris spirituali: sive presentia pietatis. **T**rueret a suis clavis neutri sit ies necessarius.

Comedabile exultationis. s. noue vitae pro desiderio vestre glorie. Et persistit in abstinentia cibis corporalibus. **S**ic letunat ecclesia post pentecosten in quatuor tempore. **E**si et sic canit alia in missa quod non in alijs letunis. **V**el amoris rei temporis. s. temptatione mundi. **S**ed in his idonei non erat apli ut sic inhibaret celestibus et desiderio celestium abstineret a corporalibus. **D**estabilis a bonis spiritualibus. **E**sa. lxv. (libus.

c. Seru me comedere et vos esurieris. **r**. **e** **A**tt illis ieiunis: nunc possunt filii sponsi lugere et. **R**espondet verbi iohannis magistrorum. **J**ob. liij. d. Qui habet sponsam sponsus est: ut eos faciat pulicat. **E**sa. lxij. d. Quasi sponsa decorauit me corona. Item Ps. 18. Dominus tanquam sponsus procedens de thalamo suo. **f** **F**ilius sponsi. **E**sa. lxv. c. Numquid qui alios parere facio ipse non pariam dicit dominus? Si ego qui generationem alios tribuo steriles ero. **H**oc ideo: quia per legem et euangelium subtilis filios generauit. **H**iero. Qui lugere non possunt quod in thalamo videtur: cuius presentia longe plus proficit quam temporalis abstinentia. **g** **L**ugere: id est letunio luctus letunare: et super compelli. **A**nde Luc. v. g. Numquid filios sponsi potestis facere letunare dum sponsus cum illis est? **h** **C**lement. **J**ob. j. b. Plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suum. **H**oc dicit ad animam fidelem. Ruth. i. d. Ne vocetis me noemus: quod est pulchra: sed vocate me mara quod est amara: **E**gressa sum plena et vacua redixit me dominus. **A**ntima enim sine deo vacua est: quia animam dei capacem non implet quod deo minus est. **H**oc dicit: quia amiserat virum dilectum qui interpretatur deus meus rex. **V**el Allegorice: de christo mortuo plorauerunt apostoli: **U**nde dauid carmen lugubre compositus de saule mortuo et iognatha: id est de christo. **i** **E**t tunc letunabitur letunum in gloriosis. **k** **M**emo autem tempore. **S**ic probat quod non debent letunare letunio exultationis. Es

Ward. 2. c.
Luc. 5. f.

P. 18. Dominus tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Allegorice

primo quod non debet ies indici pars hucus letunum: postea quod nec totum. **H**inc docuit montanus: post pentecosten fieri quadragesimam: non ante: Alij ante. s. post pascha. Ecclesie autem consuetudo per humilitatem carnis ad resurrectionem venit. **M**emo autem tempore discrete operans. **E**x hoc textu et glo. videtur quod neophytis non sit intungendum letunum a cibis neque letunum in gloriosis. **S**ed contra. **j. xvij. c. M**arc. ix. d. **H**oc genus non potest ejici nisi letunio et oratione. **G**lo. Letunio sanantur pestes corporis. **S**ol. Letunum particulare: ut a cibis vel ayuno potest neophytis aliquando indicari: sed hic intelligit de letunio universalis quod est abstinentia ab omnibus sensualitatibus delectatione: ut potu/cibo/vestitu et. **S**icut fit in claustris quod ligat ad semp. **U**nus signat in **M**arc. q. d. quod assumens quod est quasi assutum. **H**ec letunio habetur **L**uc. q. e. **P**anna non discedebat de templo letunis et obsecrationibus seruens. **J**udith. viij. a. quod letunabat omnibus diebus vestrum preter sabbata et neomenias et festa domini israel. **S**ecunda pars hucus letunum ad interiora referuntur: ut dicit illa glo. Ibi: **S**istat inter nouum tempore. **D**iscipuli autem iohannis letuna uere sed non semper. **S**ed de integrum letunio dicit. **E**sa. lvij. b. Nonne hoc magis letunum quod elegit? **D**issolve colligations impietas: solue fasciculos deprimentes: dimittit eos qui contracti sunt liberos et omne onus dirumpit: **F**range esuriens panem tuum tempore. **E**t **Z**ach. viij. d. Letunum quarti et letunum quinti et letunum septimi et letunum decimi erit domini iudee in gaudium et leticiam et in solennitates preclaras: **S**ed phariseus **L**uc. xvij. b. dicit: Letunio bis in sabbato.

Memo autem tempore.

Hoc contra quosdam claustrales: qui statim recipiunt quos cibos. **A**nde. **j. xxiij. b. Q**uod vobis scribere et pharisei hypocrite qui circumcisus mare et arida ut faciat unum pselytum: et cum fuerit factus factus est filium gebening duplo quod vos tempore. **T**rem

hoc contra rigorem et austernitatem prelatorum erga subditos infirmos. **E**zech. xxvij. a. **Q**uid infirmi erat non consolidatis et quod egrotum non sanastis: et quod frater

non alligastis: et quod ablectus non reduxistis: et quod perierat non existis: sed cum austernitate imperabatis eis et cum potentia. **E**t dispersi sunt oues et catores. **H**ec bac misericordia tres parabolam adducunt. **L**uc. xv. de oue et draconis. **E**t duobus vestem exterioris conuersationis habent multicolorem. **D**eut. xxij. a. **Q**uid induetur mulier ueste virili nec viri vestitur ueste feminina: abominabilis enim est apud deum qui facit. **b.**

i **T**ollit enim tempore. late dirupit illud. **m** **E**t peior scissura fit: id est damnabilior: quia et particula panni rudis: id est noui damnosa et reliqua massa scinditur: et in veteri panno fit malus foramen quod prius esset ex dissimilitudine noui et veteris.

n **N**eque mutunt vinum nouum in veteres vestes. **I**de probat quod letunum gaudium non sit discipulis intendendum. **A**dhuc enim erant carnales: et ideo quasi veteres vestes: quod patet ex petri negatione: et filiorum cibedel petitione. **S**ic ergo indicio hoc letunio infirmi deficerent et intuncum letunum cederet in tritum: cum nondum perfecte celestibus inhiarent. **A**nde petrus de qualitate premij dubitans dicit. **j. xij. d.** **Q**uid erit nobis? **E**t alijs sperabat in regno mundi dominaturum. **P**rius ergo mens ad eternam est dirigenda et post gratia intungenda: alioquin onus intuncum quod inuenit destruit. **E**t est aliud bonum: quod christo precipitate temporalis reliquerunt: quous ad gloriam temporalem adhuc per eum suspirarent. **o** **V**inum nouum. **H**oc contra eos qui dicunt peccatores: Pax pax et non est Pax: **E**zech. xiij. b. et

f. 4. **S** ipsi edificabat

Evangelij secundum Mattheum

Cip̄i edificabant parietem: illi autem liniebant eum luto absq; paleis. Item p̄tra eos qui habētes vīnū dñiū sc̄tēs ducit vītam veteris hoīs: et fit q̄ eos vīnū auditorib⁹ reprobus: q̄ vulgo dīcīt: vīnū est infuscatū et sapit vas. Eccl. ii. b. Feci mīhi dicit salomon cypbos et viceolos ad vīna fīdēdā. No uis: calidū q̄ chartatē. Cant. viii. c.

C Mārci. v. c.
Luc. viii. f.

Aḡ mīte nō potuerū extingue rechartatē. Hoc se p̄ exercitū: inebriat q̄ tpaīlū obliuionem.

Eli ap̄ls Phil. ii. c.

Posterox oblit⁹ i anīora me exīdēs.

a In vītres vete res. Etres veteres ap̄los adhuc carnales: vel sribas et phariseos. Ps. Fact⁹ sum sicut vter i prīna. Iosue. ix. a. gabaonite tulerunt vītres vīnarios veteres cōsūtos: vt nihil noui p̄tenderēt. Gabaonite valles mēsticē: vel p̄tives inīqtatē. Interlī. Gen. xx. b. Abraam dedit agar vīrem aque. Agar aduena vel p̄uertens. Sed. i. Reg. xv. c. Abigail mittit dauid vītres vīni. Abigail pater me⁹ exultans. P̄ius sanas. Chrys. Curā corporis. i. non legitur egisse: vel tāq̄ idiscretus ratione sensuālitas: tpailes p̄gas resoluti corporis sic desflebat: vt eternas penas resolutionis animē non defleret: gratiōē iudicās p̄sentē vitam q̄ futurā. Plus. Ergo nō habebat charitatē: s̄ sine ea nō sanas aia nec dimittrunt peccata. Sol. Li plus tenet nosialit⁹ et adiective. Discolit ergo gratias quoq̄ se deuin dilector p̄cipere. s. sanitatem corporis. Vel q̄ hic dicit⁹ plus desiderauit: referit ad tempus ante curationē animē. Vel plus desiderat. i. pl⁹ mouetur ad desiderandum: q̄ tanq̄ qui nouit in se mōrdū spl̄ituālē sicut corpalem. Vel plus. i. feruent⁹ ppter dolores quos sentit non th̄ intens⁹. Rab. Et vobis intelligite qđ pa ralytic⁹ iste p̄sequit⁹: Quid ē facili⁹: ut facere et dicere magna distatia vītri p̄tā dūmissa ipse sol⁹ nouit. Surge et abula: tā ille q̄ surgebat q̄ alij. Itē Rab. Errāt iudic⁹ q̄ christū dicunt esse et p̄tā posse dūmittere dicunt: et ieū chāstū negāt. Demēti⁹ arriant: q̄ christū esse et p̄tā dūmittere dicunt: dei ait ne gāt. Quid ē facili⁹. Scdm Dādicatorē: vītri facili⁹ videtur vobis vī solo hōo dūmittere p̄tā vel opere efficere vt infirm⁹ surgat. Dicit Aug⁹. Datus est facere pium q̄ creare celi et terrā: quia in primo ē cōtradictio hoīs repugnat⁹ et rigorū dñiū sc̄tēs derogatio: in secundo nō: vel quo ad deb̄ q̄ q̄lia. Sed primū dicit maius: quia nobis vītūs et in malori re/ quia in anima qua nulla creatura est maior. Aldit hominem. Aug⁹. Prētermissa. q. d. hoc dicitur per recapitulationem. Cum duodecim. i. q̄ elegit. Hiere. vij. Celos. Aug⁹. Donatus. i. recōcilliar⁹. Mun⁹ gr̄e: q̄ de publicano fac̄t̄ et discipu lus: de discipulo ap̄ls: de ap̄lo euāgelistā. Electio / de massa p̄dītōp. In domo. Ambrosi⁹ sup Lucā. Reliq̄t̄ p̄tā q̄ rage solet aliena. Quia rōnes vectigalū impfectas reliq̄t̄. Cōtra i. xiiij. c. Reddite q̄ q̄ sūt cesars cesari. Sol. Si debeo hōpo sito et reddo regi absolut⁹ sū. Licet ne hodie sic: Mō: q̄ hoc speciale. Sed vides q̄ dñs fecerit: p̄tra illō Tobit. liij. c. Mō facias alij q̄ tibi hīvis fieri. Solo. q̄ debes velle fieri: s̄ q̄li bet deberet velle et si vocaret: alij tā sūt disp̄satores et ipse dñs. b. Et abo seruāt̄. Eccl. xv. d. Si volueris mādara et seruare p̄tūabūt̄ te. **a** Hec illo loquēt̄ ad eos: ecce p̄nceps vīnus accessit. Mārc. v. c. et Lucas. viij. f. no mē p̄sonē et dignitatē expr̄mūt̄. Mōmina enī ab ellā iaurū ar chīsynagogus. **d** Defuncta est. Mārc. v. c. dicit: Fi lia mea ē extremit̄ ē. Lucas. viij. f. Et hec mortebā. Sed q̄ primo venit iaurū ad dñm non erat mortua: sed postea erat mortua ante q̄ dñs venisset ad domū iaurū. Mattheus autē non scripsit verba patris sed cogitationē: Cogitabat enim q̄ et̄ mortua: Sic dīc Glo. Defuncta ē. Aug⁹. Mīhi ī cuiusq̄ hōbis debem⁹ inspicere nisi voluntatē cui debet hōba seruire: nec mētrī quēq̄ s̄ illō hōbis dixerit q̄d ille voluerit cui⁹ q̄ba nō dīc

ne mīseri ancipes apl̄cib⁹ qđāmodo l̄farū putat ligādā ēēve ritatē: cu vītīg nō in hōbīs tīh̄: s̄ i ceterī signis oīb⁹ aliorū non sit nisi anim⁹ req̄redus. **e** Sed yēni. Simile Joh. iii. b. g. vīl dicit regulus: Descende prius q̄ moriatur filius meus. Et sicut ibi in Glo. arguitur regulus vt minus fideli: sic iste princeps vide tur arcendus. f

f Impone manū tuā super eam et viuet. Et surgēs iesus seq̄bat b̄ eū et discipuli ei⁹. Et ecce mulier q̄ sangūinis fluxū patiebat k̄ duodecum ānis accessit retro et tēngit simbrīā vestimentū ei⁹. **g** Bicēbat enim intra se: Si tē tigerō tām vestimentū eius: **s. d. f. l. c. ad clu recordē: vt dicit In inē hec chīc. terli. g. Et sur gens iesus sequat̄ eū et discipuli eius. Jaco. viii. d. Multum valet oratio iusti assidua.**

Chrys. Aldit ex qua domo exiūt. s. publicanus et tō sperat: audiuit q̄ etiam mulieres curat. **b** Et ecce mulier. De bac multere dicit Eusebius: q̄ postq̄ sanata est: fecit statuā ad Imaginem christi in curia sua: que vestem et simbrīas sculp̄tas habebat vt viderat christum habere: et hanc habebat in magna reuerentia. Contigit enim q̄ subtus imaginem crescentes herbe nullius virtutis ante cum ad simbrīam attingerent tantę virtutis erāt vt multe infirmi inde sanarent. Ambrosius in tractatu de salomone. Christus largum sanguinis fluxum siecauit in martha: dēmones etiam expulit de maria. **h** Quę sanguinis fluxum patiebat. Mārc. v. c. et Lucas. viij. f. dicunt hāc mulierem omnem substanciā in medicos erogasse: nec tū potuit curari. Filia iātīl p̄glatus occulit peccāt̄. Emorrossa agit: q̄ electus de ecclesia et ē i via. Proverb. i. b. Pedes eorū ad malū currunt et festināt vt effundant sanguinem. Peccatum in aperto sanguis est effusus. Et tunc potest maculare alios. Thres. i. g. Fortis interficit gladius et domi mōs similiſ est. Vel per filiam et emorrossam idē peccator: primo peccāt̄ corde: post opere. Nuodēcima hora ē vītīma dies. Hoc est peccator vīc̄ ad senīl. Esa. xlvi. b. Eīc̄ ad senectam ego p̄le et vīc̄ ad canos ego portabo. Hoc est qđ dicitur hic: duodecim annis. **k** Accessit retro: sic magdalena. **l** Et tēngit simbrīam vestimenti eius. Esa. lx. c. Adorabunt vestigia pedum tuorū s. gentiles apostolos. Moraliter: In b notatur humilitas. Vel simbrīa apl̄i: vestimentum caro. Esa. liij. a. Quis est iste qui venit de edom: id est terrenis: tintīis vestibus de bosra: id est munīta: ideo non mīrum sū sanguinolentus. Vel vestimenti simbrīam tangere: est aliqđ mandatum mīnimiū im plere. Zach. viij. d. Apprehēdēnt simbrīam vītīl dīcēntes: s̄bīmus vītīl vībīscum: audiuīmus enī q̄ dñs vībīscum est. **m** Inc est q̄ tintīmabula que pendēt de extremis oris tunīcī sumī sacerdotis. Exo. xxvij. f. Confessio nem: et malapunica voluntatē martyrū significant et vītūtū decorēt. Fluxus sanguinis sterilitatē facit. Unde ad ecclesiam gentium Esa. liij. a. Letare steriliſ que non partis. Herſi. Fons sanguis est origo p̄tī. i. primor dīlī cogitationis ex q̄ p̄tī nascit. Et dñs nō solū mala opera extirpat s̄ etiam cogitationē nequa radicē. Itē Herſi. Simbrīe vestis sūt hōba depēdētia d̄ icmaratiōe christi q̄ diuinitas ē iūstitia: m Dicebat enī intra se. Roma. x. b. Corde creditur ad iūsticiam. **n** Si tēngero tām vestimentū

elus. viij. Reg. q. c. **i** Et tēngit simbrīā tē. Quidā tāgūt vestimenta solū dīcēntes: Comedam⁹ Esa. 22. d. et bībamus. **o** Vītīl p̄tāt̄ vītīl dicebat. Alij tangunt ossa: id est opera fortia et reuīscunt. Ad tactū ossium bellīt̄ in se pulchro resuscitatus est mortuus. Sepulch̄ clauſt̄. lij. Reg. xiij. g. **l** Vītīl mor tuus fuero sepelīte me in sepulchro in q̄ vir dei sepultus est: quando. s. sunt senes vel infirmi: tunc vīl lūt̄ intrare religō nem. **4. Reg. 15. d.**

Fons sanguis est origo p̄tī. i. primor dīlī cogitationis ex q̄ p̄tī nascit. Et dñs nō solū mala opera extirpat s̄ etiam cogitationē nequa radicē. Itē Herſi. Simbrīe vestis sūt hōba depēdētia d̄ icmaratiōe christi q̄ diuinitas ē iūstitia: m Dicebat enī intra se. Roma. x. b. Corde creditur ad iūsticiam. **n** Si tēngero tām vestimentū

elus. viij. Reg. q. c.

Geius. s. Reg. ii. c. Levavit helle palliū helle. Vestimē-
tū. q. d. si possem aliquid boni facere. **a** Salua ero. Mo-
ta: creditur dixit: tenet: qz bis trib: fide: fbo: ope: ois sal: ac-
quirit. Roma. x. b. Corde credit ad iusticiā. **b** Confide fi-
lia. i. habe spem. Ps. 26. Ut sit age et portet cor tuū. **c** Si/
dest tua. Ideo filia

Moraliter

Mari. s. c. perior pars rōnis: si
illa caro. Eccl. xliij. b.
Sug filia luxuriosas
firmitate custodiā. Ju-
d. xi. g. Iepite in
molauit filiam suā.

Mulier emorolla
efferior: qz rōnis: cu-
ius sanatio natura p-
cedit sanationē car-
nis. Proverb. xliij.
d. Alta carnis san-
tas cordis. Tel p-
eps ratio: dom' cō-
sciētia: grā veniens
egit turbas. i. cogi-
tationes et affectionēs

inordinatas clamantes. Job. xxix. a. Onager clamorem ex
actoris non audit. s. carnis vel diaboli. Sed de clamore san-
ctorum desiderior. **E**sa. xix. d. Clamabat ad dñm a facie trī-
bulans. **d** Libicines. Libicines sunt carmē lugubre canē-
tes. Illi sunt demones carmē lugubre canentes. i. temptatio-
nes et delectationes suggestores: que in luctu terminant. Pro-
verb. xliij. b. Extrema gaudij luctus occupat. Tel libicines
mundi temptationes. **V**ero. Mos ad patriā tendētes/mor-
tiferos strenuarum cantus surda aure prētereamus. Tel libici-
nes sunt adulatores et detractores. **E**sa. v. c. Lithara et lyra
et tympanum et vinum in conuictiōnē vestris. Eccl. xlj. b.

Ipsi edificabant parletein: illi autem
liniebat eū et. **B**er. Quis inq̄ bas-
Chrys. Formidās
era multa: ideo di-
cē: Confide. Et fili-
am vocat: Fides enī
fillam fecit. Job. j.
b. Dedit eis potesta-
te filios dei fieri. **c**

Fides tua te sal-
uā fecit. q. d. qz credi-
tissimātē accepti-
sti. Chrys. Ex b pa-
ter et illa voluit glo-
rificare: non se: non
enī eam vocasset ab
eis his privatā lau-
guenālis. s. dibus et.

Turbas. Erat
sunt que turbant: ser-
vus superbie oculos
mentis: terra arena/
sa infrestruosa mare:
humor lutoſus vīs.
Hec sunt illa tria. s.
Job. ii. c. Quicd
ē i mūdo. **i** Et te-
nuit manū ei et. **v**
Manus potentiae et
misericordiae. Job.
xxvi. d. Obstetrica-
te manu eductus est
coluber tortuosus.
Diligere se/ suscitare

amal'actib: se ppante intrat q grā lustificat. Itē pmo dlc:
Recedite: post: Esi electa esset turba: qz qdā leui recedit: q/
dā alitvī ejcl oportet. **j** Regl. v. b. Nō Igreditur buc nūi ab
stuler: cēcos et clandos. Et ita ppouerat dñi pmtū q pculū
sisset hlebusēti et tetigisset domatū fistulas et abstulisset cēcos et

claudos oditētes alaz
david. **L**ebuse p/
sepe vel pculatio v. j. 20. d.

adunator. **i** Et B

surrexit puello.

Mar. v. d. Et abu-

labat: vt et a scelerib:

surgat et bonis opib:

pliciat. **U**n. Qui i. t. Ps. 14.

gredit sine macula

et. Rab. Quartum

mōtuā tā suscitauit:

qz q. p. ei suscitatiōe

dep̄carē viu defue

rūt. m. Et exist

fama et. **C**orā aut

turbis nō suscitauit:

qz. s. vij. a. Moltē Mard. 7. d.

sc̄m dare canib: n. Luc. n. b.

De pe. dī. 5. c. sunt piures.

Ect trāseūte in de-
lesu. Inde. d. do

mo p̄ncipis īnaçareth. s. **o** Secuti sunt eū duo cēci.
De isti duob: cēcis et dō mōto dēmoniaco sol' matthē pōnt.
Nec sūt illi duo cēci de qb' **M**ard. x. g. de uno quē dīc bar-
thimēti ī h̄iericho. **L**uc. xvij. f. de altero ī igrēssu ī h̄iericho.
p Clamātes. Aug. Quid est clamare ad dñs nisi grē et
bonis opib: p̄gruere: Llamat ad ch̄ristū: qz spēni seculi volu-
ptates. **q** Et dicentes: miserere nostri fili dauid.
Di duo cēd sunt: in quibus execētati sunt oculi cognitioe et
affectionis. Quidam habent tm̄ vns oculum execētati. Mu-
meri. xliij. c. Dixit homo culus obscuratus est ocul'': dixit
auditor sermoni del. Et post. Et cadens apertos habet ocu-
los: quia tales descendunt in infernum

viuentēs. j. Regl. xj. a. In hoc vobis
laçari: qz auſert cō-
ſuetudinē. diligere

pr̄imū/suscitat luve-
nē. Rab. Nō est aſi

portā qz auſert actū
ne ledaf. p̄xim'. **o** Di

lligere deūi puello in
domo suscitat: qz au-
ſert p̄tā ī volitate.

Id puello refusitan
dā: ch̄rist' introduxit
ſecū lohānē: grā p̄z

paratē: et petru. i. si-
de coopantē: p̄iem et

infrē seuerita-
tis increpatiōe: et
infrē pierat p̄sola-
tationē. o Duo cē-
ci: qz videt gaudis

dextro oculo: et penas

etias simistro et.

Roma. 10. b.

Credit qz hoc possū facē vob: **Q**uerit et plurib: salutē exēpli daref.

Dicit ei: vtic dñi. Chrys. Nō
mō vocat filiū dauid s dñi. **C**orde cre-

dit ad iusticiā et. **v** Etiē tetigit oculos eorum. **T**an-
gere oculos ē p̄dicatorēs mētes eoꝝ diuinis p̄bis illumiare.

s Cdm fidē vīaz fiat yob: et apti s̄f ocli eoz: vt sic

erāt illumiati fieri qz fidē que ē collyriū: ita exteriē eēnt illumi-
nati. **y** Cidete ne qz sci. it: das nob exēpli lactatē fugi-
ende. **B**orat. Negat mītē turba labore. **z** Illi aut ex-
eūtes diffamauerit eū in tota ſra illa. **N**ota qz nūt eis
p̄cepisti ne diceret: s sub forma p̄būtōis datū. **U**pāt fuit
p̄būtōi et postea revocatū. **T**l̄ exponat. i. nolite me credere
vanagloria ex vīa q̄rere reuelatiōe. **S**imil exposito. s. viij.

s Egrellis asit illi: ecce obtuleſte hoiez mutū

f 5 v demoniū habente.

Evangeliū scdm Mattheum

Gdemoniū habētē. Iō mur²: qz dēmontac⁹. Lān. ii. d. Son
net vor tua i aurib⁹ mels. Naturalit surd⁹ ē mur⁹. Esa. xxiij.
c. Abi ē legis h̄ba pōderās: vbi ē doctor paruulor⁹. Ite. xii.
g. Non est annūciāns neqz p̄dīcāns neqz audiēns sermo
nes vestros. Itē xlii. c. Surdi audite r̄c. Item. xlii. b. Educ
foras p̄lm cecili et oculos habētē: surdū et aures et sūt. Du
tus cuius intellect⁹ non loquit⁹ et affect⁹ bonū. Vulgo d²: Le
cœur il me disoit
bien: cor mihi bñ d²/
cebat. **a** Et eiec
to dēmonio lo
cutul ē mur⁹. Mo
ta ordinē. Lān. iii.
d. Surge aglo et ve
ni austē r̄c. Hic lī
Luel. 15. c. plef illud Esa. xxv.
c. Aperta erit lingua
muto p⁹: qz scisse sūt i
deserto petre. Eccl.
xv. c. Nō est specia
la laus i ore petrōis.
b. Mūnōs appa
ruit sic in israel. q.
d. talia miracula nō
sunt visa inter iude
os. **c** In princi
pe dēmoniop. i.
in virtute principis.

Marc. 6. c.
15. 41.

d Eiicit dēmones. Quod vult facere: qui vnu vltū
vult expellere vnu attrahit non expellit aliud. P̄s. Abyssus
abyssum iuocat. **e** Et circūlbat iesus ciuitates oēs.
In hoc strenuitas sine acceptione p̄sonarū: Non enī solum
nobiblūs p̄dicabat sed equaliter vllis et vibib⁹. **f** Et ca
stella docens in synagogis eorū: frequentans sabba
tom i quo p̄uentebat populi. **g** Et p̄dicans euangeli
um regni: id est ducēs ad regnum. **h** Et curās. In hoc
vilitas et benignitas. De hoc. S. lii. d. Simile Marc. vii.
d. Illi autem p̄fsecti p̄dicauerunt vblis domino coope
rante et sermonē confirmate. Sequit: **i** Omne languo
rem/morbū diuturnorem. Languorem/malorē. **k** Et
omne infirmitatē/minorem. **l** Tidēns autē turbas:
oculo misericordie. **m** Misertus est eis: viam veritatis
aperiendo et molestias corpales auferendo. **n** Misert⁹ ē eis. l.
compassus est eis. **n** Quia erat vexati/p̄ter labores.
o Et iacentes: id est vanā securitate torpentes. Pseudo
enī operib⁹ torpebāt. **p** Hiero⁹ sup hūc locū. Quotiens eve
nerit vexatio ouium/culpa est pastor⁹: vltū est magistroru⁹.
De malis pastorib⁹: Eccl. xxiiij. et. xxlii. **q** Sic oues
nō habētes pastore. i. Pet. ii. d. Eratis sicut oues sine
pastore: nūc autem cōuersi estis ad pastorem et episcopū aia
rum vestrarū. Esa. lii. b. Omnes nos quasi oues errantū:
vnu quisqz in viam suam declinavit. Eccl. xxlii. b. Facte
sunt oues meę in deuorationē omniū bestiarū agri eo qz non
eset pastor. ii. Reg. xii. c. mīcheas ait: Vidi cunctū israel
sicut oues non habētes pastore. Luel. xv. a. Quis centesima
erronea humeris pastoris reportat. **q** Dēllis quidē
multa: quia multi sunt quos potestis metere et in aream dñs
congregare/ tandem in horreis. Job. lii. e. Videlte regiones
qm̄ alib sunt iam ad messem. Jobel. lii. c. Videlte falces qm̄
maturauit messis. Apoc. xiij. d. Videlte falce tuā et mete: qm̄
maturauit messis terrē. **r** Operarij autē pauci. Chrys.
Quos vocat oparios duodecim ap̄los: dices paucos esse: qz
re nō adscit eis adiūcere noluit qz dixit rogare: Sol. du
odecim existētes multos fecit/nō numero adiūcēs sed virtutē
largiēs: et qz pauci. **s** Rogate ḡ dñm messis vt mit
tat oparios. Messores sunt ap̄li qz messuerūt cōpleta que
m̄p̄be semiauerūt. Implēda p̄dixerunt. Itē messores sūt an
geli: messis electi cū palea i aduētu p̄mo: vt h̄: sine palea in
aduētu scđo. i. xiij. e. **t** In messem suam. Chrys. Latē
ter se dñm ostēdit. Si enī iuete iussi: manifestū ē qz nō alie
na: sed qz p̄phetas semiauerat et. Expos. Ca. X.

v **R** Conuocatis duodecim discipulis suis r̄c
Siuidis autē d̄ caplī i sex ḡtes. In p̄ma agit de data
prāte duodecim apl̄is et noīatione eoz. In scđa agit
de missione eoz in h̄dicationē: ibi: **N**os duodecim misit
iesus r̄c. In tertiā docet eos dñs qles eē debeat: ibi: Hol
te possidere aurūr̄c. In q̄ta p̄dicit eis dñs instātiā tribu
lationū quas passu
ri crant: ibi: Ecce
ego mittō vos r̄c.
In q̄ta p̄solat eos Luel. 10. a.
dīcēs tyrānos nō es. 21. dū. c. in nouo
se timēdos qz m̄ cor
pus affligere possūt:
ibī: Ple ḡtūneat.
In sextā remouet A
carnalē affectum eb
ap̄lis: qz ad se et qz ad Luel. 9. a.
amicos suos: qz mul
tos impedit ab int̄
tōe christi: ibi: No
lite arbitrari r̄c.
Legit Apoc. xii. d.
Durus ciuitat̄ ba
bes fundamēta duo Maret. 5. b.
decim: et i ipsis duo Luel. 6. c.
decim noīa duode
cim ap̄lorū et agni.
5. **W** **R** omūs simōn qui d̄ petr⁹:

Supra exēctū ē matth⁹ duodecim miracula christi. i. de sa
nato leproso: seruo cēturiōts: socru petri: et vesperanās oib⁹:
impauit vento et mari: de duob⁹ dēmontac⁹: de galycico la
cēte i lecto: de vocatiōe matth⁹: de morroissa: de filia p̄nc
pis: de duob⁹ cēqz: de muto dēmoniaco. Per hōp ligil lana
tiones intelligi p̄nt duodecim sp̄tures: qz enī p̄ duodecim apo
stolorū noīa intelligi p̄nt. Primū hois p̄tū fuit p̄ nobedien
tiā: qz elecit eis ut leprosu de padiso: sic ibi d². **c** **P**rim⁹ si
mon. l. firma obediētia. Proverb. xxi. d. Vir obediēs loq⁹
victorias. Gen. Qui se vincit p̄ oīa foris ē. Et lō frak petri ē:

* Andreas virilis: vel

v **E**t conuocatis duodecim r̄c. Bern. Vocauit quos
voluit: qz nō illorū studū s̄ diuinē grē et in apl̄atu vocarēt.
Chrys. Nō ab initio misit eos: s̄ postqz viderūt galycicū cu
ratū/mortuū suscitatu⁹. **t** **D**edit eis p̄tātē sp̄uum im
dōz ut eiacerēt eos. Plen⁹ dedit p̄tātē: qz p̄us dederat.
Hierō. De p̄tātē fugabat languires: discipuli ho i noīe
ei⁹. **y** **E**t curarēt oēz lāguore/malorē. **z** **E**t oēz ill
firmitatē/minorē. Chrys. Celut qdā pullos molles ad ro
landū adducēs: p̄mū medicos corpoy facit. **a** **D**uodec
asit discipuloz: p̄ter paulū: qui christi vocatiōe et barna
bā et ecclēsi ordinatiōe facti sūt apl̄i. Act. xiij. a. Segrega
te mībū paulū et barnabā. Duodecim discipuloz/ du
plex p̄fectio i ope. l. et sermōe. Itē ter q̄tuo: faciūt duodec:
bi grad⁹ qb⁹ ascēdit in thronū salomois: h̄c septē cōlīne
qb⁹ sapia edificat domū. **b** **A**lioia sūt hec. Hic ponit ca
talog⁹ apl̄oz. Catalogus ē brevis enumeratio aliqui sin
gulos noīatū expīmēs. Et ponit h̄ noīa eoz: vt p̄f̄ hos
pseudo qz futuri erat excludant. **U**nī P̄s. Deleans de librovi
uentis et cū lūstis nō scriban⁹. Scđa ratio ē: vt' tam noīa eoz
qz eis credentilis in libro vite scripta esse significēt: qz qz noī
mina eoz i euāgello scribūt. **W**ac de causa Eto. j. a. ponit
noīa filioz līrl. Phl. xiij. a. Quorum noīa sunt in libro vite.
c **P**rim⁹ dignitate nō vocatiōe. **d** **S**imon à d̄ petr⁹:
bīnomius fuit. Gen. xxxij. l. Jacob d̄ līrl. Sic nome abra⁹ Gen. xij. a.
mutatū est. Et vicario petri. l. p̄pē mutat ab ecclesia nomine.
Per faciliē el⁹ noīis mutationē notaſ strenuitas et facilitas os
tifici el⁹. Hierō. Qdā latīnōl ḡreco noīe hebrā qz
rentes etymologiam dicunt petrum dissoluētem vel discol
lātem vel agnoscentem interpretari: cum hebrēa lingua
p. non habeat. Dicit autem Glo. super Gen. Em̄ tribus le
guntur nomina mutata a domino. l. abra⁹ iacob et petro.
f **E**t andreas frat̄ cī.

a **Andreas:** virilis vel respondens paulo. Hoc contra paralysim serui centurionis qui non poterat deseruire panes suos. Sed andreas non solus obedit preceptis: sed viriliter superogat. **Ecc. xviij. d.** Me fueris mediocris in cōtentione ex se noz. Item. Viriliter age. cc. **b** **Philippus:** os lāpadis vel os manus. Hic

p. 26. post andream: quia a mandatis tuis intellēxi. Et hic p̄dīcare potest verbo et exemplo. Hoc contra sociū petri cuius manū dñs tetigit ut ministraret: vel contra mutum. **c** **Bartholomeus:** filius suspendētis aq̄s. **Job. viij. c.** Suspendit regem huius: id est vita vallum: vel questio vita. Hoc contra carnis appetitias. Incontinentias: que maxime rep̄mitur ex desiderio eternorum: quia gustato spiritu desipit omnis caro. Et hoc est quasi pr̄mū et p̄ncipale in testimo gaudii. Reliqui est luctari contra carnem: disciplina et affectione eius. Unde sequitur: **d** **Jacobus:** id est luctator: q̄ lucta suscipit per memoriam dñce passiōis. Unde. **i. Pet. iiiij. a.** Christo igitur in carne passo et vos eadem cogitatione armamini: et sic est filius Iacob: et sic est vas mundum et dignum in quo sit gratia. Unde. **e** **Iohannes:** in quo est gratia frater eius. Sed quia eleazar cecidit sub bestia quam devicit: licet esset frater iohannis: ut dicit. **j. Bachab. vi. f.** Quia ex victoria carnis sepe surrexit superbia vel torpens securitas: sequitur. **f** **Thomās:** id est timor qui nascit ex incertitudine iudicij dei. **P. 35.** Qula iudicia dei abyssus multa. Thomas/abyssus interpretat. Sed quia timor solus in desperatione deūcitur: ideo sequit: **g** **Matt̄heus:** id est spes que ex larga benignitate dei habetur: que vocavit mat̄heum publicanum et fecit apostoli et euangelistā. Unde et mat̄heus/donū festinationis interpr̄ta. Hę sunt duę molę nō se parandę s̄m legem: ne spes sine timore fiat presumptio: et ne spes nimis eleuet. Sequit: **h** **Jacobus alphei:** q̄ interpretat millesim⁹ vel doctus. Hęc est humilitas que se re-

p. 35. putat ultimā: et per hoc sit docta: quis dñs intellectu dat parvulus. Hęc est lucra Iacob contra angelū: quasi contra spūales neqtias ī celestib⁹. Unde bene sequit: **k** **Et thadeus:** qui interpretat attēdes p̄ncipem. s. būl⁹ infidi. Sic aman appendit in ligno qđ parauerat mardocheo: **Lester. viij. d.** S̄ne humilitas sit pusillanimis et plangitur Thadeus: q̄ dicit corculus quasi colens cor. Sed cultura cordis maxime est in claustris obedientiā: Unde sequit: **l** **Simon:** obediens. **m** **Chanañe:** id ē celotes: vel s. comutat⁹ est: q. s. et amore comitat̄ mores suos in melius: sicut pinxit in p̄fessio orationis. Ultim⁹ ē **n** **Judas.** s. p̄fessio laudis. Confessio enī domestica ē in claustris: et ultim⁹ officiū rationalis creaturę ad creatorē erit p̄fiteri et laudare: Sicut dicit Esa. iij. b. In ea erit ḡfariatio et orationis. **o** **Scarioth.** t. memoria mortis. s. christi. Unde semper iacent in suo desiderio et vivunt q̄si mortui. Recete ergo q̄si post duodecim miracula ordinat vocatio duodecim apostolorum.

p **a** **Et Andreas frater ei⁹:** ipso se illuminat. **R. iiij. c.** Qui q̄ allū doces cur tēpsū nō doces. **j. Cor. x. g.** Mō qđ vīle ē mibi s. qđ multe. **Abacuk. iiij. a.** Scribevisit explana eū sup tabulas ut p̄currat q̄ legerit eū. **b** **Philipp⁹.** Rab. Ita ordiat textū. Jacob⁹ Iebedei et Iohannes frat̄ ei⁹: philippus et bartholome⁹. Hęc ordinē tenet marc⁹ lucas et Hiero⁹. **Philipp⁹ os lāpadis.** s. suscipiēt: v̄l p̄dicat̄ lumen vel ministrātis. **c** **Et bartholome⁹.** Amos. ix. b. Qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae: dñs nomen illi. **d** **Gacobus Iebedei.** Zebedeus: memoria vel sacrificiū dñi vel suens iste: ut sit lucta contra carnē: sicut Iacob contra fratrem in utero matris: Et Iohannes frat̄ ei⁹. **e** **Thomās:** abyssus. De quo Greg⁹. Plus mibi p̄fuit dubitatio thomē q̄ credulitas marie. **g** **Et mat̄heus.** Alij euāgelistē p̄ponunt mat̄heū thomē q̄si dignior: et sed p̄e humiliata se post

ponit. **h** **Et Iacob⁹.** De q̄ Esrī historie. Duxero m̄ris sc̄tis vocar⁹ fuit: vīnū et sicerā nō b̄bit: nullā carnē comedit: nūc accēs⁹ fuit nec vīc⁹ vīngūtō neq̄ balneo: hūc soli licet utrare sc̄tō: si: vestib⁹ linets nō vīebat: s. laneis: solusq̄ igrēdebat tēplū: et flexis genis⁹ p̄ p̄plo def̄cabat: intantū ut i

camelop̄ duritā eius genua cederēt: q̄ dr̄ frater dñi. **i** **Alph̄ei.** Iste enī Iaco bus doct⁹ fuit et fili⁹ docit: vīi et post p̄s̄tūt⁹ ē eph̄ bīerosolymor. **ll** **hęc doc̄tus fugitiū v̄l m̄illest**

m **dc̄us: simon chānançus et iudas sc̄riothis:** qui et tradidit p̄ eum. **l** **H̄os duodecim misit iesus p̄ gentes:** **o** **In viā gentium nō abieritis:**

m⁹: q̄ docet hoīez sciām. Col. iiij. a. In q̄ s̄t oēs thesauri sapieg et sc̄lē absc̄diti. Et vel m̄illesimi. p̄fecūtū. Et debet so-

ciari corculo. i. discretioni. **k** **Thade⁹ corcul⁹. i. cordis cul-** **tor:** Et thade⁹: id ē Aug. iudas q̄ p̄fētē: thade⁹: qui appēdes: hīebuleus: qui corculus. **l** **Simon chānançus:** a chāna vīco galileę: v̄l domin⁹ convertit aquam in vīnum: **Job. iiij. b.**

n **Et iudas sc̄riothis:** id est p̄s̄tēns: cui succedit mat̄hias. i. donatio dñi pr̄oudi. Qui et tradidit eū. Simon obedientia cui associatur andreas. i. virilitas: et strvntū iugū dñi in aratro euāgelij. Secundū iugū est philippus: os lāpadis: et bartholomeus: aquarū suspensiō. i. deuota oīo et p̄tem platio. Tertiū iugū est iacobus et iohānes. i. sup̄plātatio vītloꝝ et gratia dei.

Quartū iugū est thomas et mat̄heus. i. admiratio iudicij dei et ḡfariatio de donatione p̄ctōp. Quintū iugū est iacob⁹ alphei et thadeus. i. lucta in studio et intellect⁹ nō errās. Sextū iugū est simon chānançus et iudas sc̄riothis: id est celus animarū et p̄fessio laudis.

Hęc iola cecidit: q̄r alii celū habuit. s. pecunie. Erat enī loculos habens et ea que mittebanf asportabat. **q̄. Cor. vi.**

Molite iugū ducere cū infidelibus. **p** **H̄os duodecim misit iesus p̄ dicare.** Sc̄da pars. In hac p̄ma misiōe his duodecim p̄cipit duodecim respondentia duodecim nominib⁹ ap̄postolor. Primi est **s** **In viā gētiū ne abieritis.** Hoc ē quod. **s. viij. d.** Molite sc̄m dare canib⁹: q̄r iudei reputabant gentes pro canibus. Hoc conuenit simoni: quia prima obedientia est: Hęc in malo: Et petro qui

interpretatur. Itē nota q̄ ea q̄ s̄b̄ dīcūt̄ sepiē donis spūsc̄tū r̄ndēt̄: q̄ enī dīc̄: s. **3** **In viā gētiū ne abieritis.** **z** **vīi et z̄c. ad**

p **H̄os duodecim / principaliter:** q̄ ab̄lit̄ iesus p̄dicare. Hęc misio differt ab illa que post resurrectio-

ne facta est in duob⁹: q̄r h̄tm̄ mitit ad oues z̄c. s̄b̄ ad oēs gētes. **Ubi. i. viij. d.** Itē docete oēs gētes. Itē h̄ p̄s̄b̄ ne tollat necessaria: q̄r tēp̄ corporalit̄ p̄fis

corporalit̄ eis puldet: in sedā permisit. **r** **P̄cipiēs eis et dicēs: i. viā gētiū et z̄c.** Ecce v̄b̄ s̄ debet n̄c. Mortar q̄ eāt̄ ad usl̄: q̄s̄ eāt̄ i. viā gētiū: q̄d faciat̄ i-

curare: quō faciat̄ grāt̄. Itē delm̄iat̄ p̄sonas dū dīc̄: oues z̄c. locū dū dīc̄: iude-

am: officiū dū dīc̄ p̄dicare: officiū vīli-

tate dū dīc̄ icurare. **s** **He abieritis**

z **Id ē ne p̄dices**

Evangeliū scđm Matthēum

* ster̄taſ dissoluēs vt diſſoluat ſe a p̄uox imitatiōe. **Añ** r i p̄. mo Ps̄ dī: **H**eat' vir qnō abit r̄. **S**ignū alit fuit h̄q pe- trus p̄ncipalit p̄ficeret p̄ueris ex circūclisōe: fīm qd̄ dī Sal. ii. b. Creditū ē mihi euāgelīū p̄putū ſic r̄ petro circūclisōis Seclū ē: a Et i ciuitates samaritanorū ſi itrauerit. Hoc eſt qd̄. S. vii. a.

dicit: Neqz mīttat' margaritas vīas aſi porcos. **H**oc vñ- gūlā findit ſic mīda animalia: ſed non ru- minat/ideo immu- dus: **S**ic samaritani

Mart. 6.b. **L**uc. 9.a. et. 10.b.

In parte cōueniebat cū iudeis: **Añ** r p̄tateuchū recipiebat: in multis aut̄ diſſen- tiebat. **H**i ſūt heretici vel hypocritē: q̄ exteri vngulā findūt/ ſanctitatē exterioris conuerſationis p̄ſerētes: ſed intus nō ru- minat/ vīte ſpiritualis dulcedinē mīntime ſentientes. **A**nde bene samaritani dīcūtū: qui interpretant lana dñi v̄l custos: quia de oue lanam ſolam cuſtodiūt. **A**nde. S. vii. c. Attendi- te a falsis p̄phetis qui veniſt ad vos in reſtimentis ouīu r̄. **C**ontra hos andreas: qui interpretat̄ ſepondens pabulo vel dekorus in ſtatione: hypocrita autem dekorus eſt ſedendo ſi cut claudus. **T**ertiū eſt. b. **S**ed potius ite ad oues q̄ perierunt domus iſrael. **H**oc e qd̄. S. ix. d. dī. **A**ldēs turbas miſeritū eſt eis r̄. **N**ota i hac prima miſiōne dīcīt: Itē ad oues: ſed in ſecunda poſt reſurreciōne miſiſi ſunt ſicut oues in medio lupōꝝ: quia priuſi non erant adhuc conſiſma- ti ſicut poſt. Item ut primo ponerent columnā euāgelīū ſup baſim legiſ/ vt ſint tabule aurate ſuper baſes argenteas in ta- bernaculo: **E**xo. xxxvi. c. **N**ondum enīm poſitus erat lapis angularis in angulo parietum: qui per fidem reſurreciōne ſuę fecit vtraqꝝ vniſi. **H**uic tertio respondet philiippus: qz lam- pas in domo ponſ debet/ vt ſic ſit iſrael: id eſt deum videns. **Q**uartū eſt. c. **E**unteſ autem p̄dicate dicentes quia appropinquabit regnum celorum. In veteri teſtamento terrena/ ſed nunc celeſtia promittunt. **E**t hoc con- uenit bartholomeo: vt aquę que priuſi erant ſub firmamento ſuſpendantur ſupra per ſpem. **Q**uintū ē: g. **I**nfirmos curate. **H**oc iacobus: q̄ motu infirmitatis ſuę carnis ſe de lectionis reprimit: **E**ch. xxxij. f. **S**extū ē: b. **A**hortuos ſuſcitate. **H**oc iohannes: id eſt ſola dei gratia. **S**eptimū: **L**eprōlos mīdate: id eſt aperta operis peccata. **H**oc thomas: qui timorem ſignificat: vt ſupra dictum eſt: quia ti- mor dñi expellit peccatum: **E**ccl. j. c. **A**el leprosi ſunt hereti- ci: quos mundat thomas tangendo christū tactu fidei. **A**nde **J**ob. xx. g. dīcīt: **D**olis me⁹ ſe d⁹ me⁹. **O**ctauū: g. **D**e- mones ejicite: id eſt peccata conſuetudinis: quia humānū eſt peccare/ diaboliscum autem perſueverare. **H**os ejcl mat- thēus: qui de publicano factus eſt apolloſ: qui etiam ſa- natus fuſt interius in ſpiritu magis credens cōſilio christi- vo- cantis q̄ ſcientię proprie. **A**nde matthēus interpretat dona- tor confili. **M**onū eſt: b. **G**ratias accepitſiſ gratis date. **H**oc iacobus alphet. **J**acobus/ interpretat populus viciſ. **J**uſticia aut̄ eſt dare vniuersqꝝ qd̄ ſuū eſt/nō vendere.

* **D**eclīmū eſt: **M**olite ſiū r̄. ad donū timoris p̄tinet q. ſ. ſūgīſ malū. **Q**d̄ dīc: **I**te ad oues r̄. ad pietatem. **P**redicate: ad ſcien- tia. **D**emones ejicite: ad fortitudinem. **G**ratias date: ad ſpiritu- consili. qui conſult ſpernere temporalia pro eternis. **I**nter- rogate quis in ea dignus ſit r̄. ad intellectum: quo conuerſamur i celiſ ſuī ſcriſ angelis. **P**ax huic domui: ad ſapiētiam quę pacificat totū hominē interiorem.

¶ id eſt ne p̄dicitis. S. vii. b. **S**pacioſa ē vīa q̄ ducit ad morē. **G**reg. Erāt de iudea tūc q̄ vocādi erāt/ de gentib⁹ nōdū: ſe poſt reſurreciōne dīcīt: Itē doceſt oēs gētes. **P**iero. Pri- num quidem oportebat euāgelīcare iudeis/ ne haberent ex- cutionem ſe eſſe reiectos: **J**ob. xv. d. **H**ilarius. **B**uxta tro- pologiam/ abſtinere a vīis gentium/ eſt abſtinere ab opere ſe

vita gentiliſ ignorantię. Non intrare ciuitates samaritanō- rum: non adire ecclēſias hereticōrum. a **E**t in ciuitates samaritanorū ne itraueritſ: quibus non coutebantur iudei: **J**ob. iii. b. Non erant de filiis abrae qui legem ſe non prophetas receperunt. q. **C**or. vii. c. **M**olite iugum duce- re cum infidelibus.

b. **S**ed potiſ ite ad oues que pe- rierūt dom⁹ ulra- el. **E**cce vbi. **E**la. lii. a. **A**dd anſiādū mā- ſuetis miſiſ me ve- mederer p̄trit̄ cor- de et p̄dicare capiſ- uis idulgeriā ſe clauſis aptiōne. **E**zech. lii. b. **M**ō enī ad ip̄lin profundi ſermoniſ ſe ignoře lingue tu mīſteriis. c. **E**unteſ autem. **G**reg. Si mundus cadit ad ſimiſtudinem domus ruentiſ/ ſe nos eum amando complectimur oprimi volumus potius q̄ habitare: quia nulla nos ratio illius ſeparat quos eius paſſionib⁹ amoř ligat. d. **P**redicate. **E**cce quid fa- cere. e. **D**icentes quia appro- pinquabit regnum celorum. i. **A**ppe eſt vt hoīes ſiant tales vt i eis regiat chri- ſtus q̄ fidē. **V**el. **A**ppropinquabit. i. **A**ppe eſt aplaſ ſanua celi ſuīnētē. ſ. **M**ea paſſione. S. lii. a. **J**ohannes ſic incho- ar: **P**enitētiam agite: appropinquabit enī regnum celop. i. **C**hristus dans reg- num: ſe euāgelīū ſuītans ad regnum: ſe ipſa beatitudiſ eterna. **I**de. S. lii. c. dīcīt dñs. **D**ic vero dīcitur regnum quellibet anima: que per iuſtificationē facta eſt regnū: in qua regnāt tres per ſong per fidem. g. **I**nfirmos cu- rate. **V**ero. **M**eo hoībus ruficanis ſe abſiqꝝ eloquū veniſtate nemo crederet pollicentib⁹ regnum celop. ſe poteſta- tē miracula faciēt vt magnitudinē p- miſſioꝝ, p̄bare. **I**nfirmos: q̄ delecta- tionem. h. **A**hortuos: per conſen- ſum: ſuſcitate. **V**eda. **I**nfirmos cu- rati: ſuī per ſacerdotes ſuos oleo ſacra- to infirmitates perungit in noīe dñi ſi- mul ſe orationes pro eis fundens ad de- um vt recipiant ſanitatem. **M**enon et cetera turba fidelliſ ſuīt facere idem ſolet: cum quolibet a ſtu boni operis in- firmari conſipit: et pia exhortatione atqꝝ exemplo ad ſtatum paſtūnū re- parare ſatagit. i. **L**eprōſos: per acū q̄ ſā appetet: mīdate. k. **D**emones ejicite: id eſt conſuetudinē peccāti: q̄ humānū eſt peccare: ſe dia- bolicū perſueverare. l. **G**ratias acce- piſtis/ a me. **G**atis date. **E**cce q̄liter: ne ſi ſit vñallis/ contemnat. **A**ni petr̄ ſimoni mago dīcīt: **A**cl. vii. b. **P**ecu- nia tua tecum ſit in perditionē: qm do- nu ſe exiſtimasti pecunia poſſideri. **G**reg. ſit nōnulli q̄ nūmoy p̄mīa ex ordinatōe nō accipitſi: ſe p̄ huma- na ſtīa ſacros ordines largiſt. **M**ini- mirū nō ſtī ſat: q̄ nūmī ſauor expe- tunt. **A**nde p̄phera deſcribit iſtū eſte qui excutit manus ſuas ab oī munere. **E**t bene adiungit: ab omni: quia aliud mun⁹ eſt ab obsequio ſe ſubiectiōe in debite expēſa: aliud a manu qd̄ eſt pe- cunia: aliud a lingua quod eſt ſauor. **G** Molite poſſidere

f quia appropinquabit régnum celorum. **I**nfirmos curate: h̄ mortuos ſuſcitate: leproſos

k mundate: demones ejicite: m. **G**ratias accepitſiſ gratis date.

uſ idulgeriā ſe clauſis aptiōne. **E**zech. lii. b. **M**ō enī ad ip̄lin

profundi ſermoniſ ſe ignoře lingue tu mīſteriis. c. **E**unteſ autem. **G**reg. Si mundus cadit ad ſimiſtudinem domus

ruentiſ/ ſe nos eum amando complectimur oprimi volumus

potius q̄ habitare: quia nulla nos ratio illius ſeparat quos eius paſſionib⁹ amoř ligat. d. **P**redicate. **E**cce quid fa- cere. e. **D**icentes quia appro-

f. **R**egnū celorum

In regno dei treſ ſt

ciuitates. Prima: iuſticia. In hac ha-

bitat peccatores p̄

nītētes puniēdo pec- cata ſuā. ſ. **C**or. vii. g.

Si noſi mītſlos

ludicarem⁹ nō vīc⁹

ludicarem⁹. A ciuita-

te i q̄ ſeruaf iuſticia

fugit latrones: ſe in

q̄ nō ſit iuſticia abſu-

dant: **E**la. xxvi. d.

Quia iuſticia nō ſe-

cum⁹ i tra: iō non ce-

ciderit habitatores

terre. Boni homi- nes libenter habitat-

er ſecuri in ciuitatib⁹

iuſticie: Sie bonę co- gitatiōes ſe boni mo-

tus in iuſto homine.

De ciuitate iuſticie

ad ciuitatē paci que- nitur. In hac habi-

tit deus. P. 75. Et ſa-

ctus eſt in pace loc⁹

elius. Iſtē duę ciuita-

tes propinquę ſunt. P. 84.

Justicia ſe paci ſuīt ſunt. De ci-

uitate pacis perue- nil ſe ciuitatē gau- dū ſe.

l. **G**ratias acce-

piſtis. ſ. **C**or. lii. b.

Quid habes qd̄ nō

accipitſi: m. **G**ra-

tis date. **E**la. lv. a.

Venite emite abſiqꝝ

argento ſe abſiqꝝ villa

Ela. 35. d.

comutatione. **H**ec p̄

pecunia. ſ. **Z**imo

tb. ū. a. Nemo mi- litans deo implicat

ſe negocī ſecula ſe.

ſb.

* Decimus est: a Holite possidere aurum. Hoc thadeus: qui interpretatur insignis / vel appendens pncipem. De primo. Eccl. xxxi. a. Beatus vir qui post aurum non abiit nec sperauit i pecunie thesauris. Quis est hic et laudabilis eum: fecti enim mirabilia in vita sua. De secundo: quia princeps huius mundi non habet per quid teneat

B ipsu. Tempora enim Ward. 6. b. Luc. 9. a. c. 10. a. o. q. 3. c. p. 16. a. Undecimus a Holite possidere aurum. Qui enim alios ad contem

ptum divitiarum excitant / pauperes esse debet: ne dicatur eis illud Roma. ii. d. Aut alium doces tempus non doceas: qui predicas non furandum furaris. Hec est tertia pars: vbi docet discipulos qualem esse debet.

Hoc autem ne sint cupidi presentium. Holite possidere aurum. Item ne sint solliciti futurorum viig necessariorum: Non peram. Item a quis? sumant necessaria. Dignus est enim operarius cibo suo. Item de electione spiritum. Interrogate rc. Item de electione hospitandi. Amanete. Ites de modo intrandi. Intrantes. Item de salute recipientiu. Et si quidem. Item de contestatione non recipientium: Execentes. Hec sunt octo in quibus eos instruit. c Nec argentum.

Act. xx. g. Aurum et argenteum aut vestem nullum? occupui sic ipsi scitis. Sed modo auferitur et accepta pda fugisit sic aues rati que capiunt mures. a Holite possidere aurum. Ber. Lanta predicatori debet esse fiducia in deo: ut presentis vite sumptus non ferat. b Aurum: id est sapientiam. Hiero. Pris mituntur pscatores: id est illiterati/ut fides in virtute deesse credatur non in eloquentia. Esa. xiij. d. Ecce ego suscitabo super vos medos qui argentum non querant nec aurum velint. Hiero. Aurum rc. Hec historice. Scdm anagogen aurum pro sensu: argentum pro sermone: quod pro voce sepe inuenitur: que a deo data possidere debemus: et non suscipere a disciplina hereticorum. Hoc preceptum ad litteram impleuit petrus. Act. iiij. a. Argentum et aurum non est mihi. Nunc vero verum aurum et vera signa ab ecclesia recesserunt: quod in potestate succeditur petro: non in paupertate: et tamen paupertati promittitur regnum celorum: non potestati. d Nec pecuniam appensam. s. e In sonis vestris ad emendandum necessaria. f Non peram in via. Hoc in prima tamen non in altera. Unde Luc. xxij. d. Qui habet sacculum tollat et peram. q. d. prius ego prouidit: nunc vos scilicet post resurrectionem cum absens ero corpore prouideatis vobis.

g Nec duas tunicas. Hiero. Hoc non dicit in scythie frigore ut quis una tunica contentus esse debeat: sed quod in tunica vestimentum intelligamus: ne alto restitu aliud nobis futuronum timore reseruemus. s. Timoth. vlt. b. Dabentes alimenter et quibus tegamur his contenti simus. h Nec calicem: ad litteram. Hiero. Et plato precipit duas corporis summitates non esse velandas nec assuefieri debere mollesci capitulis. Cum hec enim habuerint firmatatem certa robustiora sunt. Tamen necessarium fuit apostolis ligare soleas sub platis: quia palestina terra arenosa est: et nimis calida in estate. Nota curam prohibet qua ideo portanda cogitantur ne desint. i Nec virginem. Aug. Ideo posuit nec virginem ostendens a fidelibus omnia deberi ministris suis nulla superflua requirentibus. Exo. iij. b. Solue calicem de pedibus tuis. Idem Iosue. v. d. Sumitur tamen in bono calicem. s. pro bonis mortuorum exemplis. Exo. xij. b. vbi precipit agnus comedie pedibus calcitatis. Et Lant. viij. a. Quid pulchri sunt gressus tui in calicem filia principis.

p. Nec virginem. Esa. xxxi. a. Ut qui descendunt in egyptum ad auxilium in equis sperantes. Sepe colligunt virginem verberantur. Hiero. xvij. a. Daledictus homo qui confidit in homine: et ponit carnem brachium suum. Qui fert virginem facit de manu dextra quasi pedem. Ecce quod minimorum sollicitudinem tollit eius dominus. Lucas. x. a. dicit similiter: Nec virginem. Marc. vi. b. Non nisi virginem. Lucas. iij. b. Qui habet duas tunicas vestitam non habenti. Aug. Hoc est propter

i cibo suo. In quamcumque civitate aut castellu intrauerit in terrogate quis in ea dignus sit: pote ibi manete donec exeat. j Intrantes autem in domum saluta-

tunicam qua fidutus est alia portanda. Proinde diacono deferenti euangelium alius fert puluinar quod supponit. Lant. ii. b. Quia eius sub capite meo. j. Cor. ix. b. Ordinavit dominus his qui euangelium annunciant de euange

lio vivere. Gal. vlt. b. Communica qui cathecuntur verbo ei qui se carbecunt in omnibus bonis. Deus. xxv. a. Non alligabis os bouis triturantis.

k Dignus est enim operarius cibo suo: id est potestatem habet a deo ut sumat necessaria ab his quibus predicit. j. Cor. ix. b. dominus ordinavit his qui euangelium annunciant de euangello vivere. Phil. iii. c. Scitis vos ex debito dati et accepti. Dignus enim est. Hiero. Tanti accipite quantum est necessarium in victu et vestitu. j. Timoth. v. c. Presbyteri quibus presunt duplex honor de digni habeant maxime quod laborant verbo et doctrina. ii. Timoth. ii. b. Laborant agricultor oportet pinu de fructibus ceperit. Hoc est propter diaconum a presbytero predictum ad pulpitum quasi missus a deo ad predicandum. Qui fert subdiaconum puluinar quod liber sustentat: quod alii debet predictum sustentare. i. Cor. ix. b. Qui in sacrificio operantur quod de sacrificio sunt eduti: Et quod altario defuerit cum altario participant. Item Hiero. Considerandum quod unus opus non duplex merces debet: Una in via alia in patria. Una quod nos in labore sustentat: alia quod nos in resurrectione remunerat. Ber. Hic merces predicationis inchoat et in celo perficit. Lant. iij. b. Legua ei sub capite meo et dextera illam plexabilis me. Deus. xxv. a. Gal. vlt. b. i. Cor. ix. b. l In quamcumque civitate aut castellu intrauerit. Hic instruit dominum discipulos de iure hospitandi: et probabit iesostatia per iesostatiam in hospitalio a parte totum. m Intrigate. i. Timoth. iij. b. Oportet diaconum et episcopum testimoniis hinc ab his quod fors sunt. n Quis in ea dignus sit: aduentu vero et mora. Hiero. Fama ipsi et testimonio vicinorum eligendus est hospes: ne in eius infamia predicatione ledas: Ergo multo magis socius. o Et ibi manete. Ber. Alienum est a predictore per dominum cursitare et hospitium mutare. Eccl. xxix. p. Alta nequam hospitandi de domo in domum. q Donec exeat: super ple de ciuitate vel castello. r Intrates asit in domum. Hic instruit in modo itadi hospitium. Prerouer. xv. a. Responsio molli fragilitate. s Salutare eam. i. familiam. t Si iustus

pp. 78.

pp. 79.

pp. 79.

Evangeliū scđm Mattheum

* Unde decimū est de cautela hospitandi. Unde dīcētēs: **a** Pax huic domui. Hoc simon chananeus: id est obediētia ex amore. Unde Augustinus. Pax domus est ordinata concordia imperandi atq; obediendi. Duodecimū est **s** Executite puluerem de pedibus vestris per humiliatēm. Hoc scriptor in bono scilicet confessio venialium cum memoria mortis: ut supra. In malo autem ipse iudas quasi puluis inutilis fuit ab apostolis qui sunt pedes dīcēt excusus et diuisus.

Marc. 6.b. **Zuc.** 9.a.

G **eā.** i. familiā: vt sit laia relatio: qz antecedēs p cōtinēre: relatiū pro contentis.

D Dīcētēs: pax huic domui: id ē familię. **Piero**. Oc culū salutationem beveri ac syri sermonis expressit: qd enim grēce dicitur chere: latine ave: hoc hebreo syroq sermone salomach siue salamalach. l. pax tecū. **b** Et si qdē fuerit domus illa digna: id est si fuerint ibi p̄destinati ad vitam. l. si fuerit familia eius p̄destinata ad vitam.

Job. 19.f. **i** cruce dīxit: Sitio. **Blo.** Nō m̄ cibum corporalē qv̄rāz puer sionē. **Act.** x.b. **Va** ca et manduca. **Sextus**: corpus christi. **Job.** vi.f. **C**aro mea vere est cibus. **Hic** confirmatiuus. **P̄s**

P̄s. 103. **Panis** cor hominis cōfīmet. **Septim⁹**: quem dñs ministrabit super super mensam suā. **a** **Pax** huic domui. Sed bōdie tumultus: vbi facieb̄ dominus nosfer: quid comedet: qd̄ vinum bibet: z. **I**sti sunt canes im mundi qui dispersiūt ad manducādū: si vero nō fuerint saturati et murmura bunt et suspendunt.

c **Pax** vestra. **Hic** turbat eam: dicunt q̄ non valet obolum qz ludit nō ride. **d** **A**d vol reuertetur: sed nō potest ad eos reuertit: quia non portant pacem: sed odīū: vt habeant carnispal/ mūn suū. **Puluis** est steriliū: dispersibiliū: infomabilis: inquinat et cecat z.

a te eā dicētēs: **Pax** huic domui. Et si quidē fuerit domus illa digna: vēnet pax vestra sug eam: si autē non fuerit digna: pax vestra ad vos reuertetur. Et quicunq; nō receperit vos: nēq; audierit sermones vestros: exēentes foras de domo vel ciuitate: exēti-

te puluerem de pedibus vestris. Amēn dico vobis: tole rabilius erit terre sodomorū et gomorreorum in die iudicij q̄ illi ciuitati. Ecce ego mittō vos sicut oues in me, dio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes. **Sc̄i.**

līj.a. Serpēs erat cal lidior cūctis alanti. **līj.i.c.** nonne bus terre. Proverb. **j.** **ll.c.** **xix.b.** Doctrina viri **Luc.** 10.b. per partētā noscīt. **Luc.** xxj.d. In pa ciētā vestra posside **Luc.** 10.a. bōstis aīas vestras. **P̄s.** Bō patientes erūt annūciēt. in **P̄s.** 91. **E**t simplices sicut columbe. **Lah.** v.c. **clasticis** **Oculi** ei⁹ columbarū

sup r̄iuos aquarū quē lacte sūt lōte: id ē doctrina christi. **Ubi** **Joh.** xv.a. **T**am vos mūdi estis ppter sermonē quē locutus sum vobis. **Esa.** **lx.b.** Qui sunt isti qui vt nubes volant et q̄si columbe ad fenestras suas: id est ad ecclesiās in quibus pullos genuerunt. Itē dīc: Ecce. In hoc notatur celētās officiā. **Esa.** vi.c. Ecce ego mitte me. Quia ecce nūc tps acceptabile. **j.** **Reg.** lij.a. **dīc** samuel: Ecce ego qz vocasti me. **Hic** enī ē in lite contra nos: ideo nūc ius elus nō debet querere in ducas. **l** **E**cce ego de. **k** **M**itto vos. **Roma.** x.c. Quō p̄dicabunt nisi mutant: A solo Iesu mittendi: et se mel sufficit mitti. **Joh.** vij.e. **W**iserūt p̄ncipes et pharisei mīstros ut app̄hēderēt Iesu. **Piero.** xxiij.d. Non mittembam p̄bas et ipsi correbat. Si habet q̄s quē p̄dit dñs instruēdo: dignus est vt sit missus dñs. **M**itto vos: vt cursores. Lurso debet habere p̄xidē de pictā insigniis mutēt. **Pixis** est coe. **Osee.** lij.c. **F**orūcarlo et vīni et ebreas auferūt cor. Tales vīmitēt p̄xidē in vadio in taberna mūdi. **S.** vij.c. **E**bi est thesaur⁹ tu⁹: ibi ē et cor tuū. **M**uli deplingūt arma diaboli in p̄xidē: p̄ qd̄ ostendūt se esse nūcios eius. **M**uli volunt mitti sine litteris: vel ferūt litteras vīl. **q.** **Reg.** xi.c. **S**igilli ē charitas. **D**ēc est imp̄ssio sp̄fūsancti. **Eph.** lij.g. **M**olte contristare spiritūsanctū dei ī quo signati estis. **Job.** xiij.d. In hoc cognoscēt omnes quia mei estis dīcili p̄uli: si dilectionem habueritis adiūcēm. Ideo. **S** eodem. a. dīcitur: Convocatis duodecim z. **Jō** dīc: **Elog.** convocatos. Item mittit vt militēt. **Omnis** autē pugna vñantimēt aggre sa partē vīctoriam: vt dīcīt Ambroſi⁹. Item mittit vt aduocatos ad defendēdū causā ecclēsī sue spōnse. **Esa.** j. e. **D**efendite vñduam. Item vt testes. **Act.** i.a. **E**t erit mīhi testes. Item si cut oues. **Lanc.** vij.b. **H**entes tui sicut greges ouium quē ascenderūt de lava cro. **Oues**: quia in se secundi per bona opera. **Oues** si bene custodiantur pa riunt sere per totam vitam suam. **Esa.** li.b. **A**rteles nabatōt mīstrabūt ibi. **l** **N**abatōt ap̄b̄la

ciētēte simplicētē. **S**exta ē obedientiē. **Job.** ii.c. **A**dhuc tu p̄matēs ī simplicētē tua. i. obedientia. **S**eptim⁹ būlitatis. **Prouerb.** lij.d. **E**t cū simplicētē sermo ciētētē eius.

Nabasoth / prophetia: id est filia prophetarum: arsetes allatos secundantes. Ovis mansueta / patiens / humilis / innocens dat lac doctrinę: lanam / quia nos defendit oratione: carnes / quia pro nobis passi sunt apostoli: sumum per bonum exemplum. In medio luporum. Contra eos qui volunt mitti in medio ouium. **Esa. lxv. d.** Lupus et agnus pascentur simul. In medio luporum: ut patientia eorum sit quasi centrum immobile ad omnem iniuriam. Retro moratur / cum dicitur: hec mala fecit. Ante / cum dicitur: tendit ad quæsum temporalem. A dextris / cum dicitur: hec facit ut parentes promoueat. A sinistris / cum dicitur: occulte agit mala. In medio: ut omnibus cōis sit. Unde. **j. Thessal. ii. b.** Facti sumus parvuli in medio vestrum tanq; si nutrita soue at filios suos: ita desiderantes vos cupi

Ward. 13. b.
Luc. 12. b. et
21. c.

de volebamus trade re vobis / non solum euangelium dei: sed etiam animas nřas. **Luporum. Soph.**

lq. a. Judices ei⁹ lupi vespere nō relinquebāt in manē. **Glo.** alijs qđ possent rapere. **U**n lupus valde timet ignē p̄dicatio- nis. Mirabilis venator christus: qui oues mittit ad capiendum lupos. Unde **Gen. xxxv. c.** Rachel: id ē ovis / part ben tamin. De quo **Gen. xliv. d.** Benjamin / lup⁹ rapax. Estote ergo prudentes: contra sapientiam mundi. Simpli- ces: contra concupiscentiam temporalium. **Chryſ.** Esto te prudentes sicut serpentes / ad intelligēdas fraudes: Simplices sicut columbe / ad ignoscēdas iniurias. Mo lo semper columbas esse / ne propter simplicitatem vestram la queum incurritis: nec semper serpentes / ne aliquādo venena infundatis: sed h̄m tempus et personas et mores imuretis. Item estote serpentes / ne comprehendamini: sed si cōprehen- si fueritis. estote columbe ut non mordeatis. Item. Estote prudentes sicut serpentes. Astutia serpentis in bono commendatur: quis pro capite corpus exponit: et ad depo- nendum veterem pelle in arto se ponit: sic et nos corpus p fide capitis nři qđ ē christ⁹ exponere debem⁹: et i arto penitē- tie ad exēdū veterē hoīem peti ponere. **U**n **Eph. viii. e.** De ponite vos h̄m pristinā conuerstationē veterē hominē. Iſti significati sunt per serpētē moysi: qui deuorauit serpentes magorum: **Exo. vii. b.** quia astutia spiritus deuorat astutia et sapientiam mundi. **P̄s. 106.** Omnis sapientia eorum deuora- ta ē. **Cor. i. c.** Verda sapientia sapientū et prudētū prudētū reprobabō. Mota qđ serpens multrum timet hominē nudum: et mali illos qui omnia pro christo reliqrunt. **Gen. i. d.** Oñia/ minit p̄scibus maris et volatilibus celi et bestiis terre / dicitur ad primos parentes ante h̄m haberent vestes. Deponit pelle et non venenum: et homo in egritudine totus depilatus ul- tia non deponit: cum tñ dicatur **Eph. viii. e.** Deponite vos si in pristinam conuersationē veterem hominem. Item cau- dam non curat: et nos natuſtatem nostram et mortem non cu- ramus. **Eccē. vii. d.** Fili memorare nouissima tua. Item ha- bet oculos a dextris et a sinistris et non ante: sic nos conside- ramus aduersa ut caueamus: prospera ut habeamus: sed non consideramus iudicium / infernum / nec p̄mū bonoru: cū tñ dicatur **Proverb. viii. d.** Palpebrę tuę p̄cedant gres- sus tuos. Item venenū non reputat esse venenū: et nos pec- cata nostra non reputamus esse aliquid: et irascimur si repre- hēdamur. **Proverb. viii. a.** Quod sit increpatiōes insipies ē. Item habet lingua bifurcata: ita habet hoīes bilingues. **P̄s. 139.** Acuerunt linguam suam sicut serpentes. Item pectorē et ventre repit: et nos adh̄gremus terrenis voluntate et opere. **P̄s. 118.** Adh̄gēst paulinē anima mea. Item puluerem terre lingit. **Esa. lxv. d.** Serpenti puluis panis eius. **P̄s. 71.** Inimici eius terram lingent. Item ausbus infidilitatē: sicut malus hoīo p̄dicatōrib⁹. **Chrys. j. e.** Expandit r̄te pedibus meis: conuertit me retrosum. Item multum timet spūtum homi- nis ieiuniū: sic mali verba boni hominis sobrii. **Eccē. xxvii. b.** Et si expueris super illam extinguetur. Sequitur: **E**t sim-

plices sicut columbe. **Chryſ.** Quid proficeret columba tantis infidilitib⁹ accipitrib⁹? Idem. Nec simplicem solū p̄cipitesse ut rusticū / nec prudentem: sed virtutē cōmīscu- it. Sicut columbe. **U**n crescūt pullus plume lugit mascul⁹ **Proprietates columbe.** terram salam / et qđ lugit ponit in ore pullorū ut assūescant cibo. Felle careret: circa fluenta residet: rostro non lēdit: cada- ueribus non infidet: pottora grana eligit. **Esa. ix. b.** Qui sunt isti qui ut nubes volant et quasi columbe ad fenestras suas: id est ecclesiā ut ibi generēt pullos spirituales. **a** **Cave-** te autem ab hominib⁹: id ē cautē estote. In hoc sitis ser- pentes: id est astuti ab hominib⁹ fraudulenter persuadentib⁹. **Proverb. viii. c.** Dolus in corde cogitantū mala. **Ibidem.** Qui autem dissimulat iniuriam callidus est. **Chryſ.** Suffice

rat dicere / attendite
vobis: sed addidit ab
hominib⁹: quia p̄f
omnib⁹ malis ho-
mo est pessimum ma-
lum. Unaq; enī
bestia vniū et huic p-

riū malum: homo autem oīa. Deniq; homo malus peior est qđ diabolus. Diabolus enim si videt iustum non audet ac- cedere: homo malus illum non timet / sed contemnit. **j. Si-**

cut homo sine armis non potest aliqd contra hostes: sic diabolus sine homi- ne non potest aliqd contra sanctos. **b** **E**radent enim vos. In hoc si- tis columbe / non ad mordendum sed mansuete sustinendum: quia in patien- tia vestra possidebitis animas vestras. **a** **C**auete autē tē. **Chryſ.** Proprium est serpenti ab homi- nib⁹ caute p̄spī- cere. **Gen. iii. a.** Ser **Luc. 21. d.** pens erat callidior cunctis animalib⁹

c **I**n consiliis. Consuetudo erat iu- deorum ut si quis faceret contra eos vocabant in concilium suū: et nisi vel- let se corrigeret flagellabant eum: qđ si flagellare non poterant ad p̄sidiē du- cebant. De his conciliis dicit **P̄s.** Dōmin⁹ dissipat consilia gentium: id ē iudeorum gentiliter viuentium. **Act. v. g.** Si ex hominibus concilium hoc aut opus dissoluetur: si vero ex deo est non poteritis dissoluere. Et sequitur ibi: Convocantes apo- stolos / cōsis denunciauerunt eis ne amplius loquerentur in nomine iēsi. Unde sequitur: **d** **E**t in synagogis suis flagellabunt vos: sub specie correctionis. Ibi enim erat correctionis locus. **Chryſ.** Ubi orationes et sacrificia offere- bant: quasi sacrificium offerebant flagitium. Reuera sacrificiū erat: nō ad coronam iudeorum / sed suam. **e** **E**t ad reges et ad presides ducemini / propter me. Litera ista respi- cit ordinem et processum in corripiendo. Primo enim in con- ciliis conueniebat pro enormi excessu: et nisi corrigeret volu- sent flagellabant: et tunc nisi corrigerent ad p̄sidiē trahe- bant. Et hoc ē qđ sequit: **f** **E**t ad reges: id est ad regno- riū dñatores. **f** **E**t ad presides: minores p̄ncipes sive eorum balioos. **g** **D**ucemini: Sicut factum est de ia- cobo ad literam. **Act. xij. a.** qui ductus ē ad herodem et ab ipso interfectus. **h** **P**ropter me: nō in peccata vestra: si- cut nec ego passurus sum pro peccatis meis. **j. Pet. iiiij. d.** Nemo igitur vestrum patiatur quasi homicida aut sicut fur aut maledicis aut alienorum appetitor. Magna est gloria a deo pati: ut dicit **Job. vi. b.** Hęc sit consolatio mea ut affli- gens me dolore non parcat. Ergo magna est gratia pati pro deo. **Phil. j. d.** Et hoc ideo: qđ vobis donatum est pro chris- to / nō solum ut in eū credatis: sed ut etiam p̄ ipso patiam- ni. **i** **I**n testimoniu illis: in suam damnationē **k** **E**t gentibus: ad eorum vitilitatem: ut inde electi exemplū ca- plant: unde peruersi sine excusatione pereant. **Heda.** Hęc in testimoniu illis gentibus de peruersitate. **l** iudeorum: et de correctione gentium. **Mors** quisque iustorum bonis in adiutoriū est / malis in testimoniu: ut inde peruersi sine excusatione pereant: ynde electi exemplū capitū ut vivant.

l **C**ū autē trade nt vos

Evangeliū scđm Mattheum

a Cum autē tradēt vos nolite cogitare. Ecce p̄dicit tristia ne euāescant: sed cum irruerit aduersitas tolerabilius sustineant: Iacula enim p̄cessa min⁹ ledunt. **b** **Mōlite ergo**: sed omnem sollicitudinem in deum projicite: **c Logitare.** Ps. Facta cogitatū tuū in dñō: **d Quomodo ornate vel inornate: Mō enim attendit deus ad ornatū verboꝝ. Job xlj. a. Non parcam et verbis potentib⁹ et ad dēpcandū compositis: **e Aut quid loqmini. q.d. nec de materia sermonis solliciti si tis: quia dñs dabit****

f **Dabitur enī vobis in illa hora** / a patre lumenū: a quo omne datum optimum est: Iaco. i. c. **quid loqmini. In illa hora** / dicit: quia nescit tarda molimina sp̄issanci gratia. Job. vii. d. **Ullitas eum diluculo et subito probas illū. Hoc adimpletum est Acti. ii. a. Fact⁹ est repente de celo sonus ad uenientis sp̄us v̄bementis &c. Luc. xxi. c. Ego enim dabo vobis os et sapientiā: cui non poterunt resistere et d̄dicere oēs aduersarij vestri. Ps. Verbo dñi celi firmati sūt. i. ap̄l. Hoc sp̄letū ē etiā in beato Stephano. Acti. vi. c. Mō poterāt resistere sapientiē et sp̄ū qui loquebat. Exemplū etiā de beata katharina cui non poterant oratores resistere. Exo. liij. c. Quis fecit os hoīs: aut quis fabricat⁹ est mutū et surdū / videntem et cecum? Nonne ego? Perge igitur et ego ero in ore tuo docebōq; qđ loquaris. Ecc. xv. c. Sapientiē dei astabit laus: et in ore fidelis abūdabit. Chrys. Edificator potest quidere quibus lignis indigeat: sed tu nescis qualis interrogatio futura sit: p̄serserit cum diabolus in iudicib⁹ loquāt̄. Ita si ex vobis loqmini / sūm verba r̄fidebitis: si autem ex sp̄ū / sūm cogitatum. Item Chrys. Qui sollicitus ē quid loquatur / in sua confidit sapientia: qđ ē prima causa ruine. **g Quid loqmini.****

h Dicte ad me angelus qui loquebas in me. Nec mirum igitur si non sitis solliciti de sermone: **i Non enī vos estis qui loquimini. i. non vos ex industria vestra loqmini. H̄iere. g. G**os ad certamen acceditis: sed ego p̄flio: vos verba traditis: sed ego sum qui loquo. **j Sed spirit⁹ patris vestri qui loquit̄ in vobis;** velut in organis dicit Interlī. Et est modus loquēdi: quia sicut organa emittunt modulationes ad nutum temperanties: ita homo loquitur ad voluntarem patris inspirantis. Ro. ix. c. Non est volentis aut currentis sed dei miseren̄tis. Nec mirum si apostoli loquunt̄ a spiritu patris / cum ipse Iesus testetur. Job. vii. d. Et ego quē audiui a patre / h̄ec loquo in mundo. Et postea: A meipso facio nihil sed sicut docuit me pater. **k Tradet autē frater fratrem in mortem. Ecce aggrauatio persecutiōis discipulorū specifcata. f. q a domesticis essent passuri. Unde Ps. Si inimic⁹ meus maledixisset mihi / sustinuisse v̄tq; Item. Homo pacis meq; in qđ sperauit &c. Michæl. vii. b. Fili⁹ cōtumeliam facit patrī: filia consurger aduersus matrem suam: iurus contra socrum suum: et inimici hominis domestici ei⁹. Sed tanto crescit merces operis: quanto eis virtutum lucrum ex alieno proficit damno charitatis. H̄iere. ix. b. Unusquisq; se a proximo suo custodiat: et in omni fratre suo non habeat fiduciā. Michæl. vii. a. Omnes sanguini insidiantur: et vir fratem suum venatur ad mortem. Chrys. Cain interfecit fratrem: sed quid p̄ pater filium nulla iniuria existente permisit. Ecce fortior est conflictio inimici qđ virtus nature. Corruptibilis est enī omnis carnis delectatio: mendax est secularis amicitia: que si moris diuinī vinculo non est ligata. Non est fides in seruis diaboli. Diabol⁹ em̄ nec generat nec generat: nec scit seruare iura p̄sinquantaris. O inestimabile diabolici furoris incendiu. Idem. Nemo speret in patronis et amicis. **l Et pater si****

lium: ad litteram. **Mō** aliter: hoc hodie fit inter p̄flos et subditos. Alter excōmunicat: et alter appellat: et mutuo romam vadunt et redeunt: et mutuo de suis locis se expellunt. Zach. xiiij. b. Dicent et pater eius et mater eius qui genuerūt eum: non viues: quia mendacium locutus es. **m Et insur**

gent filij in paretes: id est contra.

n Et morte eos Mich. 7. b. afficiunt. Hoc totum contigit ad littoram. **o** autē in terra omnis bona loquitur: significat qđ nō tñ intelligit de apostolis: sed et de postea missis. de martyrib⁹. Chrys. Si in natura deficit amicitia: quomodo inuenies extra naturam: Quidius. Filius ante diem patios inquirit in annos. Et paulo ante. Fratrum quoq; gratia rara est. **p** **Et eritis odio omnibus hominib⁹ propter nomen meum.** Joh. xv. c. Si mundus vos odit: scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si enim de mundo fuissetis / mundus qđ suum erat diligenter. Iaco. liij. a. Quicunq; voluerit esse amic⁹ huius mundi / inimicus dei constituit. **q** **Qui autem perseuerauerit usq; in finem hic saluus erit.** Chrys. Ubi uerū multi i initio seruētes esse / i fine remitti et dissolvi: Quae utilitas est seminum primo florentium / postea autem tabescit. Et post. Ne quis dicat: omnia de⁹ fecit et mirabile nihil factum est: et si sunt tales non est mirū. Ideo dicit: Qui autem perseuerauerit. In hoc notatur animi fortitudo. Exech. ix. c. Omnen autem super quem videritis tau/ne occidatis. Tau est ultima littera in alphabeto hebreo: que habet formam crucis: et significat perseueratiā in penitentiā. Gen. xxxvij. a. Jacob fecit ioseph tunicam polymictam. Alia translatio dicit: talarem / et significat perseueratiā. Itē Exo. xxvlij. b. Sacerdos induebatur podere: et sacerdos noster Sap. 18. d. nūc induit alba. Apoc. i. c. Johannes vidit vestitiū podere. Levit. xxij. c. Bouem et ouem aure et cauda amputatis volūtarie offerre potest: vorum autem ex his solui non potest: id ē peccatum baptisitale. **r** **Uscq; in finem hic salu⁹ erit.** Chrys. Incipere multorum / finire paucorum. Semper in principio delectatio est / in fine probatio: qđ propter deum fit et num est / sicut deus eterne est. Sed nunquid perseuerantia est in p̄cepto: Si sic: Ergo nullus reprobus habet gratias in p̄senti: quia transgressor est p̄cepti obedientiē. Ad hoc dicunt qđ duplex est perseuerantia. Una est continuatio i bonis operib⁹: ad hanc nullus tenetur. Et ē perseuerantia ipsius / voluntas bene agendi: et hec est in p̄cepto: et de hac fit h̄c mentio. Et de hac dicit Luc. xxi. d. In patientia v̄ia possidebitis aias vestras. Blo. dicit: Num nobis dñsari disimus: hoc ipsum incipim⁹ possidere qđ sum⁹. Multū qđ cor da. I. animas quarū v̄sum non habet amiserunt. Osee. vii. c. Ephraim fact⁹ est quasi colubā seducta nō habens cor. Es. xlviij. c. Redite p̄uariatores ad cor. Beda. Perseueratiā sola meretur virib⁹ gloriā: coronā virtutib⁹. Proorsus absq; perseuerantia nec qui pugnat victoriā: nec palmā victor cōsequit̄: vigor virtū: virtutum est p̄sumatio: nutrit ad meritū: media trix ad p̄sumū: soror est patientia: constat̄ filia: amica p̄cis: amicitarū nod⁹: vñanimiatis vinculum: sanctitas: p̄gnaculū. Perseuerantia tolle: nec obsequiū mercedē habet: nec beneficiū gratiam: nec laudem fortitudo. Deniq; nō quis experit̄: sed qui perseuerauerit salu⁹ erit. Saul cū esset p̄dul⁹ in oculis suis: rex est super israel constitut⁹: Mō perseuerans in humilitate et regnū amisit et vitam. Si cautela sanson: si salomon deuotio perseuerantiam retinuisse: nec hic sapientia pr̄luaretur: nec ille viribus. **s** **Qui autem: Ecce consolatio.** qđ perseuerauerit. In hoc fortitudo. **t** **Uscq; in finem / v̄tq; Chrys. Dicēs i finē: significat omnē vita: non duos annos vel tres. **u** **Hic salu⁹ erit.** Idē. i. xliij. b. **v** **Cōsue sequentur et.****

Ouidius. I. tamopb.

h Dicte ad me angelus qui loquebas in me. Nec mirum igitur si non sitis solliciti de sermone: **i Non enī vos estis qui loquimini. i. non vos ex industria vestra loqmini. H̄iere. g. G**os ad certamen acceditis: sed ego p̄flio: vos verba traditis: sed ego sum qui loquo. **j Sed spirit⁹ patris vestri qui loquit̄ in vobis;** velut in organis dicit Interlī. Et est modus loquēdi: quia sicut organa emittunt modulationes ad nutum temperanties: ita homo loquitur ad voluntarem patris inspirantis. Ro. ix. c. Non est volentis aut currentis sed dei miseren̄tis. Nec mirum si apostoli loquunt̄ a spiritu patris / cum ipse Iesus testetur. Job. vii. d. Et ego quē audiui a patre / h̄ec loquo in mundo. Et postea: A meipso facio nihil sed sicut docuit me pater. **k Tradet autē frater fratrem in mortem. Ecce aggrauatio persecutiōis discipulorū specifcata. f. q a domesticis essent passuri. Unde Ps. Si inimic⁹ meus maledixisset mihi / sustinuisse v̄tq; Item. Homo pacis meq; in qđ sperauit &c. Michæl. vii. b. Fili⁹ cōtumeliam facit patrī: filia consurger aduersus matrem suam: iurus contra socrum suum: et inimici hominis domestici ei⁹. Sed tanto crescit merces operis: quanto eis virtutum lucrum ex alieno proficit damno charitatis. H̄iere. ix. b. Unusquisq; se a proximo suo custodiat: et in omni fratre suo non habeat fiduciā. Michæl. vii. a. Omnes sanguini insidiantur: et vir fratem suum venatur ad mortem. Chrys. Cain interfecit fratrem: sed quid p̄ pater filium nulla iniuria existente permisit. Ecce fortior est conflictio inimici qđ virtus nature. Corruptibilis est enī omnis carnis delectatio: mendax est secularis amicitia: que si moris diuinī vinculo non est ligata. Non est fides in seruis diaboli. Diabol⁹ em̄ nec generat nec generat: nec scit seruare iura p̄sinquantaris. O inestimabile diabolici furoris incendiu. Idem. Nemo speret in patronis et amicis. **l Et pater si****

lium: ad litteram. **Mō** aliter: hoc hodie fit inter p̄flos et subditos. Alter excōmunicat: et alter appellat: et mutuo romam vadunt et redeunt: et mutuo de suis locis se expellunt. Zach. xiiij. b. Dicent et pater eius et mater eius qui genuerūt eum: non viues: quia mendacium locutus es. **m Et insur** gent filij in parentes: id est contra. **n Et morte eos** Mich. 7. b. afficiunt. Hoc totum contigit ad littoram. **o** autē in terra omnis bona loquitur: significat qđ nō tñ intelligit de apostolis: sed et de postea missis. de martyrib⁹. Chrys. Si in natura deficit amicitia: quomodo inuenies extra naturam: Quidius. Filius ante diem patios inquirit in annos. Et paulo ante. Fratrum quoq; gratia rara est. **p** **Et eritis odio omnibus hominib⁹ propter nomen meum.** Joh. xv. c. Si mundus vos odit: scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si enim de mundo fuissetis / mundus qđ suum erat diligenter. Iaco. liij. a. Quicunq; voluerit esse amic⁹ huius mundi / inimicus dei constituit. **q** **Qui autem perseuerauerit usq; in finem hic saluus erit.** Chrys. Ubi uerū multi i initio seruētes esse / i fine remitti et dissolvi: Quae utilitas est seminum primo florentium / postea autem tabescit. Et post. Ne quis dicat: omnia de⁹ fecit et mirabile nihil factum est: et si sunt tales non est mirū. Ideo dicit: Qui autem perseuerauerit. In hoc notatur animi fortitudo. Exech. ix. c. Omnen autem super quem videritis tau/ne occidatis. Tau est ultima littera in alphabeto hebreo: que habet formam crucis: et significat perseueratiā in penitentiā. Gen. xxxvij. a. Jacob fecit ioseph tunicam polymictam. Alia translatio dicit: talarem / et significat perseueratiā. Itē Exo. xxvlij. b. Sacerdos induebatur podere: et sacerdos noster Sap. 18. d. nūc induit alba. Apoc. i. c. Johannes vidit vestitiū podere. Levit. xxij. c. Bouem et ouem aure et cauda amputatis volūtarie offerre potest: vorum autem ex his solui non potest: id ē peccatum baptisitale. **r** **Uscq; in finem hic salu⁹ erit.** Chrys. Incipere multorum / finire paucorum. Semper in principio delectatio est / in fine probatio: qđ propter deum fit et num est / sicut deus eterne est. Sed nunquid perseuerantia est in p̄cepto: Si sic: Ergo nullus reprobus habet gratias in p̄senti: quia transgressor est p̄cepti obedientiē. Ad hoc dicunt qđ duplex est perseuerantia. Una est continuatio i bonis operib⁹: ad hanc nullus tenetur. Et ē perseuerantia ipsius / voluntas bene agendi: et hec est in p̄cepto: et de hac fit h̄c mentio. Et de hac dicit Luc. xxi. d. In patientia v̄ia possidebitis aias vestras. Blo. dicit: Num nobis dñsari disimus: hoc ipsum incipim⁹ possidere qđ sum⁹. Multū qđ cor da. I. animas quarū v̄sum non habet amiserunt. Osee. vii. c. Ephraim fact⁹ est quasi colubā seducta nō habens cor. Es. xlviij. c. Redite p̄uariatores ad cor. Beda. Perseueratiā sola meretur virib⁹ gloriā: coronā virtutib⁹. Proorsus absq; perseuerantia nec qui pugnat victoriā: nec palmā victor cōsequit̄: vigor virtū: virtutum est p̄sumatio: nutrit ad meritū: media trix ad p̄sumū: soror est patientia: constat̄ filia: amica p̄cis: amicitarū nod⁹: vñanimiatis vinculum: sanctitas: p̄gnaculū. Perseuerantia tolle: nec obsequiū mercedē habet: nec beneficiū gratiam: nec laudem fortitudo. Deniq; nō quis experit̄: sed qui perseuerauerit salu⁹ erit. Saul cū esset p̄dul⁹ in oculis suis: rex est super israel constitut⁹: Mō perseuerans in humilitate et regnū amisit et vitam. Si cautela sanson: si salomon deuotio perseuerantiam retinuisse: nec hic sapientia pr̄luaretur: nec ille viribus. **s** **Qui autem: Ecce consolatio.** qđ perseuerauerit. In hoc fortitudo. **t** **Uscq; in finē / v̄tq; Chrys. Dicēs i finē: significat omnē vita: non duos annos vel tres. **u** **Hic salu⁹ erit.** Idē. i. xliij. b. **v** **Cōsue sequentur et.****

1. Reg. 15.

G a Cum autem persequentur te. Supra eodem dixerat dominus discipulis: cum mitteret eos: In viam gentium ne abiatis: sed potius ite ad oves que pierunt domum israel: postea mala que passuri erant in mundo predixit: nunc autem quid debent in pseccutione facere ostendit: dicens: quod non debent defistere sed ad tempus declinare. Et hoc est:

Cum autem perse-

quunt vos in ciuitate ista: fugite in aliam.

Interlin. Non

debetis desistere: sed

ad tempus declinare:

ut alijs possitis pro-

delle. Philosophus:

Huius furoz in cursu est:

currenti cede furoz.

Luc. 6. f. Bob. 13. b.

Et seruo

Fugite in aliam:

ut amplius nomine me-

um publicetur: et ve-

stra predicatione cogno-

scatur. Gen. xxvii. b.

Jacob fugit esau.

Et. xxxi. c.

Idem fu-

git a facie laban. i.

Reg. xx. a.

David fugit saul. ij.

Regl. xij. a.

Helias fugit iezabel.

Fugere debemus propter duo:

ut parcamus hostibus: quia magis peccarent nobis nocen-

do: et ut alijs perficiamus.

Hoc autem s. fugere preceptum fuit:

tum quod apostoli tuus erat rudes et tenelli: tu quod personalis eorum fu-

ga futura alioz erat pseccatio.

Esi vero greci debet pastor

se opponere. Job. x. b.

Bonus pastor anima sua dat te.

Vel mystice: ciuitates iudee debent inhabitari ut domus refu-

sa. Unde. i.

Regl. xxiij. a.

David fugit ad tutissima loca en-

gaddi. c Amem dico vobis.

Respondeat dominus ad ipsorum

anthropophorarum. q. d. supra dixisti ne excederemus fines iudee;

Ibi. i.

In viam gentium ne abieritis: nunc autem dicitis: fugite de

ciuitate in ciuitatem: fortassis numerus earum quia paucus:

non sufficiet nobis fugientibus. Ad hoc respondet: d Non

cōsummatibitis ciuitates israel donec veniat filius

homis. Non cōsummatibitis p̄dicando fidem. e Dene

veniat resuscitat?

Veniat in qua resuscitat?

Et. Interlin. q. d. cōsummatio p̄dicationis fidelis non fieri donec filius ho-

minis resuscitatus veniat ad succurrendum vobis. i.

Corinth. x. c.

Fidelis est deus qui non patitur vos temptari supra id quod

poteſtis: sed faciet etiam cum temptatione puentum.

Vel hoc intelligi potest de cōsummatiōne finali: que non nisi in secundo

erit aduentus: quia omnia haec tormenta que supra dixit: non

omnia sunt apostolis auditae: sed in eis p. parte et p. gte eorum se-

quacibus: qui eodem modo fugerunt et consimilia frequenter

passi sunt. Chrys. Ad mansuetiora ducit sermonem: nec tubet

audacter ire sed fugere. Sed quid ait si de alia et alia ciuitate

pulsant? Respondet: Non explebitis ciuitates israel. Ita non

soluta mala: sed abstrahit a periculis. Similiter nec eos simpli-

citer iussit fugere: sed cum abigerent secedere. f Non est

discipulus super magistrum. Consolat eos per exemplum

suum inuincens eos ad patientiam. q. d. non debetis vim facere de

sustinendo: quod ego qui magister vester sum ampliora sustine-

bo. Aug. Magna cōsolatio mēbris ex capite. i. xxij. a.

Unus est magister vester. g Nec seruus sup dominum suum:

Esa. xlj. b.

Ego dominus: hoc est nō meū. Job. xij. b.

Vos vocatis me magister et domine: et bene dicitis: Sum eternus. Et se-

qui: Exemplum dedi vobis ut quādūmodū ego feci et vos

faciatis. Unus subdit: h Sufficit. i. sufficere debet: i Dis-

cipulo ut sit sicut magister ei?

Leuiter sustinens iniuriam.

Roma. xij. d.

Mulli malū p. malo reddentes.

Vel non querēs vindictam. Deut. xxxij. e.

Dea est vltio. Vel.

Sicut ma-

gister prius faciens quod docens. Act. i. a.

Epit iesus facere

et docere. s. v. c.

Qui fecerit et docuerit hic magnus vocabitur.

Luc. vij. c.

Vir prophetā potes ope et sermone. Exo. xxviij.

preponis superhumeralē rationali. k Et seruus sicut dominus eius.

Apostolos et imitatores eorum usq; ad finem seculi dicit

discipulū et seruū: se autem magistrū et dominū. Beda. Si ma-

gister nō suas vult vindicare iniurias que deus ē: sed ipsos ma-

gis vult insecutores patiendo reddere iniatores: eandem ne-
cessitate est discipuli qui puri homines sunt regulā sequant. Job.
xv. c. Ego dixi vobis: Non est maior: seruus domino suo: si me
psecuti sunt et vos psecculent. Sequit: l Si patrē famili-
as. i. me qui pater vester sum: qui de vobis paternā gero sol-
licitudinē: m Beel-
cebub vocauerunt:
id est operari in beel-
cebub. i. xij. b. Illic nō
ēcīt demones nisi in
beelcebub p̄ncipe de-
monior. n Qua-

to magis dome-
sticos eius. Chrys.

Non dixit: quanto
magis seruos: sed do-
mesticos. Job. xv. b.

II. q. 5. c. no-

lite. 2.

De here. c. cū

ex inuncto

B

Non dicam vos

nolite. 2.

seruos sed amicos. o 23. q. 6. in psalm.

Et ergo timueri-
tis eos. Ex predictis isert: ex quo domestici estis magni pa-
tris ne timeatis ab iūmī fragilibꝫ. Esa. iij. c. Molite timere
opprobriū hominū: et blasphemias eorum ne metuatis: sic enim
vestimentū: sic comedet eos vermis. Et eodē. d. Quis tu ut
timeas ab homine mortali et a filio hominis: qui quasi fēnū sic
aresceret: et oblitus es dñi creatoris tui. j. Malach. iiij. g. A ver-
bis viri peccatoris ne timueritis: quod gloria eius stercus et ver-
mis est: hodie extollit et cras non inuenies. p Nihil em-
opertū quod nō reuelef. Hoc ad bonos p̄tinet/dic Blo.

Hiero. Sensus est: Molite timere psecutorū seūclam neq; emulemini simulatores: quod veniet dies iudicij in quo et vestra
virtus et eorum nequitia demonstrabit. q Et occultū quod
non sciat. Hoc ad malos/dicit Interlin. Et pōt opertū re-
ferti ad cogitationes: occultū ad opera. i. Cor. iiiij. a. Molite
ante tempū iudicare quousq; veniat dñs: q illuminabit absco-

dita tenebrarū: et manifestabit cōsilia cordiū. Ps. Logitatio Ps. 75.

domis confitebis tibi te. Malach. vij. a. Dies dñi non re-
linquet ī eis neq; radicē neq; germē. i. nec impunitā relinquit
cognitionē nec op. Daniel. viij. c. Iudicij sedis et libri aperti
sunt. r Qdico vobis in tenebris: dicite in lumi-

ne. i. qdico vobis obscure et sub enigmate/p̄dicate aperte. Ad hoc enim illi vos inter lupos: ut p. apertā p̄dicationē faci-
atis agnos. Chrys. Non solū ille pditor est veritatis q̄ men-
daciū p. veritate loquit: sed etiā qui nō libere p̄nunciat veri-
tate quā p̄nunciare oportet: aut non libere defendit veritatem
quā desiderare oportet. Istud sacerdotū est: illud autē lascorū.

Item tacere veritatem coā infidelibus multi nō purant pecca-
tum. s Et qd in aure auditis. i. priuatim et solitarie:

t P̄dicante sup tecta. i. palā et publice. Nos em erat ī
palestina q̄ ibi non sunt tecta cacuminata sed desup plana: et
inde habere solent pdicatores sermonē ad populū: Et sim ho-
rum morē loquit dñs. Chrys. Non erat tenebre cū hoc dice-
bat: neq; in aure loquebat: sed q̄ eis solū et in angulo palesti-
ne loquebat: hoc tenebras vocat respectu p̄palationis futu-
re. Et. j. Hoc non tñm intelligentis est: sed etiam pdicatio est.

v Et nolite timere eos q̄ occidunt corp: qd infidelis
est. Diere. x. a. Molite metuere que timent gentes. Seneca.
Mors exilium/luctus nō sunt supplicia: sed tributa viuendi:

qd debo solvere parat sum / vbi me fenerator appellauerit.
Eccl. xxix. a. In tge redditōis postulabit temp. Strenuus

miles nō timeret mortē equi ut faciat ingens factum vel pul-
chrū ictū: maxime cū est de familia et scit meliorē equum
sibi retribuendū p. amissō ī bello dñi sui. Unde. ii. Malach.
vij. c. Terti lingua postularū cito p̄tulit et manus cōstanter
extendit: et cū fiducia ait: Ecce ista possideo: sed ppter leges
dei ista despicio: quod ab ipso me ea recepturū spero. x Ant-
mā autē nō possunt occidere. Seneca. In mores fortu-
na ius nō habet. Aug. Nihil fortū aīa habente charitatē: q̄
facit se vincī cū vincit. Beda. Duo sunt generā psecutorū.

Unū palā seūclū: et aliud fīcte blandientū: quod pertinet ad
s hypocrisū phariseorū

G hypocrissim phariseorū. Ut rūq̄ p̄cipit dñs nō timet: q; nō habent potestate in animas iustorū. Sap. t̄.a. Justorū anima in manu dei sunt: et non tangit illos tormentū mortis.

A Sed potius timete eū qui potest corpus et animā mutare in gehennā. Hiere. x. a. Quis nō timebit te o rex gētiū: Hiero². Duplē gehennā ignis et frigoris i Job plenissime legim². xxiiii. c. Ad nimū calorē transibit ab aq̄s niuum rē. Chrysostom². Eum qui potest animā perdere nō timet: eum q; potest corp² nō perdere sed interficere timemus.

Prouer. xxix. d. Qui timet hoīem cito corruerit: qui sperat in dño subleuabit.

Sequit: b. Mōne duo pas-

seres alle vēneūt

tc. Remouit ab eis q; timore huāo vel

Marti. 8. b. Lucl. 9. c. et. 12. b.

Dc. pe. dīs. 3. c. adhuc perfidi

mūdano nō debent a

pdicatione diuini no-

minis cessare: nūc idē

ōndit eis p exēplū: et

quasi a minori proce-

dit. q. d. si passerib; nō

vēndunt aut moriunt

sine pūdentia patris

vestri: multo fortius nec aliqd sine elis pūdentia fiet vobis.

Hicit ergo. b. Mōne duo passerib; aues et q̄si p nihil

morib;tes: c. Alle vēneūt. i. vēndunt. As pondus est in-

diuiduū: nō ratione qua nūtatis sed i distinctiōe ponderū. Et

potest esse as in ponderibus: qd vntas in numeris. Isidor².

Pōd² cōmūnū, p libra accipit et complek duodecim vnc̄s.

Lucas. xii. a. dīc: Mōne qnq; passerib; vēneūt dipōdio. Nec

multū distat dicere: duo: alle: et quicq; dipondio. Dipondius

em ē ex duob; assibus. Et simile ē: si p uno denario tm̄ denk

quicq; oua: et p obolo duo. d. Et vn² ex illis. s. passerib².

e. Mō cadet super terrā. i. non morit: f. Sine patre

vestro. i. sine pūdentia patris vestri: in quo sunt oīa. Sap.

vi. b. Pūllū et magnū ipse fecit: et equaliter ē et cura de om-

nib². Ponit autem exemplū de passeribus: qz sunt aues note

et circūspēcte et ciuitatēs. g. Eletri aut et capilli capi-

tis oīs numerati sunt. Numerare duo importat: no-

ticia et cōseruationē. Unde dicit Glo. h. Flumerati sūt:

nō actu cōputationis: sed facultate cognitiōis: a similitudine

pecunie q; numerat ut seruet. Un dīc Interlī. Ut raceā de

Cato massa corpis: etiā minime particulē dei: pūdentia cōseruant.

Scdm Augustinū et Bedā: materia capilli redibit in totum

corpus ad eandē partem v̄l aliam: sic in statua quādo refun-

dit. i. Molite ergo timere: imo p̄fice omnē curam in

eu apud quē nec capillus perit. i. Pef. vii. b. Omne sollici-

tudinē p̄ficientes in eu: qm̄ ipsi cura ē de vobis. Chrys.

Ti- midorū est mortē formidare: Mors em munus est necessariū

naturē iā corrupte: q; nō ē fugienda sed tanq; malorū termi-

nus amplectenda. Lato. Me timeas mortē que vlt̄ est vlt̄

ma finis. Chrysostom². Fiat voluntariū quod futurū est ne-

cessariū: Offeram² deo p munere: quod p delicto redditur.

k. Cāultis passeribus meliores estis vos: quo ad

statum nature: quia ratione ditati: quo ad statum gratiē per

adoptionē filiū dei in futuro in statu gloriē beatificandi. Un

sequit: l. Omnis ergo qui confitebit me corā ho-

minib²: cōfitebor et ego eum corā patre meo qui i

celis est. Continatio hēc est: Ex quo non sunt tortores ti-

mendi: quia nihil facili nec facere possunt sine permissione et

pūdentia dei: Ergo qui confitebit rē. ore et opere. Ro.

x. b. Corde credit ad iusticiā: ore autē cōfessio fit ad salutē. S;

ad huc relinquit tertū: qz fides sine opib² mortua ē: Iaco. ii. c.

Et hic est fūniculus triplex q; difficile rumpit: Eccl. iii. c.

Chrys. Si sufficit christo: qz cognoscis eum: ersi nō cōfessus

fueris corā homib²: ergo et tibi sufficit q; cognoscit te chalst²

et si non cōfiteat te corā deo. j. Si sufficeret fides tm̄ cordis: tm̄ cor tibi creasset deus et nō os. m. Qui i celis est: in cō- sortio sanctorū. s. vi. b. Pater noster q; es in cēs. Ps. Ade te Ps. 112. leuauis oculos meos qui habitas in celis. n. Qui autē ne- gauerit me corā hominib². Luc. ix. d. Qui erubuerit me et sermones meos: dūc filius homis erubescet cū veneris in maiestate sua. o. Megabo et ego eum corā patre meo qui celis est. Interlī. Ubi maxime prodeste debet

mei nominis cōfessio: cum dīc: Itē male- dicti. j. xxv. d. Chrys.

Prius dīc: p̄gmissū: Luc. 12. s. post p̄gnā: quia misericors deus paratior

est ad remunerādū q; ad puniēdū. Itē: Si magnū est esse testem christi: quāto magis ē testē babere christū.

Sequit: p. Molite arbitrarī: q; ve- nerim pacē mitte- re i terrā. Hic remo-

uet tertū impeditmen- tu. s. carnalē affectum: q. d. dīs: nō tm̄ volo

vt timore mortis nō

cōfessis a p̄fessiōe noīs meli: sed etiā volo vt apter amōrē meli omnē affectum amicorū carnalium rumpatis. Sed obīcitur in Ps. Oīet in diebus eius iustitia et abundantia pacis. Et Ps. 71.

Eph. ii. c. Ipse ē p̄ nos tra. Ibi loquī de pace spiritua- li: hic de corporali quā vult separari ab apostolis. q. Mō

veni pacē mittere sed gladiū verbi dīc: de q. Heb. ii. c.

Ubius est sermo dei et efficac et penetrabilior omni gladio ancipti. Hiere. xlviij. b. Maledictus qui p̄hibet gladiū suū a sanguine. Cant. ii. c. En lectulum salomonis. s. ecclesiā v̄l p̄scientiā seragita fortes ambūt rē. sup femur: vt. s. oīs lacl- via carnis abscindat. Rusticus non super latus gladium fert sed retrosum post humerū. Ps. Proiecisti serinonē meū re- trosum. Histrī autē fert in ore: vt inde ludat et lucret. Ps.

Et gladius in labijs eorū: qm̄ quis audiuit. Mercator autē Ps. 58.

fert gladios inuolutorū: nō vt pugnet sed: vt vēndat. Sic mul- ti scholares et p̄sbyteri verbū dei habent inuolutum in cistis suis et quaternis: qui significantur per abimelech. j. Regl.

xxi. c. qui habebat gladiū golgi inuolutorū. Sed timendū est eis: qz gladiū ille fuit ei occasio mori. r. Tene em̄ separare hoīem aduersus matrē suā: illa. s. christiana effecta: illa manente in- credula. Moraliter: Pater diabolus: mater cōcupiscentia. Moraliter Ps. Qm̄ pater me² et matrē mea dereliquerūt me rē. Eccl. Ps. 26.

qz. a. Pater tu² amore². i. amaricās: et mater tua cethēa. i. gulosa. s. caro q; semp p̄queris de insufficiētis ciboz et vestiū. Dystice: Filiā aduersus matrē: ecclesiā a synagoga. Moraliter: Hodie i multis locis filia sepaat a matrē. abba- tia ab ep̄atu: vt sit exempta: et hīmō. t. Et nurū aduersus sociū suā. Scdm Bedā: que māf est filiū / socius est vro- ris ei²: et sic eadē cōtra filiā et cōtra nurū est diuissa. Esa. xix. a. Concurret faciā egyptios aduersus egyptios rē. Moraliter. Nur² ratio et filia sēualitas: cui² spōlus et recto: debet esse spōlis. In his bñplacitu est deo si cōcordant. Eccl. xv. a. Vir et mulier sibi bñ cōsentientes. v. Et inimici hoīis do- mestici eius. De his oīb² exp̄se dīc: Dīc. v. q. b. Filia cōsurget aduersus matrē: et nur² aduersus sociū: et inimici hoīis domesti ci ei². Chrys. Mō dīc separare filiū a patre: sed aduersus patrē: qz nō corporalē iuber separationē s. spūalē. Qui em̄ corporalit̄ sepaat a patre: sepaat p̄tra patrē: qui autē spūa- liter sepaat: corpe quidē cū patrē est: fide autē aduersus patrē. Mō em̄ credibile est vt corporaliter iubeat relinquare patrē qui dīxit: Honora patrē rē. Ero. xx. b. Sequit: r. Qui amat patrē aut matrē plus q; me non est me dignus. s. vt

Et in pīto ad-

ponit: qm̄ credi-

mentum: qm̄ credi-

mentum: qm̄ credi-

Cpter eos dimittat venire ad fidē: vt acceptā dimittat. **Deut.** xxxiiij.c. **Qui dixit patrī suo et matrī suē nescio vos rē. Gen.** xxij.c. **Quia fecisti rem hanc et non pepercisti vñigenito tuo** ppter me: **benedicā tibi et multiplicabo semen tuū sicut stellas celi.** **Ibi Aug.** **Lóputa ch̄ristū inter filios tuos: et debet esse** omogenitus. **a Et**

j.16.5. **qui amat filiū aut**
Marti.8.b. **filiā super me: nō**
Luc.9.c. **ē me dign⁹. Adlit.**

a.17.5. **terā verū ē hoc: Sub**
deo em et ppter deū
quicquid amāti amā.

Luc.10.5. **dū est. b Et q̄ nō**
Job.15.c. **accipit crucē suā**
et sequit me: nō ē me
dign⁹: qz sole p̄tū
ones nō saluant. Ilic

inuitat ad bene agen-
tū. fūsiū erupi-
bus: et nō
modis tollit

Cruz tribus dū. Nota autē q̄ trī-
bus modis crux tollit. Aut cum ppter fidem ch̄risti marty-

rium sustineat: aut cum penitentia onus assumit: aut quando
quis p̄ximis compatit. Primum pertinet ad martyres: secū-

dum ad confessores et claustrales siue p̄dicatores: tertium ad
conjugatos fideles: qualis fuit tobias: quia gabelo indigenti

miseratus et pecunia sub chirographo cōmisit. Tob. j.c. De
penitentibus dicit Ezech. ix.c. Super quem videritis tau ne

occidatis rē. Lau interprē tak errauit: et significat penitentiā:
Et est signum q̄ penitens errauit contra deum. Sugam/di-

cit: notando virtutis mensurā non nimiam: non remissam: sed
congruā. Unde Luc. ii.d. Simeon accipit puerum i vlnas

suas. c Et sequit: qz domīn⁹ antecedit ponēs se exem-
płū: sicut gedeon/ Judic. vii.e. Et sequit. Non bñ sequit

qui inuitus facit rem: vt simon cyreneus. Aut murmurādo:
vt filiū israel. Aut propter lucrum temporale: vt ille scriba. g.

vii.c. Et ppter inanem gloriam: vt simon magus. d Qui
inuenit animā suam perdet eam. Nomine animi vita

p̄sens significat. Res que inuenit quasi pro n̄bilo et quasi
sine labore habet: sic ab imp̄q̄s in hac miseria cum delectati-

one viuit. De quibus Ps. In labore hominū non sunt rē.
H̄i sunt qui dicunt: Sap. ii.a. Quia ex n̄bilo nati sumus: et

post hoc erimus tanq̄ si non fuerimus. Et. j.b. Venite: sicut
et fruamur bonis que sunt rē. non attendentes qd dicit: Ri-

sus dolore miscebit: et extrema gaudia luctus occupat. Pro-
verb. xlii.b. Bene ergo dicit: d Qui inuenit ani-

mā suam: id est qui re inuēta abutitur: perdet illam. Et
quādo: Cum irruerit repentina calamitas et interitus quasi

tempestas ingruerit. Proverb. j. d. Quia ducunt in bonis
dies suos et in pūcto ad inferna descendit. Job. xxj.b. e Et

qui perdidit animā suam: id est vitam hanc abiecerit.
Et loquīs domin⁹ more illorum carnallum qui statūm quādo

hō religiose viuit: aut de mūdo exit: dicunt: ille p̄dedit se. Qd
legit Sap. v.a. H̄i sūt quos aliq̄s habuimus in derisum rē.

Et de christo paupere dicit: Esa. lii.b. Unde nec reputau-
imus eum. f Propter me: non ppter se/ vel ppter inanē

gloriam: sicut legit de diogene: qui nudus manens in dolio
vltam ducebat austerrissimā. Bene ergo dicit: propter me/

non ppter luxuriam aut avariciam/ aut superbiā et bulusmo-
di: quia martyrem non facit pena/ sed causa. g Qui inuenit

eam/ in vita. s. eterna. De qua inuentione dicit Ps. Ibūt in
adiuventionib⁹ suis. Eccl. xxii.b. Et quasi inuentione re-

putabit illud. h Qui recipit vos/ me recipit. Hic do-
min⁹ austētate mandato: si tempat spe p̄missoriū. q. d. dñs:

nō erit suscep̄tio vestra: quia ego sum qui suscep̄tor in vobis.
In quo notans duo: et dignitas apostolop̄/ et merita recipi-

entū. Heb. xiij.a. Hospitalitatem holite obliuisci: propter
hoc enim quidam plauerunt angelis in hospitio receptis.

Doraliter: Apostoli possūt dīc infirmitates corporales:
flagella/ tribulationes quas misit domin⁹/ quasi correctores

vt ab errore revocet homines: vel ut eos qui boni sūt effici-
ant meliores: sicut lob. Sed multi hos apostolos nō credūt:

et ilic̄ credant: tamē nolunt recipere: aut cum murmurare reci-
piūt. Qd legit Proverb. j.c. Desperatis omne p̄filū meū rē
¶ Et qui me recipit/ recipit eum qui me misit: quia:
ego et pater vnum sumus: Joh. x.c. Unum dico/ per idēta-
tem essentia/ non p̄sona. Doraliter. Qui recipit ch̄ristum

in altari/ recipit patrē
et spiritū sanctū. Pre-

73. dīc. in

mērcedē p̄phete accipiet. Et
qui recipit iustū in nomine iu-

stū/ mērcedē iustū accipiet. Et

qui recipit potū dederit vni ex
minimis istis/ calicē aquę fri-

gide tū in nomine discipuli:

¶ amē dico vobis/ nō per-
det mērcedē suam.

verbo ei qui se catheq̄iat in omnib⁹ bonis. Et respondet an-
thyphophor⁹. Posset enim dicere: qua ratione vos recipiēt:
ideo subdit nomine p̄phete. q. d. eo q̄ nominat p̄pheta.
Sed ne hoc videat onerolum: subdit p̄mū dīces: ¶ Aher-

cedē p̄phē accipiet. Abdias qz
pauit centū p̄phetas in tpe achab et

leçabel/ meruit habere spiritum p̄phe-
tie. iij. Regl. xviij.c. Raab qz recepit

exploratoreis/ meruit cōmunicari p̄plo
dei: Josue. q.c. Herū. Late vñi vñ

duos suscip̄tēdo hospitalitatis bene-
ficiū impleuit: episcopus si nō omnes

recipit/ inhuman⁹ est. Ideo docebat
apostolus. i. Timoth. iij.a. episcopū

esse hospitalē. Sed qz nō omnes sunt
apostoli aut p̄phete: cōsequēter am-

pliat illud qd primo dixerat. m Et
qui recipit iustū in nomine iu-

stū/ mērcedē iustū accipiet: qz
dominus vñculoz sūt propria merita retribuet. Esal. iij.b.

Dicte iusto quoniā bene: quoniā fructum adiuventionū sua-
rū comedet. Chrysostom⁹. Prophete/ doctores intelligu-

tur: nomine iustū omnes ceteri christians. iij. Joh. j.c. Nos
debemus suscip̄tēdo huiusmodi vt simus cooperatores verita-

ties. Sed querit: quomodo aliquis pseudo p̄pheta vel p̄seu-
do apostoli ignorante suscip̄tēdo christū in eo suscip̄tēdo/ cum

christus in eo nō sit: Est enim membrū diaboli et longe ab eo
est christus. Responsio. Dicendum q̄ q̄uis in illo membro

diaboli non recipiat christū: tamē in receptiōe illa qua plus
ille recepit impiū/ et ch̄ristū recipit: non tamē in sp̄lo ch̄ri-

stū recipit: et mercede non p̄tuat: quia in eo q̄ non recipit
p̄sonam/ sed nomē recipit. s. quia p̄pheta/ iustus/ apostolus

vel discipulus nominat. n Et qui recipit potū dederit
vni ex istis minimis/ calicē aquę frigidē tū in

nomine discipuli. Ille quis paupertatem causaret vt per
eam ab hospitalitate impedit̄: addit domin⁹ Id quod faci-

llus habet. Ab aqua enim habenda nullus arct̄. Dicit enim
philosophus: Communis est vsus aquarū. Et ideo fortasse

dicit/ frigidē: ne si dixisset calidē: ignis et ligna quererent.
Chrysostom⁹. Utimi sunt qui modicē iusticie vel fidel mo-

dicē sunt. o Amen dico vobis: id est vere: p Non
perdet mercede suam: imo bene conseruabit: non in sac-

cum pr̄sum: vt dicit Aggeus. j.b. Exemplū de muliere sa-
reptana. iij. Regl. xvij. que quia dedit buccellam panis pro-

phete/ meruit cu filio a fame liberari. Chrys. Qui aquę frigi-
dē mercede cōstituit/ puto q̄ et sine ope/bone voluntati reddet

mercede. Et hoc loco sat̄ p̄t retundi sumptuositas p̄dica-
torū/ cu potū ponit aquę suis p̄dicatorib⁹ apont. Tineat ḡ

archidiaconi et illi q̄ nimis laute voluit recipi/ ne sint p̄dica-
res bel. Plures autē sūt modo p̄dicatores bel. Daniel. xliij.a.

Nōne tibi videt bel deus viuēns?